

CODEN:LUTFD2/(TFRT-5256)/1-173/(1981)

PASCAL FÖR PC-SYSTEM

STEN MINÖR
OSKAR PERMVALL

INSTITUTIONEN FÖR REGLERTEKNIK
LUNDS TEKNISKA HÖGSKOLA
SEPTEMBER 1981

LUND INSTITUTE OF TECHNOLOGY DEPARTMENT OF AUTOMATIC CONTROL Box 725 S 220 07 Lund 7 Sweden		Document name MASTER THESIS	
		Date of issue September 1981	
		Document number CODEN:LUTFD2/(TFRT-5256)/1-171/(1981)	
Author(s) Sten Minör Oskar Permvall		Supervisor Hilding Elmqvist	
		Sponsoring organization Swedish Board for Technical Development (STU-80-3962)	
Title and subtitle Pascal for PC-systems (Pascal för PC-system)			
Abstract Programmable controllers (PC) is today frequently used for logic control purposes, often integrated with computers. Usually the only language available for programming PC's is rudimentary assemblers. Using Pascal gives many advantages, as powerful data and program-flow structures, supporting the programmer to write structured and well-documented programs. A code generator for a small PC (Satt-Electronics PBS-mini) is implemented. A Pascal compiler producing P-code has been used. Because of the limited hardware structure of the object PC, compared to a general computer, the P-code is partially evaluated. The code produced by the code generator has, after optimization, shown to be as efficient as hand-coded PC-code.			
Key words			
Classification system and/or index terms (if any)			
Supplementary bibliographical information			
ISSN and key title			ISBN
Language Swedish	Number of pages 171	Recipient's notes	
Security classification			

DOKUMENTATABLAD RT 3/81

Distribution: The report may be ordered from the Department of Automatic Control or borrowed through the University Library 2, Box 1010, S-221 03 Lund, Sweden, Telex: 33248 lubbis lund.

PASCAL FÖR PC-SYSTEM

Sten Minör
Oskar Permvall

Examensarbete
Handledare: Hilding Elmqvist

Institutionen för Reglerteknik
Tekniska Högskolan i Lund
Lund 1981

Vi skulle vilja tacka dem som hjälpt oss i vårt examensarbete. I första hand, institutionen för reglerteknik vid LTH och där speciellt vår handledare Hilding Elmqvist. Vi vill också tacka SATT-Electronics i Malmö för intresse och erhållet material. Vi tackar också institutionen för datateknik, DNA vid LTH för att vi fått nyttja deras dator och hjälp. Sist men inte minst vill vi tacka dem som står oss nära för att de på ett föredömligt sätt haft överseende med att vi alltför ofta varit upptagna med examensarbetet.

INNEHALLSFÖRTECKNING

0.	Inledning	3
1.	PC-SYSTEM	5
1.1	Allmänt om PC-system	5
1.2	Allmän beskrivning av PBS-mini	7
1.3	Centralenheten och input/output	10
1.4	PBS-minis instruktionsrepertoar	15
1.5	Programexempel	25
1.6	PBS-minis programmeringshjälpmedel	29
2.	PASCAL OCH P-KOD	31
2.1	Allmänt	31
2.2	Mellankoder	33
2.3	P-kompilatorn	35
3.	PASCAL FÖR PC-SYSTEM	41
3.1	Introduktion	41
3.2	Önskemål på språk för PC-system	43
3.3	Implementering av Pascal för PC-system	44
3.4	Pascal för PBS-mini	45
3.4.1	Datatyper	46
3.4.2	Tilldelningssatser och uttryck	47
3.4.3	If-satser	50
3.4.4	Repetitionssatser	52
3.4.5	Case	53
3.4.6	Procedures och functions	53
3.4.7	Write och read	57
3.4.8	Systemprocedurer	57
4.	BESKRIVNING AV KODGENERATORN	59
4.1	Översikt	59
4.2	Pass1 och pass2	59
4.3	Kodgenereringspasset	62
4.4	Stacken och behandling av uttryck	62
4.5	If-satser	68
4.6	Procedures och functions	70
4.7	Adressallokering för PBS-mini	75

5.	OPTIMERING	77
5.1	Introduktion	77
5.2	Olika typer av optimering	78
5.3	Optimeringsprinciper i PBSOPT	80
5.4	Implementering av PBSOPT	87
5.5	Slutord om optimeringen	95
6.	ERFARENHETER	97
7.	PROGRAMEXEMPEL	99
7.1	Avesta jernverk	99
7.2	Gislaved däcklager	108
7.3	Sekvensstyrning	124
7.4	Skiftregister	127
7.5	Towers of Hanoi	130
	Referenser med kommentarer	136
	Appendix 1: Sammanställning av interpretering och kodgenerering av Pascal-element	
	Appendix 2: Programlistning av kodgeneratorn	
	Appendix 3: Programlistning av optimeringspasset	

0. INLEDNING

PC-system (Programable Controllers) har under 70-talet mer och mer börjat användas inom industrin för digital styrning, dvs styrning där endast signaler av typen till-från är aktuella. PC-systemen var från början tänkta att ersätta vanliga "hoplödda" logik-system, och vann terräng på grund av möjligheterna att mjukvarumässigt bestämma och ändra ett systems funktion. En PC är i princip en enbits dator som, med ett relativt begränsat antal instruktioner, utför logiska beräkningar mycket snabbt.

Idag har emellertid PC-systemen blivit mer och mer sofistikerade och kapabla att utföra ganska avancerade operationer. Många olika typer av PC för olika typer av användning har dykt upp på marknaden, från små prisbilliga varianter för mindre applikationer, till stora industriella system ofta integrerade med datorer. Systemen har successivt förfinats att bli allt snabbare och innehålla allt fler hårdvarufaciliteter.

Mjukvarusidan av PC-systemen har dock varit dyster. Från tiden då systemen låg i sin vagga till i dag har inte mycket hänt. De flesta PC programmeras i ett enkelt språk på en nivå någonstans mellan assembler och maskinspråk. Detta har gjort att utvecklingskostnaderna för program blivit oanständigt stora i förhållande till de sjunkande kostnaderna för maskinvaran. Problemet är allmänt känt som "the software crisis".

Vårt arbete har varit att undersöka möjligheterna att använda programspråket Pascal för programmering av PC-system. En kodgenerator har implementerats, som genererar kod för ett av SATT-Electronics PC-system, PBS-mini. Översättningen från Pascal till PC-kod går över mellankod, s k P-kod. Denna P-kod genereras av en P-kods-kompilator framtagen vid Eidgenössige Technische Hochschule i Zurich, Schweiz. På grund av PBS-minis begränsade egenskaper jämfört med datorer Pascal är avsett för, partialevalueras P-koden och PBS-kod genereras. PBS-koden optimeras sedan för att uppnå högre effektivitet.

Pascal har visat sig vara ett kraftfullt programmeringshjälpmedel vid programmering av PC-system. Uttryck med symboliska namn på minnesceller och in-utgångar, data-strukturer såsom records och arrays, programflödesstrukturer såsom if-then-else, procedures och functions, ger möjligheter att skriva strukturerade och väldokumenterade program för PC-system, vilket bidrar till att hålla kostnaderna nere vid programutveckling. Effektiviteten hos den framtagna kodgeneratoren, m a p mängd genererad kod och minneskrav, har vid praktiska prov visat sig vara fullt jämförbar med kod skriven för hand i PC-kod.

1. PC-SYSTEM

1.1 Allmänt om PC-system

Ett PC-system, vad är det? Om det kan programmeras, varför inte kalla det för en dator, eller finns det något som skiljer det från en dator? Dessa frågor har ställts, när vi har berättat om vad vi gör i vårt projekt. Vi ska försöka besvara dem här.

Inom industrin har mottot ofta varit att förenkla handhavandet av och även snabba upp processerna. Att få så kontinuerlig drift som möjligt har oftast varit anledningen för satsningarna som gjorts på området. Att undvika avbrott i produktionen är viktigt, eftersom problemen, som uppstår kan vara mycket kostnadskrävande. Därför har automatisering av processer alltid varit intressant. Det började med Jacquards mekaniska vävstolar på 1700-talet. Utvecklingen har fortskridit med mer avancerad mekanik och har numera flyttats över på det elektriska området med strömmen som informationsbärare. På detta område var reläerna först och tillskansade sig en stor del av området processtyrning. När det i mitten på 1960-talet stod klart att mikroelektroniken hade kommit för att stanna, fick reläerna flytta ut, och mikroelektroniken tog hand om styrningen.

Första tiden gjordes styrenheter med specialdesignade kretskort för varje applikation. Detta medförde nykonstruktion av kretskorten för varje projekt, som skulle genomföras. Dessutom var service och underhåll svårt att genomföra, eftersom utvecklingen på mikroelektronikens område gick snabbt. Kretsar, som användes, var svåra att byta ut när de gick sönder, och de fanns kanske inte kvar på marknaden längre. Omkring 1970 uppenbarade sig de första PC-systemen som en del av lösningen på problemet. PC är en akronym för Programmable Controller. Lösningen innebär att all elektronik inom en typ av PC görs 'standardiserad'. Standardprodukter kan då användas för varje projekt. Framtagningstiden för ett projekt blev kortare, när styrningen av processen gjordes med programvara istället för hårdvara. Problemområdet flyttades alltså från kretskortskonstruktion till programmering med dess något annorlunda sätt att se på saken.

Varför är det då inte lämpligt att kalla PC-systemet för en dator? PC-systemet har något annorlunda egenskaper än en dator, och oftast har PC:n ordlängden 1 bit. Kanske kan PC:n kallas för enbits-dator. Till skillnad från datorn kan inte PC:n ha ett operativsystem. Den är också ganska låst i sin instruktionsrepertoar och mindre flexibel än datorn både före och efter att den knutits till en viss applikation. Efter det att PC:n har laddats med sitt program så är den låst till detta och exekverar det cykliskt i all evighet, om ström finns och inget oförutsett inträffar.

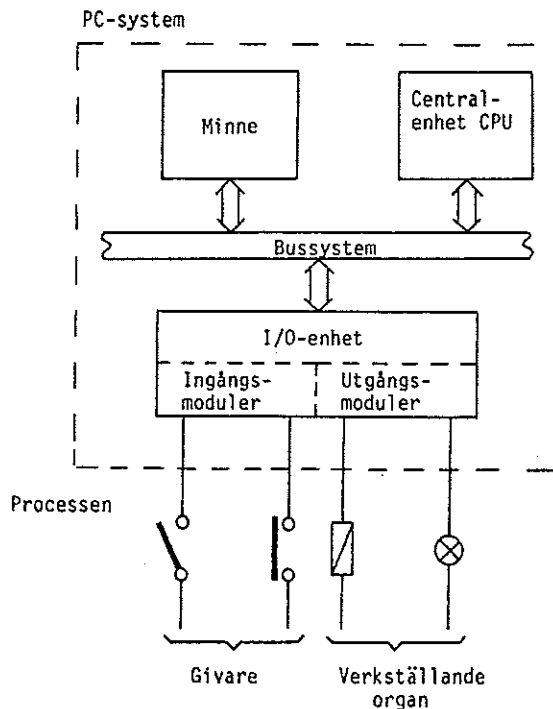
Istället för att likna PC:n vid en dator, bör den trots allt ses som ett sätt att specialdesigna system. Detta har många fördelar, t ex inga kallödningar, möjlighet till lättare felsökning och flexibel ändring i förhållande till verkliga integrerade kretsar. Det är också enkelt att reproducera redan konstruerade system, och att med lite ändringar anpassa det till en annan anläggning. Framför allt är man inte bunden till att anpassa processen till på marknaden befintliga kretsar utan kan göra programmet efter det mest logiska sättet att styra processen. PC-systemet har alltså tagits fram p.g.a. önskemål från processindustrin, där det finns många processer som kan styras binärt. PC-systemen har då fördelar framför datorn genom sin specialanpassning till den typen av processer. PC:n har inte behov av att vara generell i alla lägen. PC-systemen har slutligen flera andra fördelar, är lätta att installera, lätta att handha och är betydligt billigare än datorer. Också i prestanda, mätt i exekveringstid, är de bättre än datorer. De är även utformade att tåla tung industriell miljö med en svår elektrisk omgivning.

Resten av kapitlet kommer att ägnas åt beskrivning av ett speciellt PC-system och dess programmeringshjälpmedel: SATT-Electronics PBS-mini. Detta PC-system har använts som målmaskin för den kodgenerator vi har tagit fram. Den tekniska information, som lämnas i kapitlet, bygger dels på den erfarenhet en av oss har efter att ha arbetat med att programmera PBS-mini-system, dels på information ur manualer, artiklar och programexempel. Även genom diskussioner förda under konstruktionen av kodgeneratoren har vi fått ett bra grepp om PBS-minis inre funktion och arbetssätt. Det bör framhållas, att vi i resten av kapitlet endast diskuterar principer för hur ett PC-system kan se ut invändigt. Detta system kommer att ha stora likheter med PBS-mini, men vi har valt att betrakta det som ett system vilket som helst.

1.2 Allmän beskrivning av PBS-mini

PBS-mini i standardutförande består av en kortrack med plats för 19 kort. Av dessa kortplatser används 16 stycken för I/O-kort, och de övriga 3 för centralenhet, programminne och spänningsaggregat.

Det behöver inte vara 16 I/O-kort i racken för varje applikation. Antalet kort kan variera och gör därmed systemet relativt flexibelt. Till skillnad från andra system på marknaden tillåter PBS-mini godtycklig placering av de I/O-kort som ska ingå i systemet dvs alla 16 kan vara utgångskort eller alla vara ingångskort. Det finns många olika typer av I/O-kort beroende på vad som skall styras eller vilka signaler som skall plockas in från processen. Att det finns så många olika I/O-kort behöver inte programmeraren bekymra sig om då alla kort ser likadana ut ur programmets synvinkel.

figur 1.1
Översiktsbild på ett PC-system

De tre andra korten kan betraktas som fixa för systemet. Små variationer, som t.ex. olika minnestyper och storlekar, förekommer dock. Dessa tre kommunicerar via en buss som sitter längst in i racken. Denna buss hanterar överföringen av I/O-status mellan centralenhet och I/O-kort. Bussen har även hand om spänningsmatningen för denna kommunikation. Den talar också om för centralenheten på vilka platser i racken det finns kort, och av vilken typ de är (in- eller ut-kort).

Program-minneskortet har som mest plats för kapslar till 4k ord med ordlängden 16 bitar. Programminnet är försett med en batteribackup för att programmet inte ska försvinna vid strömbrott, helgavstängningar m.m. Program-minnet ska inte förväxlas med I/O-minnet, som innehåller aktuell status hos minnesceller, in- och ut-gångar. I/O-minnet har ordlängden 1 bit och rymmer totalt 1024 bitar. Centralenheten, som exekverar innehållet i programminnet, är uppbyggd med logiska kretsar och innehåller alltså ingen processor i vanlig mening. I/O-minnet, centralenheten och deras funktioner i samband med programexekvering och I/O-hantering beskrivs i ett särskilt delkapitel längre fram. Spänningsaggregatet försörjer racken med spänning, men det driver inte in- och ut-gångarna. Dessa drivs av en speciell spänningsmatning.

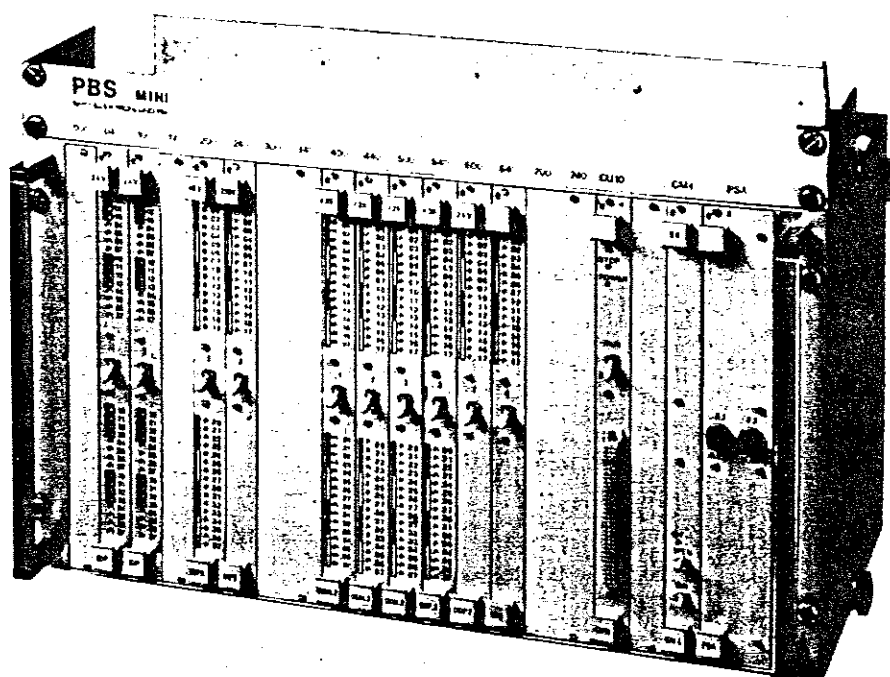
Sist i detta delkapitel ska vi räkna upp några fakta om och för PBS-mini:

512 in- och ut-gångar
(oktalt adresserade 0 - 777)

508 interna arbetsminnesceller
(oktalt adresserade 1004 - 1777)

De resterande fyra minnescellerna
är reserverade för centralenheten.

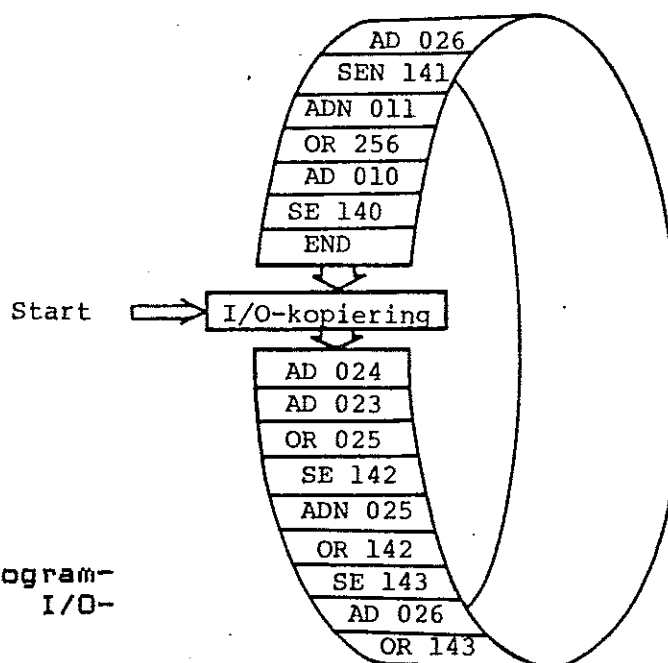
Den tillhandahåller två tidbaser för timers o.d., på
0.1 sek och 1 sek.
(De har de oktala adresserna 1000 och 1001)

figur 1.2
Bild på en PBS-mini i sin rack

1.3 ___Centralenheten och input/output

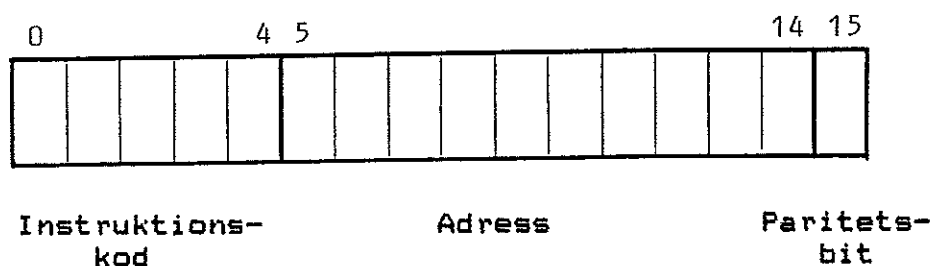
PBS-mini styrs av en centralenhet som exekverar innehållet i programminnet från dess början tills END nås eller programminnet tar slut. Alla operationer som utförs görs mot I/O-minnet. Programmet exekveras cykliskt, dvs "forever", men mellan varje exekvering utför centralenheten något som kallas för I/O-kopiering (se fig 1.3).

figur 1.3
Visar cyklisk program-
exekvering med I/O-
kopiering.

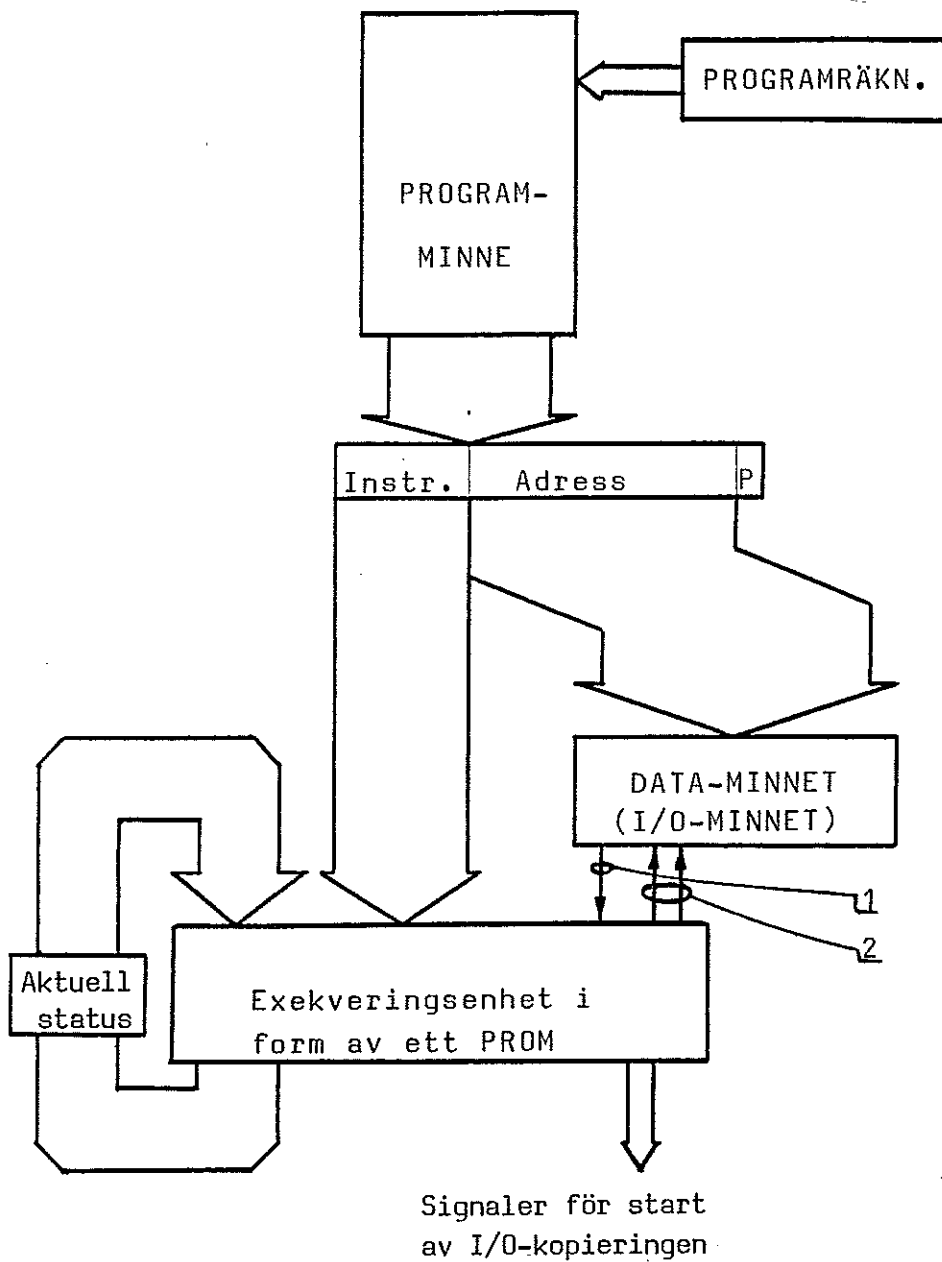
I/O-kopieringen innebär att I/O-minnet och in- och ut-gångarna utväxlar status. Det innebär att ingångarnas eventuella nya status skrivs in i I/O-minnet och utgångarnas status ändras ifall programmet ändrat deras status i I/O-minnet. Den här principen har flera fördelar. Bl a snabbar den upp programmet eftersom det endast behöver arbeta mot ett relativt snabbt halvledarminne istället för de fysiska ut- och in-gångarna. Mycket av I/O-kopieringen kan utföras parallellt, vilket medför kortare totaltid för en exekvering. Andra fördelar är att ingångars status ej ändras under programexekveringen, dvs transientfenomen på ingångarna har mycket liten möjlighet att störa körningen av programmet. Å andra sidan kan inte PBS-mini uppfatta processignaler som är kortare än totala cykeltiden mellan två I/O-kopieringar (~10-15 ms), men PBS-mini är inte avsedd för processer som har behov av så korta signaler.

Under programexekveringen betar sig centralenheten som en ren tillståndsmaskin med aktuellt tillstånd och aktuell programrad som indata. PBS-mini saknar alla möjligheter till hopp, så den kommer att tugga igenom programmet rad för rad från första till sista instruktion. För den fortsatta beskrivningen kan det vara intressant att se hur ett ord i programmet, dvs en programrad, är disponerat. Figur 1.4 visar ett ord.

figur 1.4
 Figuren visar dispositionen av ett programminnesord.

Den principiella arkitekturen hos ett PC-systems centralenhet kan i bildform beskrivas som figur 1.5. Vi låter bilden tala för sig själv och hoppas att läsaren har nog elektronikkunskaper för att förstå kretslösningen. Observera att det finns en klockpulsgenerator för synkronisering av händelserna i centralenhetens kretsar. Den finns dock ej med i figuren.

Signalerna som har betecknats med siffror har följande funktion:

1. Nuvarande adressens värde
2. Nytt värde till minnet och "Write enable"

figur 1.5

Figuren visar den principiella arkitekturen hos ett PC-systems centralenhet.

Av bilden på centralenhetens arkitektur framgår att det inte finns några explicita register förutom de två nödvändiga, instruktionsregistret och programräknaren. För att enkelt kunna tala om PC-systemet utan att gå in på detaljer, är det bra att kunna rubricera olika tillstånd hos centralenheten som att ett register har ett visst värde. På så sätt att datatypen i ett PC-system är "boolean" så behöver ett register endast kunna hålla två värden, dvs kan även liknas vid någon form av vippan.

Det kan för åskådlighetens skull vara lämpligt att betrakta olika tillstånd i maskinen som register. Fyra "register" är av intresse, nämligen:

- Arbetsregistret
- Parentesnivån
- Prioritetsregistret
- Skipvippan

Här nedan kommer vi kortfattat att förklara deras innebörd så som vi ser den.

Arbetsregistret :

Detta register håller aktuellt värde för den sats (förklaras i nästa delkapitel) centralenheten håller på och evaluerar. I princip jobbar alla instruktioner mot arbetsregistret.

Parentesnivån :

PBS-mini har endast en parentesnivå. Här sparas all nödvändig information för att kunna fortsätta evalueringen av det totala uttrycket när högerparentesen nås, t ex vilken operator som skall verka mellan arbetsregistret och parentesuttrycket.

Prioritetsregistret :

PBS-mini har en del inbyggda prioriteter som kan jämföras med det som kallas "short evaluation" i vanliga programspråk. Ett exempel:

PBS-kod		Pascal-kod
AD	A	
AD	B	
OR	C	(=> E:=A <u>and</u> B <u>or</u> C <u>and</u> D;
AD	D	
SE	E	

Om värdet av A and B är true så innebär det att E ska få värdet true oavsett värdet på C and D. Prioritetsregistret registrerar detta och ser till att arbetsregistret inte behåller fel värde efter evalueringen. Prioritetsregistret har även en speciell funktion i samband med timers.

Skipvippan :

Detta är den enda möjlighet som finns i PBS-mini att villkorligt exekvera instruktionssekvenser. Skipvippan sätts och återställs av speciella instruktioner. När den är satt så utförs inga instruktioner förrän den instruktion som återställer den nås. Då återupptas utförandet av instruktionerna igen. Märk att det inte är frågan om hopp utan centralenheten tuggar igenom instruktionerna som vanligt, dock utan att evaluera dem. Observera att skipvippan endast har en nivå, dvs det finns inga möjligheter till nästning.

I de följande delkapitlen kommer vi att referera till funktion och innehåll hos de olika registren. Speciellt i samband med beskrivningen av instruktionsrepertoaren.

1.4 ___PBS-mini:s instruktionsrepertoar

PBS-mini programmeras med ett antal enkla logiska instruktioner av typen AND, OR m fl . Den har också ett antal specialinstruktioner för timers, flanktrigging m m . Det finns 25 olika instruktioner (se fig 1.6). Det finns två typer av instruktionsformat:

- 1: <instruktionskod>
- 2: <instruktionskod> <adress>

En indelning av instruktionerna efter vilket format de har kan göras på följande sätt:

format 1:

AP, OP, RP, SS, SSN, RS, CP, NPW, NOP, END

format 2:

AD, ADN, OR, ORN, EX, EXN, SE, SEN, SSR, RSR,
EDGE, CNT+, CNT-, COT+, COT-

Med <adress> avses en minnescell, ingång eller utgång. På denna skall instruktionen verka. På den tidigare nämnda principen med I/O-kopiering så verkar alla instruktioner mot I/O-minnet, även benämnt dataminnet. Varje instruktion tar upp en rad i programmet, oavsett vilket format den har. En programrad motsvarar ett ord i programminnet, dvs eftersom programminnet är max 4k ord så kan programmet vara max 4096 rader långt.

PBS-mini kan endast hantera data av typen ettor och nollor, och endast en etta eller nolla i taget. Det motsvaras av typen boolean i de flesta programspråk. Det innebär att instruktionerna kan konstrueras för att enbart arbeta på den datatypen, vilket också innebär att ingen hänsyn behöver tas till andra datatyper och dess representation. Ävenledes är alla instruktioner för hantering av olika adresseringsmoder onödiga.

Instr. nr	+		-	
	0	RP)	NOP
1	AD	AND	ADN	AND. NOT
2	OR	OR	ORN	OR NOT
3	SE	SET	SEN	SET NOT
4	SS	SET SKIP	SSN	SET SKIP NOT
5	EDGE	EDGE	RS	RESET SKIP
6	CNT+	COUNT (PRESET=1)	CNT-	COUNT (PRESET=0)
7	COT+	COUNT OUT = 1	COT-	COUNT OUT = 0
8	OP	+ (AP	* (
9	END	END	CP	CLEAR PBS
10 (A)	SSR	SET SR-FLIPFLOP	RSR	RESET SR-FLIPFLOP
11 (B)	EX	EXCL OR	EXN	EXCL OR NOT
15 (F)	NPW	NOT PROGRAMMED WORD		

figur 1.6
PBS-mini:s instruktionstabell

Det går inte att föra in värdet ett eller noll direkt i programflödet utan det måste göras via en adress till dataminnet, eller via ett av de fyra sk registren (arbetsregistret, parentesnivån, prioritetsregistret och skipvippan). Detta framgår tydligt av de två instruktionsformaten; då där inte finns något format som direkt hanterar data utan endast via adresser till dataminnet. Registren kan man inte adressera direkt utan de nås implicit eller explicit via vissa instruktioner; se nedan.

Då datatypen har en så enkel utformning och man i möjligaste mån vill underlätta arbetet för den som ska programmera en PBS-mini, så har de flesta instruktionerna utformats med två moder. Dessa moder representeras med ett prefix eller suffix, alltid bestående av ett tecken, till den gemensamma grundkoden. Nedan visar vi vilka olika moder som finns och vilka instruktioner som har den moden. Det framgår också vilka moder som är varandras komplement.

' ' och 'N' (suffix)	SE AD OR EX SS	SEN ADN ORN EXN SSN
'+' och '-' (suffix)	CNT+ COT+	CNT- COT-
'S' och 'R' (prefix)	SSR	RSR

Det går att ge de olika moderna namn efter deras funktion. Den första i figuren skulle då bli icke-inverterande resp inverterande, medan i de båda andra så associeras 'S' och '+' till värdet ett resp 'R' och '-' till värdet noll. Allt detta hänger samman med deras funktion som beskrivs längre ner. De instruktioner som har två olika moder har också oftast instruktionsformatet nr 2, dvs moden avser att verka på instruktionens adressdel. Det är bara en instruktion som avviker från mönstret 'SS' resp 'SSN'. Här är moden avsedd att verka på arbetsregistret och skipvippan istället för någon cell i dataminnet.

Ett flertal av instruktionerna kan föregås av ett villkor som byggs upp med andra instruktioner. Det går då att dela in PBS-mini-programmet i en form av satser enligt följande BNF-syntax:

```

<villkor> ::= <villkorsinstr> <villkor> | <villkorsinstr>
<sats> ::= <villkorslösinstr> | <villkor> <satsslutinstr>
          | <satsslutinstr>

```

De odefinierade symbolerna bestäms av följande mängder av instruktionskoder:

```

<villkorsinstr> tillhör mängden
  {AD,ADN,OR,ORN,EX,EXN,AP,OP,RP,EDGE}

```

```

<villkorslösinstr> tillhör mängden
  {RS,END}

```

```

<satsslutinstr> tillhör mängden
  {SE,SEN,SS,SSN,SSR,RSR,CP}

```

I denna definition av en sats så har vi inte splittrat upp den ytterligare med avseende på formatet utan det får tänkas följa med instruktionskoden. Definitionen täcker endast de sk vanliga satserna, special och tomma instruktioner finns inte med utan behandlas enbart nedan.

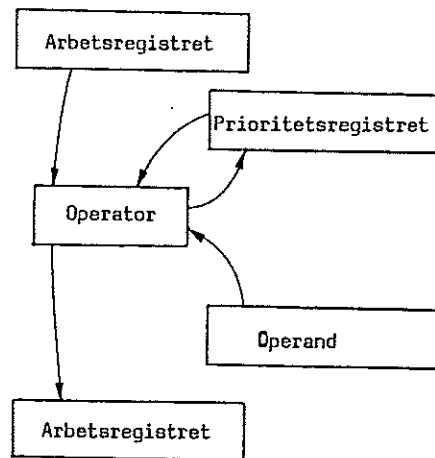
Villkoret i en sats evalueras instruktion för instruktion. Enda sättet att föra över information mellan olika ställen i programmet är via registren. Då kan det vara väsentligt att veta från vilka register en instruktion hämtar sin information och vilka register den påverkar. Figurerna som kompletterar instruktionsbeskrivningarna nedan, är till just för att ge en överblick på informationsflödet mellan registren vid olika instruktioners evaluering. Det finns dock en del implicita händelser hos vissa instruktioner som inte är med i figurerna, bl a gäller det satsslutinstruktionerna. De ställer alltid arbetsregistret i sitt utgångsläge och även t ex parentesnivå och prioritetsregister ställs i sina utgångslägen.

Det går att diskutera om den principen som används för evalueringen, dvs arbetsregister och prioritetsregister är att föredra framför att enbart ha arbetsregister som datorer normalt har. Nu är det så i detta fallet att registren har fler funktioner än enbart villkorsevalueringen t ex i samband med timers, vilket ger motiv att ha det på det sättet.

Vi kommer här att beskriva varje instruktion och dess funktion. De kommer att grupperas efter ovanstående mängder.

<villkorsinstr> :

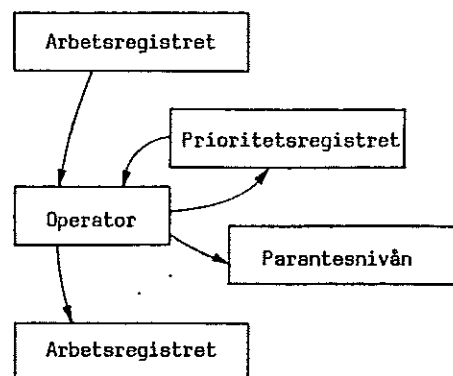
AD	<adress>	,	ADN	<adress>
OR	<adress>	,	ORN	<adress>
EX	<adress>	,	EXN	<adress>

Utför and resp and not, or resp or not, xor resp xor not mellan värdet hos arbetsregistret och värdet på <adress>. Märk att inverteringen verkar på värdet hos adressen. Instruktionerna påverkar även prioritetsregistret.

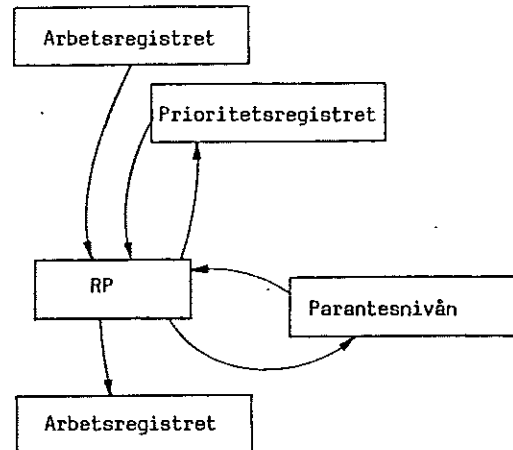
AP

OP

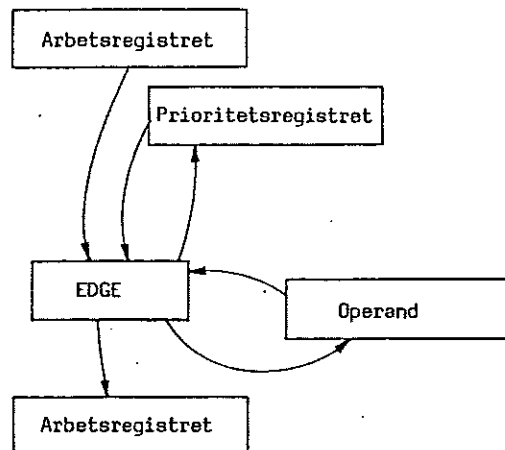
Utför and resp or mellan arbetsregistret och det uttryck som finns mellan parenteserna. Här sparas alltså värdet hos arbetsregistret undan i parentesnivån och arbetsregistret ställs i sitt utgångsläge för att kunna evaluera uttrycket mellan parenteserna. Även prioritetsregistret påverkas. Endast en parentesnivå är tillåten.

RP

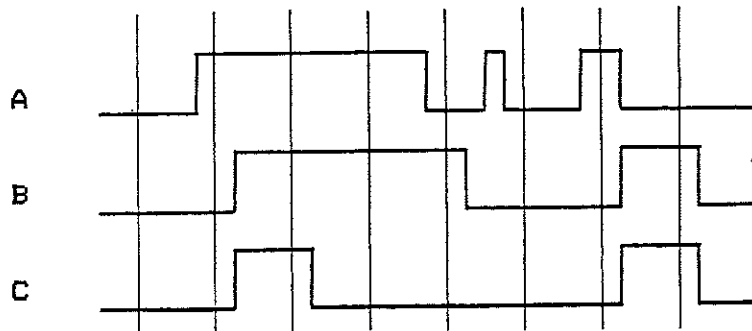

Avslutar ett parentesuttryck och bildar det totala resultatet av parentesuttrycket och det värde resp operator som föregick det. Parentesnivån ställs i utgångsläge och prioritetsregistret ställs i lämpligt läge.

EDGE <adress>

Används för att detektera tillståndförändringar s k flanker. Instruktionen detekterar endast positiv flank hos det uttryck som föregår den. Dvs när värdet hos uttrycket går från 0 till 1, instruktionen ger värdet 1 ut som resultat då flanken uppstår och behåller detta värde tills instruktionen passerar nästa gång (se fig på nästa sida).

Denna kodsekvens ger det tidsschema som visas ovan, då en signal uppträder på A:

```
AD  A
EDGE B
SE  C
```

(Obs! De lodräta strecken i figuren motsvarar I/O-kopieringar)

Märk att pulser som är kortare än tiden mellan två I/O-kopieringar och om pulsen hamnar mellan två sådana, kommer den ej att detekteras av PBS-mini:n (jmf. sampling av signaler i andra sammanhang). Däremot om den inträffar "över" en I/O-kopiering så kommer en puls att uppstå i PBS-mini:n (se figuren).

<villkorlösinstr> :

RS

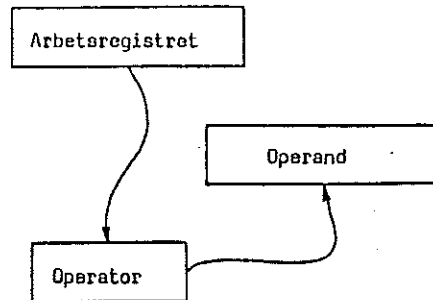
Återställer skipvippan till utgångsläget. Att den är villkorlös beror på att om skipvippan vore satt, skulle villkoret inte gå att evaluera. Instruktionen avslutar alltså ovillkorligt en villkorlig sektion i PBS-programmet.

END

Denna instruktion avslutar programmet och påbörjar I/O-kopieringen. Den kan således inte ha något villkor.

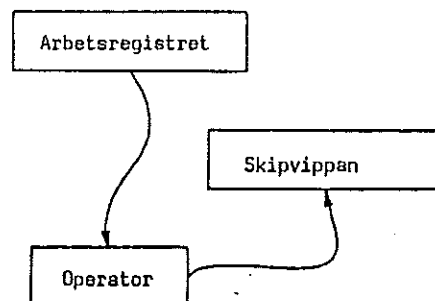
<satsslutinstr> :

SE <adress> , SEN <adress>

Överför arbetsregistrets innehåll till <adress> i minnet. Arbetsregistret innehåller här det evaluerade villkorets värde.

SS , SSN

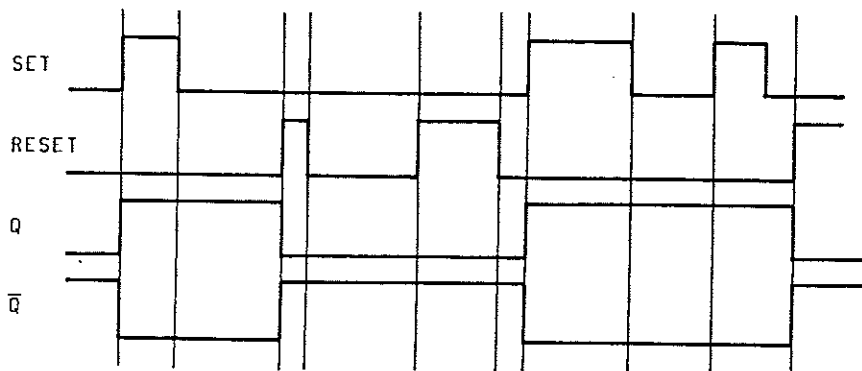

Dessa instruktioner används för att villkorligt blockera exekveringen av instruktionerna fram till nästa RS. Det är skipvippan som håller reda på om centralenheten ska exekvera en instruktion eller ej. Den sätts alltså av dessa instruktioner.

SSR <adress> , RSR <adress>

Se figuren under SE och SEN.

Vid användning av dessa instruktioner på en minnesadress kommer den adressen att fungera som en SR-vippa. Det blir dock inte fullständigt ekvivalent med en SR-vippa eftersom det inte går att påverka både S- och R-ingångarna samtidigt. De är dock funktionellt ekvivalenta (se figur nedan).

Figuren visar ett tidsschema för en SR-vippa. Används andra instruktioner på adressen så kan det hända att SR-funktionen upphävs.

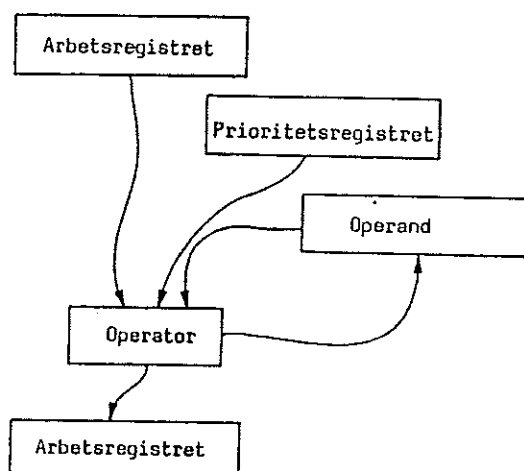
CP

Denna satsslutinstruktion är lite speciell, ty den nollställer hela I/O-ram:et om instruktionens villkor är sant. I/O-ram:et förblir nollställt tills villkoret blir falskt igen.

<speciella instruktioner> :

CNT+ <adress> , CNT- <adress>

COT+ <adress> , COT- <adress>

CNT +/- är timerinstruktioner för den räknande delen av timern. '+' och '-' talar om vilket värde adress ska initieras till när timern får initieringssignal. Som beskrevs ovan så är '+' \leftrightarrow 1 och '-' \leftrightarrow 0.

COT +/- avslutar en timer och ger sin adress ett värde beroende på om instruktionen har ett plus eller minus. Här är '+' \leftrightarrow 0 \rightarrow 1 och '-' \leftrightarrow 1 \rightarrow 0 då timern går ut.

De här instruktionerna kan även användas för att implementera andra specialfunktioner än timers t ex räknare m m. För information om detta hänvisar vi till SATT-Electronics manualer för PBS-mini.

NPW , NOP

Slutligen finns två instruktioner som endast är till för utfyllnad och för att underlätta vid ändringar. De påverkar inte tillståndet i centralenheten på något sätt, utan passerar endast rakt igenom.

1.5 Programexempel

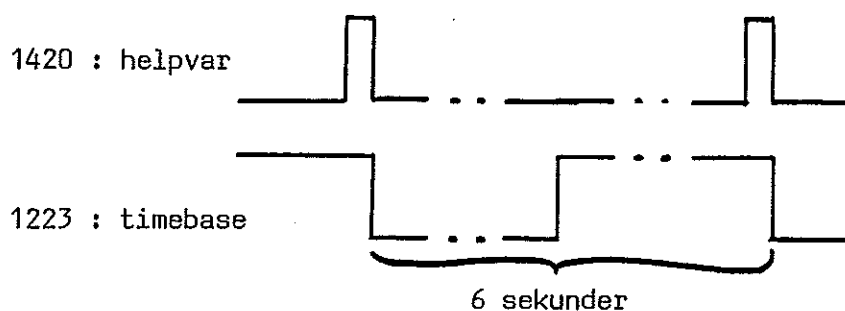
Här ska visas några exempel på delar av PBS-mini-program. Vi kommer också att visa motsvarande uttryck i Pascal, för att knyta an till följande kapitel. Vi visar endast mer speciella uttryck, eftersom vi antar att läsaren är tillräckligt bevandrad i konstruktionen av vanliga logiska uttryck.

Exempel 1 :

En egen-definierad tidbas bestående av två timers som driver varandra. Tidbasen kommer att ha periodtiden 6 sekunder. Se även tidsschemat under PBS-koden för förståelse av funktionen.

PBS-kod :

AD	1420	ADN	1223
OR	1001	OR	1001
EDGE	1421	EDGE	1224
CNT+	1422	CNT+	1225
CNT+	1423	CNT+	1226
COT+	1223	COT+	1420

Pascal-kod :

```
timer(not helpvar,false,puls1hz,timebase,3);
timer(timebase,false,puls1hz,helpvar,3);
(* 3:orna är tillslagstiden för resp. timer *)
```

Exempel 2 :

Den tidbasen vi konstruerade i förra exemplet går sedan att använda i andra timers. De kommer då att räkna med noggrannheten 6 sekunder. Den här timern är konstruerad för att räkna till 1 minut. Motsvarande timer med 1-sekunds tidbasen hade innehållt 6 st CNT-instruktioner.

PBS-kod :

```
ADN    15
OR     1223
EDGE  1227
CNT-   1230
CNT+   1231
CNT-   1232
CNT+   1233
COT+   43
```

Pascal-kod :

```
timer(inexpr,false,timebase,output,10);
```

Exempel 3 :

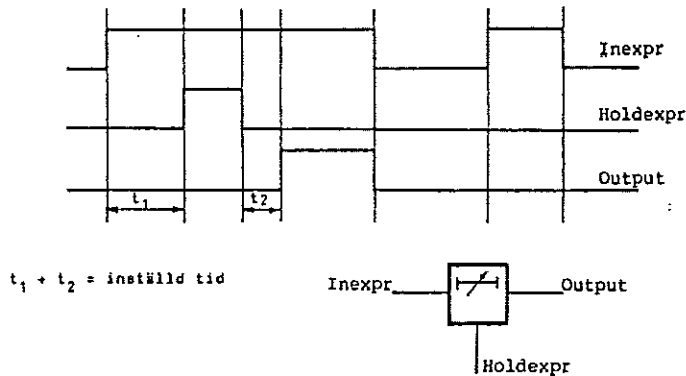
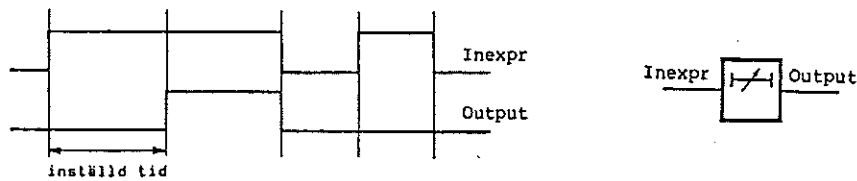
Vi vill ge exempel på ännu en timer driven av tidbasen i exempel 1. Den här kan stoppas tillfälligt, om variabeln holdexpr (26) är sann. Inställda tiden är 36 sekunder. Efter exemplet visar vi två tidsscheman och hur man modellerar respektive timer i logikscheman.

PBS-kod :

```
ADN    15
OR     1223
EDGE  1234
ADN    26
CNT-   1235
CNT+   1236
CNT+   1237
COT+   43
```

Pascal-kod :

```
timer(inexpr,holdexpr,timebase,output,6);
```


Exempel 4 :

Vippor finns det användning för i PC-program. Vi har tänkt visa en D-vippa eller som den allmänt kallas : fördröjningselement. Den vippan vi beskriver kan även explicit sättas och återställas. Återställningen är dominant. Vi har också valt att använda en speciell variabel för klockpulsen för att kunna använda den på andra ställen i ett PC-program.

PBS-kod :

```

AD      20      ; clock
EDGE 1240      ; puls
SE      1241
AD      1241
SSN
AD      21      ; D data in
SE      200     ; D data ut
RS
AD      23      ; set
SSR     200
AD      22      ; reset
RSR     200

```

Pascal-kod :

```

puls:= edge(clock,helpedge);
if puls then Ddataut:= Ddatain;
if set then Ddataut:= true;
if reset then Ddataut:= false;

```

Exempel 5 :

I förra exemplet blev kanske Pascal-koden ovanligt lång, men å andra sidan lättare att förstå. Skall ett sådant element som t ex vippor användas på fler ställen är det lämpligt att göra en procedure av det.

Som sista exempel vill vi visa en vipa som i sitt grundutförande saknar motsvarighet i vår Pascal-notation, sådan den är idag. Det är en T-vipa, dvs en vipa som skiftar mellan två tillstånd för varje klockpuls. Den kan också sättas direkt via en separat ingång.

PBS-kod :

```
AD      11
OR     1241
CNT+   100
SE     1242
```

Det går dock att behålla funktionen, men formulera den på annat sätt så att den har en motsvarighet i Pascal-notationen. Det kan göras på följande sätt:

PBS-kod :

```
AD     1241
SSN
AD      11
ORN    100
SE     100
RS
```

Pascal-kod :

```
if puls then Tdataut:= set or not Tdataut;
```

Med exempel 5 vill vi visa att det finns alltid program skrivna i assembler som inte har någon motsvarighet i ett högnivåspråk. Därmed är det inte sagt att assembler skulle vara ett bättre språk. Högnivåspråkets huvudsakliga syfte är att förenkla för programmeraren, och öka läsbarheten.

1.6 ___PBS-minis_programmeringshjälpmedel

Det finns ett antal olika programmeringshjälpmedel till PBS-mini. En del är baserade på en dator som man kan ansluta en terminal till och på det sättet kommunicera med PBS-mini:n. Andra hjälpmedel bygger på principen att direkt läsa och skriva i programminnet hos PBS-mini, dvs endast behandla instruktioner en i taget.

Vi kommer i detta kapitlet endast att intressera oss för de datorbaserade programmeringshjälpmedlen. Vi känner till tre olika :

- Vanlig editering av PBS-kod
- Editering med hjälp av reläsymboler
- Editering med ABC-80

Alla tre använder endast vanlig PBS-kod mer eller mindre finessrikt. Det finns såvitt vi vet ingen motsvarighet till det projekt som vi gjort, dvs högnivåspråk till PC-system. De tre programmeringshjälpmedlen beskrivs kortfattat nedan.

Gemensamt för alla tre programmeringshjälpmedlen är att de måste alla anslutas till PBS-mini:n via en enhet som kallas PROG-11. Denna innehåller en mikrodator och programvara i PROM för att kunna hantera PBS-mini:s programkod.

Vanlig editor :

Här anslutes någon form av terminal till PROG11:an på den PBS-mini som skall programmeras. Editorn är uppbyggd efter samma principer som en vanlig datoreditor, dock är den anpassad till PBS-mini på så sätt att det endast går att mata in korrekta instruktioner för PBS-minin. Editorn har kommandon för Insert, Erase, List m m, plus att den har kommandon för lagring av PBS-program på sekundärminne i form av kassetband.

Reläsymbolsprogrammering :

För att kunna använda detta hjälpmedel måste man ha en speciell bildskärm med knappar för reläsymbolerna. Det här sättet att programmera PBS-mini kan jämföras med någon form av skärmorienterad editor. Även här finns kommandon för Insert, m m, plus kommandon för visning av hela reläuttryck på skärmen. Det går också att automatiskt konvertera mellan PBS-kod och reläsymboler.

Editering med ABC-80 :

För att kunna editera PBS-program på det här sättet måste man ha tillgång till två datorer, dels PROG11:ans mikrodator och dels en ABC-80 med flexskivor. Det finns flera fördelar med den här metoden jämfört med de andra två. En av vinsterna är att programmen kan förvaras på flexskiva, det medför snabbare åtkomst än med kassettbandspelare. Det finns också en mängd andra möjligheter t ex namn på in- och ut-gångar, kommenterar i programlistan m m. Dock programmerar man fortfarande i ren PBS-kod.

2. PASCAL OCH P-KOD

2.1 Allmänt

Pascal utvecklades ursprungligen av Niklaus Wirth på Eidgenössische Technische Hochschule (ETH) i Zurich. Den första versionen av språket kom 1968, och var då i huvudsak avsedd att användas för undervisning i programmering. Populariteten har därefter ökat, och Pascal används idag som ett allmänt programmeringsspråk, även kommersiellt i allt större utsträckning.

Pascal har många egenskaper som brukar gå under beteckningen strukturerad programmering, som har varit ett av honnörorden under 70-talets utveckling på mjukvarusidan. Ett program ska vara lätt att läsa och förstå, och den logiska strukturen ska vara lätt att genomskåda. Språket ska också kännas naturligt att använda.

Säkerheten är en viktig aspekt på moderna programmeringsspråk. Genom att begränsa programmerarens frihet och införa strikta krav på hur ett korrekt program ska se ut, kan man i många fall detektera fel redan under kompileringen. Att hitta så många fel som möjligt på ett tidigt stadium är fördelaktigt. Kan felaktiga eller oavsiktliga konstruktioner upptäckas redan under kompileringen spar man i regel mycket tid, då man slipper svårhittade run-time fel.

Pascal är ett relativt litet språk, med ett litet antal generella språkelement, vilket gör att man med ett icke oöverstigitligt mått av energi kan lära sig hela språket. Utifrån dessa grundläggande begrepp kan sedan mer komplexa strukturer konstrueras av användaren allt efter önskemål. Språket är blockorienterat med en struktur som liknar Algol och Simula. Trots begränsad storlek omfattar Pascal många kraftfulla begrepp såsom ett välutvecklat typbegrepp, pekarstrukturer, dynamisk minnesallokering och rekursivitet. Satser som if-then-else, while-do, repeat-until och case-of, tillsammans med uppdelningen av programmet i procedurer, befrämjar i hög grad god programstruktur.

Pascal får nog räknas till klassen "generella" programmeringsspråk, för användning framförallt inom området tekniska och numeriska beräkningar. På grund av sin generalitet kan det i viss mån användas även för exempelvis simulering och formelbehandling. För realtidsapplikationer har vidareutvecklingar av Pascal gjorts, som t ex Concurrent Pascal, vilket tillför begrepp som parallella processer och abstrakta datatyper.

När Pascal utvecklades fanns också krav på att det skulle vara lätt att ta fram kompilatorer. Språket är i många avseenden konstruerat att vara "kompilatorvänligt", vilket gör det lättare att ta fram en kompilator för Pascal än för många andra språk. En av anledningarna till att Pascal är så spritt som idag, torde vara att den portabla kompilator som togs fram av U. Amman vid ETH, Zurich, 1973. Kompilatorn är skriven i Pascal och producerar en mellankod, s k P-kod. P-koden, som ligger på assemblernivå, är kod för en tänkt dator. För att kunna exekvera ett program i P-kod måste det alltså översättas till kod för målmaskinen av en separat kodgenerator, unik för varje datortyp. Ett annat sätt är att direkt interpretera P-koden. Metoden är enklare att implementera, men är ur effektivitetssynpunkt klart underlägsen.

Det finns dock en rad invändningar mot Pascal. Standardiseringen av språket är idag mycket vag. Varje implementering har sina egna hemmasnickrade "smart"-lösningar på önskade konstruktioner, vilket i hög grad begränsar portabiliteten på program skrivna i Pascal. Dålig säkerhet vid användning av pekare, rudimentär (usel) stränghantering, svårigheter vid användning av fält som parametrar till procedurer och ett mindre antal andra olägenheter brukar framföras till Pascals nackdel. Eftersom dessa invändningar gäller element utanför det subset vi använder för PC-programmering kan de lämnas därhän i detta sammanhang.

2.2 Mellankoder

Metoden att kompilera ett språk till en mellankod, för att därefter generera kod utifrån den, har blivit allt vanligare. På så sätt fås ett naturligt snitt mellan kompilering och kodgenerering för objektdatorn. I första passet omhändertas lexikalisk analys, "parsing", felhantering och naturligtvis generering av mellankoden. Denna bit av kompilatorn kan skrivas i samma språk som kompilatorn är skriven för och blir lätt att flytta mellan olika datortyper. Det finns även exempel på automatiska kompilatorgeneratorer som, från en given grammatik för ett språk, genererar huvuddelen av detta pass.

Kodgenereringen sker därefter i ett separat pass. Här finns inga generella metoder för implementering, utan varje mellankodsinstruktion måste översättas till den (de) instruktioner den motsvarar för just den dator implementeringen avser. Detta pass kan inte bli portabelt, utan är unikt för varje datortyp och måste således skrivas för hand då en kompilator ska flyttas från en datortyp till en annan. Arbetet att skriva kodgenereringspasset är dock litet i jämförelse med den arbetsinsats som krävs för att skriva en hel kompilator. Att flytta en kompilator på detta sätt kallas ofta "bootstrapping" (att lyfta sig själv i pjäxsnörena).

Mellankoden ska vara så generell som möjligt, d v s inte ta hänsyn till en viss maskins hårdvarukonfiguration. Det medför att koden måste ligga på en ganska hög nivå, t ex addera två heltal. Hur additionen ska gå till behöver inte framgå, utan implementeras på effektivast sätt för avsedd maskin vid kodgenereringen. Man behöver då inte ta hänsyn till om målmaskinen är en stackorienterad maskin, om instruktionsrepertoaren tillåter additioner direkt till minnet e t c. Andra skäl till att mellankoden bör ligga på en hög nivå är att många datorer har specialinstruktioner för att utföra en viss operation. Skulle mellankoden då vara på en lägre nivå, skulle det betyda att en hel sekvens mellankod skulle behöva kännas igen av kodgeneratorn och därefter bytas ut mot respektive specialinstruktion, vilket kan vara besvärligt och kräva en avsevärd look-ahead.

Att eliminera behovet av look-ahead är också en önskvärd egenskap hos mellankoder. Det ska vara möjligt att generera kod genom att bara titta på en rad åt gången, och sekventiellt gå igenom mellankoden vid kodgenerering. Varje instruktion ska alltså innehålla all information som behövs för att generera kod. Man ska inte behöva hålla reda på något från föregående instruktioner, om man för tillfället är inuti en if-sats exempelvis.

Ytterligare en fördel med att generera kod från en mellankod är att koden förutsättes alltid vara syntaktiskt riktig. Man behöver således inte spilla någon kraft på felhantering.

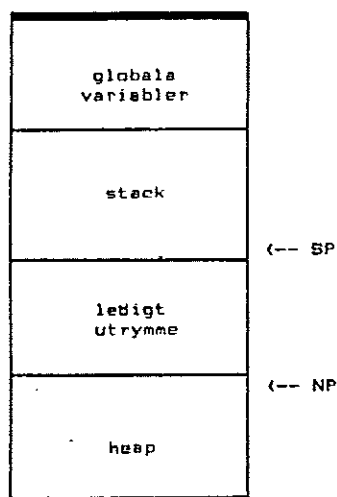
2.3 P-kompilatorn

P-kompilatorn vi använder är utvecklad på ETH, Zurich. Den genererar P-kod för en hypotetisk stackorienterad dator. P-koden är en hitta-på-assembler med instruktioner som motsvarar de instruktioner som behövs för att köra Pascal, och som brukar finnas i en eller annan form på en vanlig dator.

Stack-datorn består av 4 register och ett minne. Registerna är:

1. PC Program Counter
2. SP Stack Pointer
3. MP Mark Pointer
4. NP New Pointer

Minnet i stack-datorn är delat i två delar: programminne och dataminne. Programminnet innehåller instruktionerna som ska exekveras. PC blir således en pekare till programminnet.

Dataminnet är organiserat i två delar. Den ena, som kallas heap (hög), är till för data som allokeras dynamiskt under körningen med standard-proceduren `new()`. Den andra delen, stacken, är till för dels variabler, dels beräkning av uttryck. Längst ner i stacken (längst upp i figuren) ligger alla globala variabler. Varje gång en procedur anropas kommer en ny data-area allokeras i stacken för procedurens lokala data.

SP, stackpointern, markerar stackens topp. MP, markpointern, pekar på det ställe i stacken där senaste anropet skedde, d v s där data-arean till den procedur som för närvarande exekveras börjar. All evaluering av uttryck sker längst upp på stacken.

Evalueringen sker, som är naturligt för stackstrukturen, i RPN (Reverse Polish Notation). Instruktioner som "load" laddar upp ett värde i stacken. "Store" lagrar på samma sätt ett värde som tas överst i stacken i angiven minnescell. Operationer som "add" e t c kommer ta stackens två översta element, addera dem, och lägga resultatet överst på stacken. Stacken kommer sålunda växa och sjunka succesivt med instruktionerna. "Load" gör implicit push på stacken medan exempelvis "add" implicit gör pop.

Anrop av procedures och functions är lite speciellt. Ett anrop kan se ut som följer:

```
MST          0 ; Mark stack
LDOB         36 ; Load boolean at address 36 in stack
LDOB         38 ; Load boolean at address 38 in stack
CUP          0  L9 ; Call user procedure at label L9
```

När en ny procedure (function) anropas ska ett nytt minnesblock allokeras för lokala data till proceduren. Att ett nytt block data skapas vid varje anrop är en förutsättning för rekursiva procedurer. Instruktionen MST lägger först upp ett mark-stack-block (fig 2.2). Blocket innehåller 4 minnesceller. Den första är till för undanlagring av returvärde (endast aktuellt vid function). De två följande innehåller blockets statiska resp dynamiska fader, d v s i vilket block proceduren är deklarerad resp var den är anropad. Den fjärde minnescellen innehåller återhoppadressen, där exekveringen ska återupptas då proceduren är klar. MP sätts att peka på mark-stack-blocket. Därefter laddas procedurens aktuella parametrar upp i stacken med två LDOB (två parametrar). CUP överlämnar kontrollen till proceduren, som exekverar tills ett RETP, return from procedure, påträffas. Procedurens minnesblock frigörs då och exekveringen återupptas vid instruktionen efter anropet.

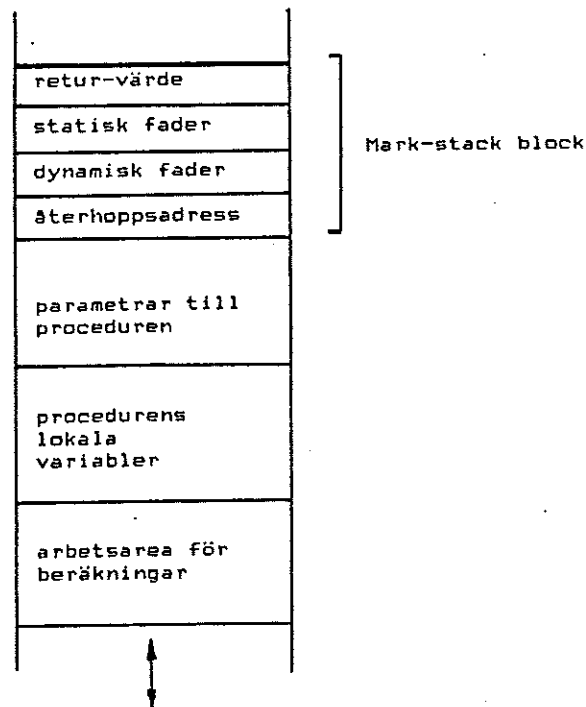

fig 2.2 Stackens utseende vid proceduranrop

En P-kods instruktion har formatet:

OPERATION<typ> <P> <Q>

Operationen består av en mnemonisk kod på tre bokstäver, eventuellt direkt följd av typen på operander eller resultat. P och Q är operander som anger värden eller adresser beroende på instruktionen.

För att underlätta läsandet av exempel, speciellt kap 4, följer en lista på samtliga P-kods-instruktioner med en kort kommentar till varje. Asterisk i tabellen markerar om P- respektive Q-fält ingår i instruktionen samt om instruktionen har en typbokstav efter de tre bokstäver som utgör själva instruktionen. Typbokstaven anger vilken typ av data instruktionen opererar på. Typbokstäverna är B-boolean, I-integer, R-real, A-address, S-set, N-nil, P-procedure och C-character.

Instruktion	Typ	P	Q	Kommentar
ABI				produce absolute value of integer
ABR				produce absolute value of real
ADI				produce sum of integer
ADR				produce sum of reals
AND				perform boolean and
CHK	*	*	*	check that stack top $\geq P$ and $\leq Q$
CHR				convert integer to character
CSP			*	call standard procedure
CUP		*	*	call user procedure
DEC	*		*	decrement stack top by amount Q
DIF				evaluate set difference
DVI				integer divide
DVR				real division
ENT		*	*	enter block
EOF				test for end of file condition
EQU	*			test for equality
FJP			*	jump to Q if stack top false
FLO				float the element below stack top
FLT				float the top of stack
GEQ	*			test for greater than or equal
GRT	*			test for greater than
INC	*		*	increase stack top by amount Q
IND	*		*	indexed fetch
INN				test for membership (in)
INT				set intersection
IOR				perform boolean inclusive or
IXA			*	compute indexed address
LAO			*	load base level address
LCA			*	load address of constant in Q
LDA		*	*	load address
LDC	*		*	load constant given in Q-field
LDO	*		*	load contents of base level address
LEQ	*			test for less than or equal to
LES	*			test for less than
LOD	*	*	*	load contents of address
MOD				modulus (on contents of stack top)
MOV			*	move data block
MPI				multiply integers
MPR				multiply reals
MST		*		mark stack
NEQ	*			test for not equal
NGI				negate integer
NGR				negate real
NOT				perform boolean not

Instruktion	Typ	P	Q	Kommentar
ODD				test for odd
ORD	*			convert to integer
RET	*			return from block
SBI				perform integer subtraction
SBR				perform real subtraction
SGS				generate singleton set
SQI				square integer
SQR				square real
SRO	*		*	store at base level address
STO	*			store indirect
STP				stop
STR	*	*	*	store
TRC				truncate
UJC				error in case statement—abort
UJP			*	unconditional jump to Q
UNI				perform union of sets
XJP			*	indexed jump to Q+stack top

Slutligen följer ett exempel på ett enkelt Pascal-program och den P-kod som genereras. Kommentarer efter ";" är tillsatta i efterhand för att hjälpa till vid läsningen. Observera att huvudblocket i Pascalprogrammet behandlas som en procedure i P-koden. Exekveringen kommer alltså att börja på rad fem ifrån slutet.

Programmet i Pascal:

```

program EXOR;
var   X,Y,Z: boolean;
function XOR( A,B: boolean ): boolean;
begin
  XOR:= (A and not B) or (not A and B);
end; (* XOR *)
begin
  Z:=XOR(X,Y);
end.

```

Genererad P-kod:

```

.TITL EXOR          ; programmets namn
.ENT PCODE          ; entry point för huvudprogrammet
.TXTM 1
.RDX 10
.NREL

.ENT L3            ; entry point för XOR

L    3:           ; här börjar XOR
ENT  1 L    4    ; "enter block" för statistiskt minnesbehov
ENT  2 L    5    ; "enter block" för dynamiskt minnesbehov
LODB 0      12   ; ladda boolean från lokal adress 12
LODB 0      14
NOT                   ; invertera värdet överst i stacken
AND                   ; gör AND på de två översta elementen i stacken
LODB 0      12
NOT
LODB 0      14
AND
IOR                ; gör OR på stackens två översta element
CHKB 0      1    ; kontrollerar att värdet blev >=0 och <=1
STRB 0      0    ; lagra funktionsvärdet vid lokal adress 0
RETB
L    4=      16   ; statistiskt minnesbehov (används av ENT ovan)
L    5=      42   ; dynamiskt minnesbehov

.ENT L6

L    6:           ; huvudprogrammet behandlas som en procedur
ENT  1 L    7
ENT  2 L    8
MST                   ; "mark stack"
LDOB      40   ; ladda X, aktuell parameter till XOR
CHKB 0      1
LDOB      38   ; ladda Y
CHKB 0      1
CUP  4 L    3    ; "call user procedure" vid L3 (XOR)
CHKB 0      1    ; kontrollera värdet XOR lämnat
SROB      36   ; lagra resultatet vid adress 36 (=Z)
RETP
L    7=      42   ; huvudprogrammets statistiska minnesbehov
L    8=      28   ; huvudprogrammets dynamiska minnesbehov
PCODE:
MST                   ; "mark stack"
CUP  0 L    6    ; "call user procedure"
STP
.END                ; programmets fysiska slut

```

3 PASCAL FÖR PC-SYSTEM

3.1__Introduktion

Pascal för en enbitsdator - går det? Det är inte ovanligt att man stöter på en smält misstänksam attityd när ämnet förs på tal. Naturligtvis kan inte själva kompilatorn köras på PC-maskinen, utan måste köras på en värd-dator. Den genererade PC-koden får därefter "tankas ner" till PC-systemet. Programutveckling kan således ske på en minidator (eller kanske till och med mikrodator) där kraftfulla programmeringshjälpmedel är tillgängliga. PC-systemet belastas således inte med någon systemprogramvara utan det genererade PC-programmet kan köras "naket" i maskinen.

Hela kedjan av operationer, från källkoden i Pascal till exekvering, åskådliggörs i figur 3.1. Cirklarna i figuren representerar in- och ut-data från de olika passen, medan rektanglarna motsvarar någon form av processorer som opererar på data. Källkoden kompileras av P-kompilatorn, som genererar P-kod. P-koden blir indata till kodgenereringspasset, ibland refererat som PBSGEN i rapporten.

Eftersom objekt-maskinen, i detta fall PBS-mini, inte har motsvarande egenskaper som den hypotetiska dator P-koden är konstruerad för, kommer delar av koden att evalueras redan under kompileringen, s k partiell evaluering Å10,11A. Vilka element av koden som evalueras vid kompileringen, och vilka som ger upphov till PC-kod framgår klart av följande delkapitel. Partialevalueringen tjänar huvudsakligen två syften. Dels försöker kompilatorn evaluera alla uttryck för att inte lägga ut onödig kod, s k "lazy evaluation". Dels evalueras (eller interpreteras) de språkelement som inte har någon motsvarighet i PBS-mini. Eftersom PBS-mini inte har någon hopp-instruktion kommer en for-slinga i Pascal att evalueras redan vid kompileringen och ge till resultat att kod läggs ut motsvarande antal gånger som for-slingan skulle genomlöpts. Det kan påpekas att denna evaluering inte på något sätt strider mot Pascals syntax eller semantik, utan bara är en fråga om hur implementeringen utförs.

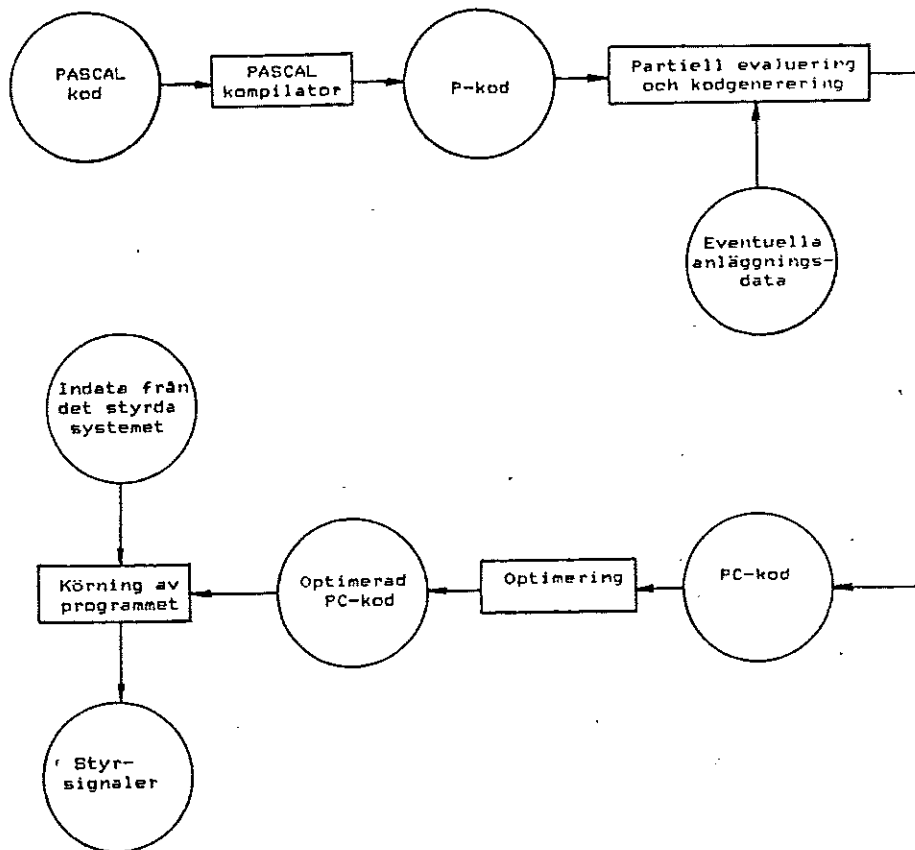

Fig 3.1

Under kodgenereringen kan data läsas in som används för att styra kodutläggningen (fig 3.1). Det är således möjligt att skriva ett generellt program för att styra en viss anläggningstyp och senare vid kodgenereringen slutgiltigt bestämma exempelvis hur många enheter av en viss komponent anläggningen ska innehålla, adresser på in-ut-gångar etc. Pascalprogrammet kan utformas så att denna konfigurering av koden m a p anläggningsdata, sker i dialog med systemet under kodgenereringen. Utdata från kodgenereringspasset är PC-koden.

För att förenkla utformandet av kodgeneratoren, och undvika alltför avancerad programflödesanalys läggs en del redundant kod ut. Denna överflödiga kod optimeras bort. Optimeringspasset, som på vissa ställen i rapporten kallas PBSOPT, känner även igen vissa kodsekvenser och byter ut dem mot specialinstruktioner som finns tillgängliga hos PBS-mini.

Koden består nu av mnemoniska koder och absolutadresser, enligt det format som presenterats i kapitel 1. Koden måste "packas" i ett binärformat och "tankas ner" i PBS-mini. Programmet exekveras därefter med insignalerna från det styrda systemet som indata, och styrsignalerna som utdata. Arbetet att packa koden och föra över den till PBS-mini är inte utfört. Ett antal provprogram har dock skrivits i Pascal. De har kompilerats och resultatet har jämförts med program skrivna direkt i PBS-kod för att verifiera riktigheten i kodgenereringen. Att binär-packa koden och överföra den till PC-systemet torde dock vara triviale.

Hela kodgeneratoren är skriven i Pascal och ansluter till språkdefinitionen i Pascal user manual and report, Jensen & Wirth 1974. Programmen torde därigenom vara relativt portabla. Kodgeneratoren utvecklades först på en Data General Eclipse S/200. Några smärre modifieringar har gjorts för att möjliggöra körning av programmen på Digital Equipment VAX 11/780.

3.2. Önskemål på språk för PC-system

Vad har man då för anspråk på ett språk för programmering av PC-system? Ett språk på ganska hög abstraktions-nivå, med en logisk struktur som är lätt att genomsöka, torde vara att föredra. Programmeraren ska inte behöva bekymra sig om register, absolutadresser eller minnesallokering, utan kompilatorn ska administrera dessa saker. Språket ska kännas naturligt att använda, vara lättläst och automatiskt ge en god dokumentation av programmet. Program skrivna i språket får absolut inte likna krypton.

Ett PC-programms viktigaste beståndsdel är boolska tilldelningssatser och uttryck. Att dessa satser ska kunna skrivas som vanliga tilldelningssatser, från vänster till höger, med normalt vedertagna prioriteter och ett (nästan) obegränsat antal parentesnivåer, är i det närmaste självklart. Att minnesceller och in-ut-gångar ska kunna ges i sammanhanget meningsfulla namn är också klart. Man måste även i språket kunna koppla ett variabelnamn till en fysisk adress på in eller utgångar. Variabler och data bör kunna sammanfogas till strukturer för att underlätta hanteringen av dem, eller för att ge en mer verklighetsnära bild av det styrda systemet.

Villkorlig evaluering av vissa kodsegment är önskvärt. Någon form av macro-facilitet är praktiskt att ha tillgänglig. Om många liknande kodsekvenser ska skrivas är det tids- (och tålåmods-) besparande att kunna definiera ett macro. Parametrar till macrot för styrning av kodutläggningen bör också finnas. Om en kodsekvens ska läggas ut många gånger kan någon slags repetitions-element underlätta.

Vid sekvensstyrningar vill man i regel dela upp problemet i mer eller mindre oberoende sekvenser som löper parallellt. Dessa sekvenser, eller processer, ska i så fall ha lokala data och regler för hur de ska interferera med sin omgivning, t ex för synkronisering eller utbyte av data med andra processer.

3.3 Implementering av Pascal för PC-system

Pascal innehåller program-element avsedda för vad som normalt går att implementera på en dator. En PC har, i förhållande till en dator, en ganska begränsad instruktionsrepertoar och i regel en utvecklad adresseringsteknik. De flesta PC kan endast representera data i logisk form, d v s motsvarande Pascals datatyp boolean. Mindre PC-system har kanske enkla "skip"-villkor för styrning av programflödet, medan större varianter tillåter hopp i programkoden eller kanske till och med subrutinhopp.

Alla dessa skiljaktigheter mellan olika hårdvaruarkitekturer gör naturligtvis att implementeringen av ett språk som Pascal kan göras i olika omfattning. Utifrån målmaskinens egenskaper får man välja ett lämpligt subset av Pascal att implementera. Följande delkapitel beskriver hur vi valt att implementera Pascal på PBS-mini och kan ses som ett förslag till hur man kan gå till väga. Många språk-element som inte har någon motsvarighet i PBS-mini har vi valt att använda för styrning av kodutläggningen, dock aldrig i konflikt med språkets definition.

Som exempel kan tas procedurer, som normalt implementeras med "jump-to-subroutine" instruktioner i en dator. Eftersom någon motsvarande instruktion inte finns tillgänglig i PBS-mini, har vi valt att expandera procedurerna på samma sätt som "macros" i en vanlig assembler. Ett anrop av en procedur i programkoden kommer alltså ge upphov till att kod läggs ut motsvarande procedurkroppen med aktuella parametrar. På så vis ändras varken Pascals syntax eller semantik. Endast sättet att implementera vissa språkelement skiljer sig från gängse sätt. Ska Pascal implementeras på en annan PC kommer implementeringens utseende i hög grad bestämmas av PC:ns hårdvaruegenskaper.

3.4 Pascal för PBS-mini

Den flitige läsaren har vid det här laget tillgodogjort sig kapitel 1, där PBS-mini beskrivs ingående, och förutsättes därmed vara väl förtrogen med dess egenskaper (och egenheter). I detta avsnitt beskrivs hur de önskemål på programmeringsspråk för PC-system, som framlades i föregående avsnitt, har tillgodosetts genom användandet av Pascal. Eftersom Pascal innehåller vissa språkelement som inte har någon relevans i PBS-mini, begränsas språket till en ren delmängd av Pascal.

3.4.1 Datatyper

Den enda typ av data som finns representerad i PBS-mini är boolean. Typen integer har tagits med i den för PC-programmering utnyttjade delmängden av Pascal, men kommer inte ge upphov till någon kod. Integers används istället för att styra kodutläggningen. Detta medför den viktiga slutsatsen att alla integers eller uttryck av integers måste vara evaluerbara vid kompileringen. Det finns flera skäl till att integers har tagits med. För att kunna implementera arrays måste integers användas som index. Att strukturera data som "array [1..limit] of boolean" kan i många sammanhang vara fördelaktigt. Integers används dessutom som styrande variabler i repetitionssatser. Integers kan även skickas som parametrar till procedurer för styrning av kodutläggningen där. För att strukturera data på ett naturligt sätt kan records utnyttjas. Kapslade strukturer av records och arrays av records kan bildas. Ett litet exempel som illustration:

```

type motor=record
    driftssignal,
    indikeringslampa,
    tillknapp,
    franknapp: boolean
end;

var motorer: array[1..5] of motor;
    i: integer;

begin
    for i:=1 to 5 do motorer[i].driftssignal:=false;
osv...

```

Boolska variabler kan vara antingen in-ut-gångar hos PC:n, eller minnesceller för intern lagring. Om variabeln avser en in-ut-gång ska proceduren "origin" anropas för variabeln ifråga. Origin knyter en icke strukturerad variabel till en bestämd in-ut-gång, och behandlas utförligare i kapitel 4. Är inte origin anropad allokeras en minnescell för variabeln i PBS:ens dataminne.

Typer som real, set, char och pointer är inte medtagna. Egendefinierade skalära typer är ekvivalenta med integers och kan användas som styrvariabler och index till arrays. Records med variantdel kan användas under förutsättning att variabeln som bestämmer vilken typ variantdelen ska ha bara tilldelas värde en gång. Inskränkningen medför inga påtagliga nackdelar vid programmering.

3.4.2 Tilldelningssatser och uttryck

Boolska tilldelningssatser torde vara den mest förekommande komponenten i PC-program. Uttryck av typen boolean kommer att ge upphov till utläggning PBS-kod för beräkning av uttrycket. Uttryck av typen integer kommer däremot evalueras under kompileringen. Integer-uttryck kan på så sätt användas för att styra kodutläggningen. Kodgeneratoren försöker också evaluera boolean-uttryck för att där det är möjligt undvika att lägga ut onödig kod.

En tilldelningssats ser ut som vanligt i Pascal med parenteser för omprioritering av operationer. Eftersom PBS-mini bara har en inbyggd parentesnivå används en generellare metod som utnyttjar mellanlagringsceller vid kodutläggning av parentes-uttryck. Denna metod blir i PBS:en lika effektiv m a p tid och plats som PBS:ens egen parentesnivå. På så vis blir det möjligt att utnyttja ett godtyckligt antal parentesnivåer vid programmering.

Uttryck omformas till PBS-kod med dess litet säregna "infix-notation" och inbakade prioriteter. Relationsoperatorer (<,>,etc) är inte implementerade på typen boolean. Några exempel på tilldelningssatser och genererad kod följer. Absolutadresserna i PBS-koden har här ingen relevans.

Pascal-kod	PBS-kod	
lampa:=true	SE	1750
lampa:=knapp1 <u>and</u> knapp2 <u>and</u> false	SEN	1750
Kaffe:=kronailagd <u>and</u> kaffeknappintryckt	AD	1201
<u>and</u> muggnere <u>and</u> <u>not</u> muggfull	AD	1202
	AD	1203
	ADN	1204
	SE	1205

STOP:= bryt1 <u>and</u> bryt2 <u>or</u> bryt3 <u>and</u> bryt4	AD	1017
or bryt5 <u>and</u> bryt6	AD	1020
	OR	1021
	AD	1022
	OR	1023
	AD	1024
	SE	1025

STOP:= bryt1 <u>and</u> (bryt2 <u>or</u> bryt3) <u>and</u>	AD	1022
(bryt4 <u>or</u> bryt5) <u>and</u> bryt6	OR	1023
	SE	1027
	AD	1020
	OR	1021
	SE	1026
	AD	1026
	AD	1017
	AD	1027
	AD	1024
	SE	1025

STOP:= (bryt1 <u>and</u> (bryt2 <u>or</u> bryt3)	AD	1020
<u>and</u> bryt4 <u>or</u> bryt5) <u>and</u> bryt6	OR	1021
	SE	1027
	AD	1027
	AD	1017
	AD	1022
	OR	1023
	SE	1030
	AD	1030
	AD	1024
	SE	1025

(Genom att välja vettiga variabelnamn i Pascal underlättas läsningen av programmet väsentligt. Läses endast PBS-koden i exempel tre på förra sidan är det svårt att genomskåda att det rör sig om kaffe framställning.)

Ett exempel på användandet av integers i uttryck (I förutsättes vara av typen integer och X,Y,A,B av typen boolean):

```

I:=5;                                <ingen kod läggs ut>

X:= A and B and (I=5);               AD      1022
                                       AD      1023
                                       SE      1024

Y:= A and B and (I<0);               SEN     1025

```

För att belysa användandet av integers som styrande för kodutläggningen går vi en smula i förväg. Låt oss säga att vi har 15 pumpar beskrivna som en array [1..15] of boolean. Vid ett skede i programmet ska alla pumpar stängas av, förutom pump 2 och pump 12 (decimalt) som ska sättas på. Konstruktionen i Pascal och motsvarande genererad PBS-kod:

```

for pumpnr:=1 to 15 do                SEN     1
  if (pumpnr=2) or (pumpnr=12) then   SE      2
    Pump[pumpnr]:=true                SEN     3
  else                                  SEN     4
    pump[pumpnr]:=false;              SEN     5
                                       SEN     6
                                       SEN     7
                                       SEN    10
                                       SEN    11
                                       SEN    12
                                       SEN    13
                                       SE     14
                                       SEN    15
                                       SEN    16
                                       SEN    17

```

Integers kan skickas som parametrar till procedures och functions (som beskrivs senare) för att styra kodutläggningen för proceduren. Det är alltså viktigt att skilja mellan integer-uttryck som evalueras vid kompileringen och boolean-uttryck som ger upphov till PBS-kod.

I ett uttryck kan anrop av functions ske på vanligt Pascal-maner. Funktionen kan vara både av typen integer och boolean.

3.4.3 If-satser

If-satser används för att selektivt evaluera kodsekvenser. I datorer brukar if-then-else implementeras med "jump"-instruktioner. I PBS-mini finns dock inga hopp-instruktioner, utan endast en primitivare skip-vippa. Skip-vippan sätts villkorligt med instruktionen SS (Set Skip) och återställs ovillkorligt med RS (Reset Skip). När skip-vippan är satt evalueras inga instruktioner utan ses som tomma instruktioner. Utförligare beskrivning i kap 1. Skip-funktionen i PBS-mini är dock fullt tillräcklig för att realisera if-then-else i Pascal.

Om vi betraktar en if-sats i Pascal:

```
if villkor then A else B;
```

Satsen kan delas upp i två enkla if-satser utan else-gren.

```
if villkor then A;
if not villkor then B;
```

Detta motsvaras direkt av PBS-konstruktionen:

```
AD    villkor
SSN
- A -
RS
ADN   villkor
SSN
- B -
RS
```

Observera att uppdelningen av if-satserna till enkla sådana görs av kodgeneratoren. Programmeraren behöver alltså inte bekymra sig om den saken utan använder Pascals if-then-else konstruktioner på vanligt sätt.

Kapslade if-satser kan på samma sätt uppdelas i enkla if-satser:

```

if villk1 then          (=>)   if villk1 then A;
  A                      if villk1 and villk2 then B;
  if villk2 then        if villk1 and not villk2 then C;
  B                      if not villk1 then D;
  else
  C
else
  D;

```

Motsvarande PBS-kod blir:

```

AD    villk1
SSN
- A -
RS
AD    villk1
AD    villk2
SSN
- B -
RS
AD    villk1
ADN   villk2
SSN
- C -
RS
ADN   villk2
SSN
- D -
RS

```

Villk1 och villk2 kan i Pascalkoden ovan naturligtvis bestå av godtyckliga uttryck. Är uttrycket beräkningsbart vid kompileringen läggs kod ut endast för motsvarande then eller else gren.

När en if-sats med ett villkor av typen boolean påträffas vid kodgenereringen läggs kod ut för att beräkna villkoret. Därefter läggs kod ut för undanlagring av värdet i en speciellt reserverad cell (en för varje if-nivå). Värdet behövs om det skulle behövas i en eventuell else-gren. Undanlagringen medför också att villkoret till if-satsen inte oavsiktligt kan ändras inne i then-grenen med en felaktig exekvering av båda grenarna som följd. Om if-satsen inte skulle innehålla någon else-gren kommer koden för undanlagringen optimeras bort under optimeringspasset. På så vis kommer if-satserna inte ge upphov till någon onödig kod.

3.4.4 Repetitions-satser

PBS-minis arkitektur tillåter, som nu torde vara bekant, inga hopp i programkoden. Det har därför inte varit möjligt att lägga ut kod för Pascals repetitionssatser. Däremot används repetitionselementen som styrning för kodutläggningen. Vid kompileringen måste repetitionsvillkoren vara kända, och kod läggs ut lika många gånger som villkoren stipulerar. Detta gör att for-to-do satsen är mest användbar, främst då i samband med användandet av arrays.

```
for i:=1 to 10 do
begin
```

```
    - satser -
```

```
end;
```

Ovanstående medför således att koden för "- satser -" kommer läggas ut 10 gånger.

"Nollställning" av ett antal ingångar (utgångar eller minnesceller) kan enkelt ske med satsen:

```
for i:=1 to 25 do arr[i]:= false;
```

While- och repeat-satserna fungerar på samma sätt som ovan. Antalet gånger slingan ska genomlöpas måste vara bestämt under kompileringen. Dessa satsers användbarhet är dock begränsad.

3.4.5 Case

Case används i Pascal i huvudsak på skalära typer (integer eller egendefinierade) och kommer därför interpreteras under kodutläggningen. Vi har inte tagit hänsyn till case på variabler av typen boolean då if-then-else är ekvivalent.

3.4.6 Procedures och functions

Som nämntes i avsnitt 3.2 är det önskvärt att ha tillgång till någon form av macro-facilitet. Om många liknande kodsegment ska skrivas kan det vara arbetsbesparande att definiera ett macro. Eftersom PBS-mini har en hårdvaruarkitektur som inte tillåter subrutinhopp har vi använt "procedure" och "function" i Pascal som macro-facilitet. Proceduranropet kommer alltså att evalueras under kodutläggningen och kod läggs ut för procedurkroppen. Användandet av procedurer gör att det är lättare att modularisera och strukturera ett program, och gör det i regel lättare att läsa. Vid sekvensstyrningar kan olika parallella sekvenser läggas i separata procedurer med sina lokala variabler för att undvika oavsiktlig interferens mellan dem.

Parametrar till procedurerna fungerar på vanligt Pascal-måner. Både värde-anrop och referensanrop kan användas. Vid värdeanrop av en parameter av typen boolean, kommer en lokal minnescell allokeras i PBS-mini till vilken överkopiering sker av aktuell parameter. Den aktuella parameterns värde kommer inte ändras inne i koden svarande mot proceduren. Referensanropas variabeln (var i parameterlistan) kommer den formella parametern att referera till den aktuella, och eventuella ändringar av den formella parameterns värde i procedurkroppen kommer att resultera i ändring av den aktuella parameterns värde.

Skalära typer såsom integers och egendefinierade typer kan även skickas som parametrar till en procedur. Dessa parametrar kan användas i procedurkroppen för styrning av kodutläggningen i analogi med vad som nämnts i tidigare delkapitel. Både referens- och värde-anrop kan tillämpas.

Functions används på samma sätt som procedures med skillnaderna att de returnerar ett värde, och att anrop kan ingå i ett uttryck.

Några exempel:

Deklaration:

```
procedure ALARM(transducer,reset: boolean);
begin
  if transducer then
    begin
      redlamp:= true;
      bell:= true;
    end;
  if reset then
    begin
      redlamp:= true;
      bell:= false;
    end;
end; (* - ALARM - *)
```

Anrop:

```
ALARM(boiler.temperature,resetbutton);
```

eller

```
for i:=1 to Numbofalarms do ALARM(tank[i].full,resetbutton);
```

I det nedre anropet kommer kod läggas ut Numbofalarms gånger med adress till rätt tanks givare.

Det är vår förhoppning att följande exempel belyser användningen av skalära typer som parametrar.

```

type atype = (minor,fatal);

....

procedure ALARM(alarmtype: atype; transducer: boolean);
begin
  if transducer then
    case alarmtype of
      minor:
        begin
          redlamp:= true;
          bell:= true;
        end;
      fatal:
        begin
          BIGREDLAMP:= true;
          LOUDBELL:= true;
          MAINPOWER:= false;
        end;
    end;
  end;
end; (* - ALARM - *)

```

I anropet anges som första parameter för vilken larmtyp kod ska läggas ut:

```

ALARM(minor,smalltank.full);

ALARM(fatal,bigtank.full);

```

Ett exempel på en function:

```
function exor(a,b: boolean): boolean;
begin
  exor:= a and not b or not a and b;
end; (* - exor - *)
```

Anrop:

```
lampa:= exor(knapp1,knapp2);
```

För att visa att det kan vara meningsfullt att definiera funktioner av typen integer ger vi följande exempel på en (rekursiv) funktion som konverterar decimala tal till oktala. Proceduren kan användas då man vill knyta en boolsk variabel till en viss in-ut-gång med "origin" (se systemprocedurer i följande avsnitt). Observera att ingen kod genereras, utan hela funktionen evalueras under kodutläggningen och returnerar ett resultat av typen integer, som sedan kan användas för styrning av kodutläggningen.

```
function Octal(decnumb: integer): integer;
begin
  if decnumb=0 then
    Octal:= 0
  else
    Octal:= decnumb mod 8 + 10*Octal(decnumb div 8);
end; (* - Octal - *)
```

Anrop:

```
for i:=1 to 10 do origin(tempinput[i],octal(i));
```

3.4.7 Write och read

Write och read har ingen motsvarighet i PBS-mini. All in och utmatning sker direkt genom de variabler som knutits till en in-ut-gång genom "origin". Write och read-satserna kommer istället att interpreteras under kodgenereringspasset. Det betyder att in och utmatning sker mot terminalen från vilken kodgenereringen körs. På så sätt kan anläggningsdata som inte var kända under programskrivningen läsas in, dock endast i form av integers. Ledtexter och annan information kan skrivas ut med write. Man kan alltså konfigurera ett system i interaktion med kodgeneratoren under kodgenereringen.

Som en liten udda praktisk detalj kan man genom att ange filvariabeln PRR i write-satserna överföra kommentarer till PBS-koden från Pascal-koden. Detta kan ha betydelse genom att öka läsbarheten i PBS-koden om man, t ex då ett system ska tas i drift, måste gå in och ändra i maskinkoden (vilket absolut inte är att rekommendera).

3.4.8 Systemprocedurer

PBS-mini har vissa speciella instruktioner för timers, flanktrigging, "clear" av hela maskinen och exor. För dessa instruktioner, eller instruktionssekvenser, har vi, för att inte införa någon ny syntax, valt att införa ett antal systemprocedurer. Procedurerna måste "external"-deklareras i Pascal-programmet innan de används.

Hur procedurerna ska deklarerars och deras funktion:

```
procedure origin(var boolvar: boolean; octaladdress: integer);
                                     external;
```

Proceduren knyter en boolsk variabel till en oktala adress i PBS:en; i regel en in eller utgång.

```
function pbsaddrof(var boolvar: boolean):integer; external;
```

Ger den allokerade oktala absolutadressen för en boolsk variabel.

```
procedure clearpbs(condition: boolean); external;
```

Nollställer minnesceller och utgångar, och avbryter exekveringen då villkoret blivit sant. Återupptar exekveringen då villkoret blir falskt igen.

```
function exor(expression: boolean; var variable: boolean);
                                     external;
```

Genererar PBS-instruktionen EX för variable och expression.

```
function edge(expression: boolean; var statevariable: boolean);
                                     external;
```

Ger true då en förändring av tillståndet för expression sker från false till true. Det föregående tillståndet hålls i statevariable. Edge används för "flanktrigging" av signaler.

```
procedure timer(inexpr, holdexpr: boolean; var timebase,
                outvar: boolean; waittime: integer); external;
```

Ett anrop av timer ger upphov till kodutläggning av en sekvens instruktioner för en PBS-timer. En timer används då man vill fördröja en händelse en bestämd tid. Inexpr är det uttryck som startar timern. Holdexpr är villkor för tillfälligt stopp av timern. Timebase anger tidbasen för timern. Outvar är timerns utgång och waittime anger antalet tidsenheter timern ska gå.

4. BESKRIVNING AV KODGENERATORN

4.1__Översikt

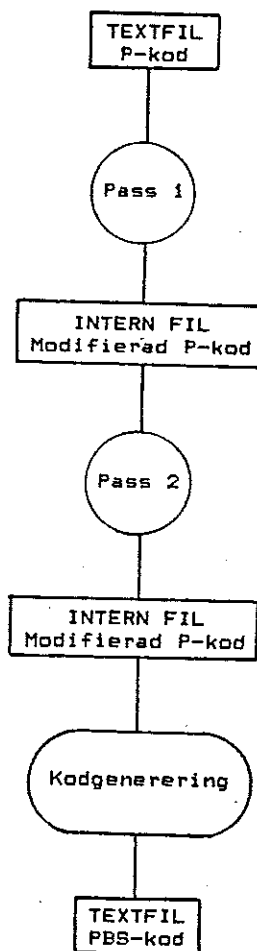
P-kodskompilatorn som används kommer från Lancaster University och är en modifikation av den ursprungliga kompilatorn från Zurich. Lancaster-kompilatorn är utvecklad till Data General Nova. P-kompilatorn körs i ursprungligt skick, d v s inga modifieringar har behövt göras för att generera PBS-kod utifrån P-koden. Kompilatorn är, precis som kodgeneratorn skriven i Pascal, vilket gör att man med en begränsad arbetsinsats kan flytta systemet mellan olika datortyper. Att flytta systemet från en DG Eclipse till en DEC VAX visade sig gå utan större mankemang.

Vi har haft som mål att skriva kodgeneratorn strukturerad och modulariserad, så att det ska vara möjligt att ändra i den relativt lätt, för att göra det möjligt att generera kod för en annan PC än PBS-mini.

Kodgeneratorn arbetar i tre pass, d v s P-koden går igenom sammanlagt tre gånger. De två första passen går igenom P-koden och modifierar den något, samt samlar information om koden. Därefter sker den egentliga kodgenereringen.

4.2__Pass_1_och_2

Det första passet går igenom P-koden en gång och omvandlar den till ett internt format. Varje instruktion som ursprungligen består av ett antal tecken omvandlas till en egendefinierad skalär typ som skrivs ut på en intern fil.

Adresser och referenser till minnesstorlekar räknas om eftersom P-kompilatorn lägger ut kod som om boolean och integer tar två ord av minnet i anspråk. Textkonstanter i programmet lagras undan i en lista. Dessutom lagras information om vilken typ functions är av.

Pass två är till för att identifiera if-satser. If-satserna har här litet av en särställning bland Pascal-satserna. Som beskrivits i kap 3 ska en if-sats ge upphov till PBS-kod om villkoret innehåller någon boolsk variabel eller något boolskt funktionsanrop och dess värde inte är bestämt under kompileringen.

Är fallet inte så ska satsen interpreteras under det sista passet. Pass två identifierar alltså if-satser i den modifierade P-koden och tar reda på vilken typ variabler och funktionsanrop som ingår i villkors-uttrycket har. En if-then-else-sats har följande utseende i P-koden:

```

< instruktioner för beräkning av villkors-uttrycket >

FJP    L 1    ; False Jump, hoppa till L1 om värdet överst
          i stacken är falskt

< then-grenen >

UJP    L 2    ; Unconditional Jump, hoppa till L2
L1:

< else-grenen >

L2:

```

Om denna sekvens detekteras med ett villkorsuttryck bestående av endast boolean-variabler eller anrop av boolska funktioner kommer kodsekvensen omformas till:

```

IF

< instruktioner för beräkning av villkors-uttrycket >

THEN

< then-grenen >

ELSE

< else-grenen >

EIF

```

Denna transformering görs av två skäl. Dels för att ge kodsekvensen en mera symmetrisk struktur för att senare kunna behandla kapslade if-satser rekursivt vid kodgenereringen. Dels måste man vid generering av kod för if-satser känna till om det är ett villkorsuttryck eller ett "vanligt" uttryck man är i begrepp att behandla.

4.3 Kodgenereringspasset

När pass ett och två bearbetat P-koden genereras PBS-kod. Instruktionerna läses en och en, och beroende på typ av instruktion och dess argument så genereras motsvarande PBS-kod, eller så interpreteras instruktionen. Vissa instruktioner ger endast information till kodgeneratoren och ger inte direkt upphov till någon kod. I programkoden för kodgeneratoren utförs bearbetningen av instruktion för instruktion i proceduren compile. Compile läser in en instruktion anropar en procedur för just den inlästa instruktionen via en stor case-sats. Vid behandlingen av if-satser kommer compile och if-sats-proceduren att anropa varandra rekursivt. Detta gäller även proceduren för procedures.

För att undvika att lägga ut redundant kod används ett stegs look-ahead i P-koden. Detta används framförallt vid kodutläggning av if-satser där vissa typer av kapslade strukturer kan upptäckas. Koden kan då komprimeras avsevärt. Den genererade PBS-koden läggs ut på en textfil som senare kan optimeras med ett helt separat pass för att erhålla effektivare kod.

4.4 Kodgeneratorns stack och behandling av uttryck

Den hypotetiska dator som P-koden är konstruerad för är starkt stack-orienterad. Logiska och aritmetiska beräkningar utförs överst på stacken, och är i P-koden representerade i omvänd polsk notation (RPN). Varje procedur-anrop ger upphov till att ett nytt block allokeras överst på stacken.

PBS-mini kan däremot inte ens med väldigt god vilja kallas stackorienterad. Ett av de grundläggande problemen vid generering av PBS-kod från P-kod var alltså att omvandla P-kodens stack-orienterade kod med uttryck i RPN till PBS-minis register-minnes struktur med uttryck representerade i infix form, inbyggda prioriteter, och parenteser i en nivå.

Detta gör att det i kodgeneratorm måste finnas en stack som simulerar P-kods-datorns stack. Man kan säga att kodgeneratorm fungerar som en interpretator av P-koden som samtidigt genererar PBS-kod för instruktioner som verkar på boolska variabler och värden.

Stacken måste ha olika typer av element beroende på om en viss instruktion ska interpreteras eller översättas till PBS-kod. Dessutom måste elementtyper för representation av procedur-block, s k Mark-Stack-block (MST-block), finnas.

Stacken representeras i kodgeneratorm som en "array of records" där varje record har en variantpart beroende på vilken typ den representerar. De viktigaste typerna av element är:

VALue - När en integer laddas upp i stacken under kodgenereringen skall dess värde vara känt. Värdet kan laddas upp i stacken för vidare beräkningar.

ADDRess - Om en boolsk variabel laddas upp i stacken är dess värde ibland inte känt (det ska ju beräknas under run-time i PBS:en). Istället laddas adressen upp för att kunna lägga ut kod senare med rätta adresser.

EXPRession - När en operation utföres på två element av typen ADDR länkas operander och operator ihop till en linjärt länkad lista från EXPR-elementet. Operander och operator länkas ihop i infix-ordning.

MST - Mark-stack element. Markerar att ett nytt block börjar och innehåller information om statisk och dynamisk fader till blocket samt returadress och ev returvärde från funktioner.

Genom att länka samman uttryck i form av en lista ut ifrån ett EXPR-element ger flera fördelar. Dels är det ett smidigt sätt att valit eftersom P-koden läses in, omvandla RPN-notation till infix-notation med prioriteter. Listan kan sedan lätt manipuleras under fortsatta beräkningar. En operation på två EXPR-listor ger upphov till en ny EXPR-lista. Sammanlänknigen kan ske på ett sätt som ger kompakt PBS-kod. Kod för undanlagring av mellanresultat vid beräkning av parentes-uttryck kan lätt länkas in i listan. Dels läggs ingen onödig kod ut om uttrycket, efter ett antal operationer, skulle visa sig vara beräkningsbart redan under kodutläggningen. EXPR-listan kan då skippas och eventuellt kan kod läggas ut motsvarande det beräknade uttrycket. Detta är viktigt eftersom P-koden evalueras partiellt, och redundant kod inte bör läggas ut av effektivitetsskäl.

För att belysa stackens funktion vid översättning av ett uttryck följer nedan ett (enkelt) exempel.

Följande sekvens P-kod ska översättas:

```
(1) LDOB 36 ; Ladda global boolsk variabel med adress 36
(2) LDOB 38 ; Dito med adress 38
(3) AND ; Gör AND på stackens två översta element
(4) LDOB 40
(5) LDOB 42
(6) AND
(7) IOR ; Gör OR på stackens två översta element
(8) SROB 44 ; Lagra resultatet på adress 44 (globalt)
```

För att illustrera skeendena i stacken under beräkningen betraktar vi ett antal "snapshots" efter exekveringen av varje instruktion.

(1)

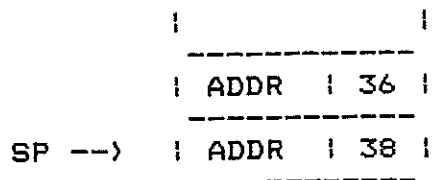
```

      |           |
      -----
SP --> | ADDR | 36 |
      -----

```

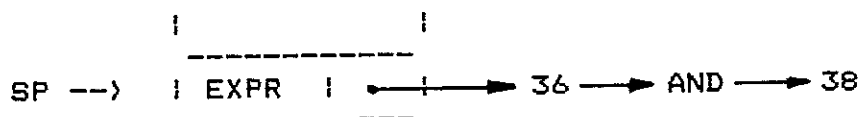
Load boolean ger upphov till ett element av typen ADDR i stacken. Adressen (36) finns med i variantdelen av elementet.

(2)

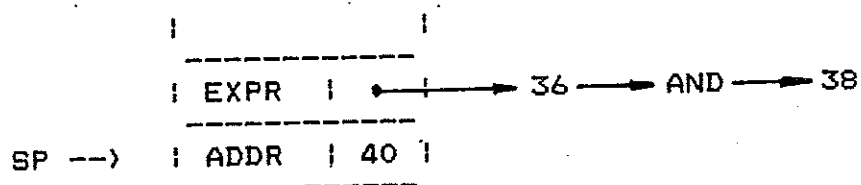
Ännu ett element av typen ADDR har laddats upp i stacken.

(3)

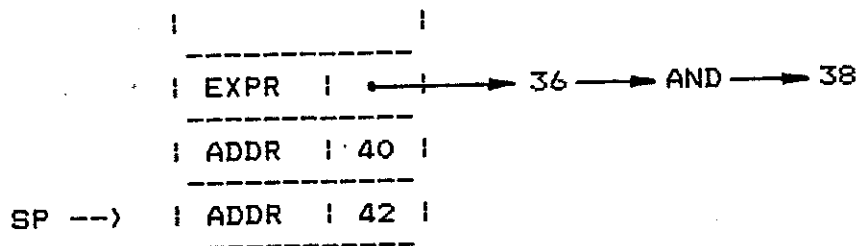
När operationen AND påträffas i P-koden länkas operationen ihop med operanderna till en lista med koden i infix notation. Stack-elementet får typen EXPR.

(4)

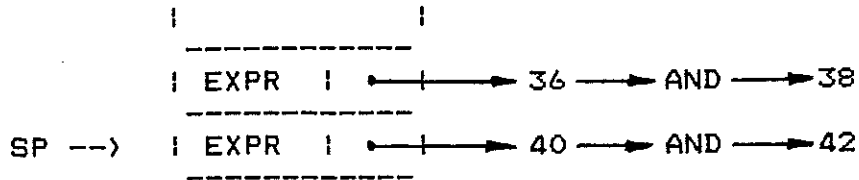
Load boolean - ett element av typen ADDR laddas upp.

(5)

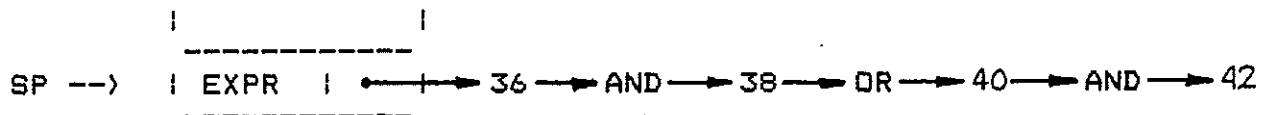
Och ännu ett.

(6)

Operationen AND utförs.

(7)

De två listorna länkas ihop till ett element av typen EXPR. I det här fallet är det inte aktuellt med någon manipulering av listan eftersom uttrycket direkt motsvarar prioritetsordningen i PBS-mini.

(8)

Store boolean vid global adress 44. Denna instruktion avslutar uttrycket och följande sekvens PBS-instruktioner genereras med EXPR-listan som grund.

AD	[36]
AD	[38]
OR	[40]
AD	[42]
SE	[44]

Hakparenteserna markerar att det i själva verket genereras instruktioner med adresser som allokerats till PBS-mini:s minne eller in-utgångar. Detta beskrivs närmare i ett senare delkapitel.

När ett uttryck behandlas i kodgeneratoren, ligger det lagrat som en lista som är bunden till ett stackelement. Denna metod valdes för att det skulle vara enkelt att hantera uttrycket med avseende på PBS-minis instruktionsprioriteter, AD går före OR vid evalueringen av uttryck i PBS-mini. Dessa prioriteter har ingen motsvarighet i P-koden. Det sätt på vilket vi har löst problemet med parentesnivån ger liknande problem, det gör att instruktioner oftast måste läggas till i slutet på en uttryckslista. Likaså sammanslagningen av två uttryck innebär problem.

För att lösa detta på ett praktiskt sätt har vi infört två variabler som hör ihop med typen 'expr', andlegal och orlegal. Värdena de kan anta är: noend, lastend och both (egendefinierad skalär typ i Pascal). Deras innebörd framgår av en figur längre ner.

Märk att dessa variabler endast hör ihop med boolska uttryck och därmed endast operationerna and och or. Det är när and och or ska tillämpas på en av följande kombinationer: 'expr' <op> 'expr', 'expr' <op> 'addr', 'addr' <op> 'expr', som andlegal och orlegal kommer till användning. Operanderna ligger överst på kodgenerators stack.

Andlegals och orlegals värden bestäms av hur det går att tillämpa ovanstående operationer på det uttryck de är relaterade till. Här nedan visas de fall som är möjliga. Observera att orlegal aldrig antar värdet noend.

...	...		
SE <arg>	SE <arg>	AD <arg>	AD <arg>
AD <arg>	AD <arg>	AD <arg>	OR <arg>
OR <arg>	AD <arg>		
Andlegal:			
noend	lastend	both	noend
Orlegal:			
lastend	lastend	both	both

Varför problemet uppstår vill vi illustrera med ett exempel. Pascal-uttrycket vi ska behandla är:

(A or B) and C

I P-kod ser det ut som följer:

```
LDOB  A
LDOB  B
IOR
LDOB  C
AND
```

Om det genereras PBS-kod för detta precis som det står så fås:

```
AD  A
OR  B
AD  C
```

Detta är dock inte ekvivalent med det ursprungliga uttrycket utan det Pascal-uttryck som PBS-koden ovan visar är:

A or B and C

Det riktiga PBS-uttrycket är:

```
AD  A
OR  B
SE  H  (hjälpcell)
AD  H
AD  C
```

På samma sätt kan de andra fallen illustreras. Märk att för detta senaste PBS-uttrycket har både andlegal och orlegal värdet lastend.

4.5__If-satser

De if-satser som ska översättas till PBS-kod har identifierats och omvandlats till IF - THEN - ELSE - EIF instruktioner av pass 2. Det går alltså att i förväg detektera att ett uttryck till en if-sats kommer. PBS-instruktionen RS (Reset Skip) genereras alltid vid ingången till en if-sats, eftersom villkorsuttrycket annars inte skulle evalueras om skip- vippan redan var satt.

Efter IF-instruktionen följer villkors-uttrycket i P-koden. Det behandlas på samma sätt som andra uttryck. Skulle uttrycket vara evaluerbart redan nu, kommer kod läggas ut direkt för antingen then- eller else-grenen av if-satsen, beroende på villkorets värde.

Efter villkorsuttrycket kommer instruktionen THEN som markerar början på then-grenen. Kodgeneratorn markerar att vi är inne i then-grenen på aktuell if-nivå i en array där then eller else status markeras för varje kapslad if-nivå. Kod läggs ut för beräkning av villkorsuttrycket och för undanlagring av villkorsvärdet i en i PBS:en reserverad minnescell (en för varje if-nivå). För att koden i then-grenen ska exekveras vid run-time ska villkoret för aktuell nivå och alla övre liggande nivåer vara uppfyllt (jämför kap 3.4.3). Alltså genereras en sekvens:

```
AD(N)  - cell för villkorsvärde på nivå 1 -
AD(N)  - cell för villkorsvärde på nivå 2 -
AD(N)  - ...
...
SSN
```

SSN sätter skip-vippan villkorligt. AD genereras om motsvarande nivå befinner sig i then-tillstånd och ADN om den befinner sig i else-tillstånd. Därefter översätts följande kod på vanligt sätt tills en eventuell ELSE instruktion påträffas. Status i array:en för then-else tillstånd uppdateras och kodsekvensen RS - AD(N) - AD(N) -...- SSN läggs ut.

När satsen EIF påträffas är aktuell if-sats slut, och RS genereras.

I programkoden för kodgeneratorn anropas en procedur, ifproc, varje gång en if-sats upptäcks. Genom att if-satserna är symmetriskt kapslade kan ifproc anropas rekursivt när en if-sats på lägre nivå påträffas.

4.6 Procedures och functions

När P-koden genereras så kommer varje procedure att placeras separat och får också ett nytt namn i form av en label i P-koden. En egenhet med P-koden är att huvudprogrammet genereras som en procedure, vilket medför att P-kodsprogrammet börjar med ett procedure-anrop. Detta har visat sig vara en fördel vid behandlingen av programmet i vår kodgenerator, all behandling blir generell på det sättet, inga undantag behöver göras för just huvudprogrammet. Ett exempel på P-koden för ett Pascal-program med två procedurer finns i fig 4.1.

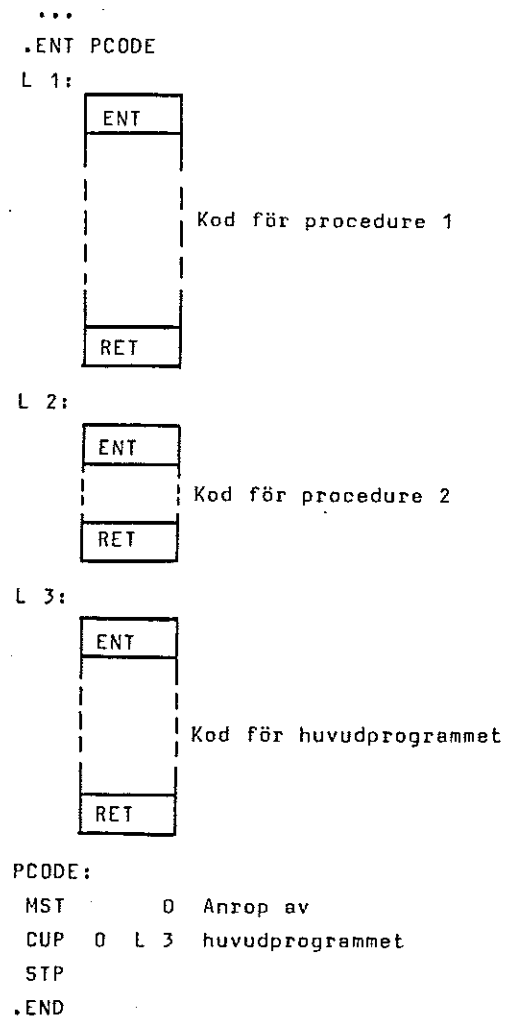

Fig 4.1
Exempel på Pascal-program med två procedurer

Vid betraktande av P-koden upptäckes att den är mycket regelbunden till sin natur. Därför lämpar det sig att vid ett procedure-anrop låta kodgenererings-proceduren anropa sig själv, dvs utnyttja rekursivitet (se fig 4.2). Då kommer ett procedure-anrop i P-koden att motsvaras av att gå ner en nivå i kodgenereringsprogrammet och därmed ett återhopp motsvaras av att gå upp en nivå i kodgeneratoren. Det här sättet att utnyttja rekursivitet gör det enkelt att hantera kodgeneratorns stack och andra väsentliga data för procedurer vid anrop av och återhopp från dem.

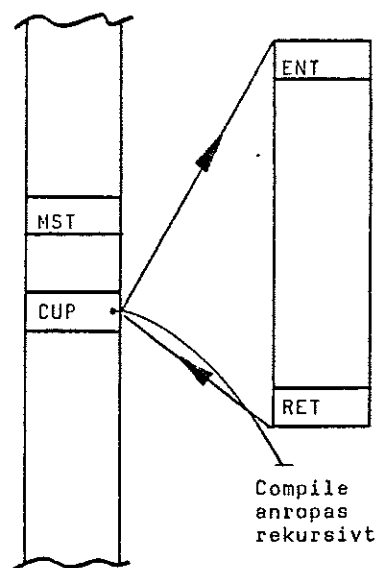

Fig 4.2
Rekursivitet i kodgeneratoren

P-koden som behandlas av kodgeneratoren finns lagrad på en intern fil. Varje instruktion tar upp en post i filen. Då vi endast läser i denna fil så har varje procedure ett bestämt läge dit vi positionerar instruktionsräknaren när den proceduren ska behandlas. All P-kod för programmet ligger alltså lagrad på en och samma fil. Man kan tänka sig andra former att organisera procedurerna t ex en fil för varje procedure e dyl.

Fyra viktiga saker att ta hand om vid ett procedure-anrop är följande:

1. Stackens utseende
2. Parametrarna
3. Procedurens minnesbehov
4. Aterhoppet från densamma

För att underlätta behandlingen av dessa fyra punkter visar vi i fig 4.3 hur P-koden är organiserad för dels ett anrop och dels själva proceduren.

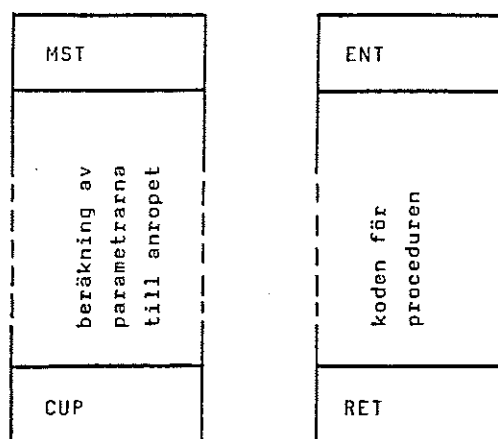

Fig 4.3
Organisationen av koden för dels ett anrop av,
och dels själva proceduren.

Stackens utseende :

Till ett anrop och behandlingen av en procedure hör något som kan kallas för en miljö den behandlas i. Denna miljö består av ett block i stacken som innehåller lokala variabler och parametrarna från anropet samt pekare till det som för proceduren kan benämnas globala nivåer. De omnämnda pekarna är två till antalet och kallas allmänt för statisk och dynamisk fader.

Statisk fader är ekvivalent med vart proceduren är deklarerad och ger därmed access till alla globala variabler. Dynamisk fader motsvarar var proceduren anropades och håller alltså reda på var stackpekaren skall stå när återhoppet behandlats. Hur ett block kan se ut i stacken visas i fig 4.4.

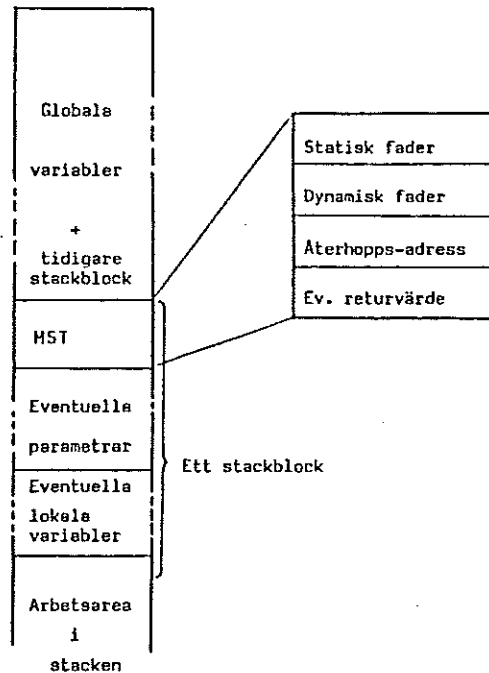

Fig 4.4
Organisationen av ett stackblock

Parametrarna :

Eftersom P-koden är tänkt att exekveras på en stackmaskin så blir genereringen av parametrarna till ett procedure-anrop ganska enkel. De läggs helt enkelt överst på stacken i tur och ordning. Koden för generering av parametrarna är placerad mellan två speciella instruktioner 'mst' och 'cup' (se fig 4.3). 'mst'-instruktionen organiserar det som beskrevs under rubriken stackens utseende. 'cup'-instruktionen motsvarar det direkta anropet av proceduren när alla parametrar är beräknade. Parametrarnas plats i parameterlistan bestämmer var den hamnar i stacken, relativt mark-pointern. När uttryck sänds som parameter i ett proceduranrop så evalueras det som ett vanligt uttryck och resultatet blir kvar på stacken. En del av parametrarna medför generering av PBS-kod, t ex boolska variabler "transmitted by value". De motsvaras av parameter-stackelement av typerna 'addr' och 'expr'.

Procedures minnesbehov :

Av figur 4.1 och 4.3 framgår att i början på P-koden för en procedure finns instruktioner benämnda 'ent'. Dessa har till uppgift att reservera minne för 'mst'-elementet, parametrar och lokala variabler. Det är den första av dem som reserverar detta utrymme, den andra har ingen funktion i kodgeneratorm.

Återhoppet :

Hittills har vi ej skilt på procedurer och functions utan kallat allt för procedurer. Det finns ingen egentlig skillnad på dem utom i koden för återhoppet. Återhoppsinstruktionen avgör om det ska lämnas något värde kvar på stacken eller ej. I vår kodgenerator klarar vi av functions som lämnar antingen boolean eller integers som värde. Återhoppet har också till uppgift att rensa på stacken, och positionera instruktionsräknaren tillbaka till instruktionen efter anropet.

Vi har hitintills endast behandlat användar-deklarerade procedurer, men vi har även implementerat ett antal standard- och system-procedurer. De implementerade standardprocedurerna är följande:

```

write()          succ()
writeln()        pred()
read()           ord()
readln()

```

Systemprocedurerna är de som deklarerats 'external' i Pascal-programmet. De är följande (de beskrevs även i kap. 3):

```

procedure timer();
procedure origin();
procedure clearpbs();
function exor():boolean;
function edge():boolean;
function pbsaddrof():integer;

```

Till alla dessa finns inga speciella procedur-kroppar utan det är egentligen endast ett sätt att överföra meddelande till kodgeneratorm om hur parametrarna ska behandlas och vilken slags kod som ska genereras. T ex så genererar systemproceduren timer() ett antal PBS-instruktioner som inte går att generera på annat sätt.

4.7 Adressallokering för PBS-mini

Alla boolska variabler i Pascal-programmet motsvaras av minnesceller eller in- och ut-gångar i PBS-mini. På något sätt måste då information överföras till kodgeneratoren om vilken PBS-mini-adress en boolsk variabel motsvaras av. Det kan ske dels genom systemproceduren Origin() och dels genom att låta kodgeneratoren ge variabeln en PBS-mini-adress. Det senare tillämpas lämpligen på alla de variabler som inte ska knytas till någon speciell adress.

Istället för att utnyttja PBS-minis inbyggda parentes-nivå så använder vi PBS-mini-celler som mellanresultats-celler, den metoden är mycket mer generell då det gäller behandlingen av uttryck. Dessa mellanresultats-celler används endast för att överföra resultat på kortare avstånd i PBS-koden; de kan alltså användas igen för samma sak. Globala boolska variablers PBS-adresser kan användas endast till de variabler de blivit associerade till och de får dessutom ej ha varit använda innan de binds till variablerna. Orsaken är att PBS-programmet är cykliskt och variablers värden får ej förstöras.

Det finns fler ställen där det används PBS-minnesceller som kan lämnas tillbaka t ex procedurers parametrar och lokala variabler. Med hjälp av en speciell typ i Pascal håller vi reda på i vilket tillstånd en PBS-minnescell befinner sig. Alla PBS-adresser förvaras i en tabell, och vi har gjort en del procedurer för att kunna hantera den tabellen. De procedurerna utför vad som behövs vid hämtningen av en adress och en eventuell returnering av den. Systemproceduren Origin nyttjar dessa procedurer.

I kodgeneratoren finns en variabel med namnet semaphore, vilket kan misstolkas, men det rör sig inte om realtidsprogrammering i kodgeneratoren utan denna variabel används endast som skydd i samband med adressallokeringen.

Vid anrop av funktioner så returneras det alltid ett värde och för boolska funktioner så blir det även PBS-kod, här används en PBS-adress för att överföra funktionsvärdet.

Ifall en boolsk funktion anropas i början av ett uttryck och det senare i uttrycket behövs en hjälpcell för att överföra ett värde (t ex en parentesnivå `e d`) så kan följande inträffa: Funktionsvärdets PBS-adress återlämnas (p g a att vi återvänder från funktionen och PBS-koden är genererad) och samma adress används för hjälpcellen, med felfunktion som resultat. Detta får aldrig inträffa.

En lösning är att aldrig återlämna funktionsvärdens PBS-adresser, men ett program som består av många boolska funktioner kan få problem då, ty adressutrymmet kanske inte räcker till trots att det borde ha gjort det. Därför har vi löst det med variabeln `semaphor`, listan `leavepool` och procedurerna `leavelist` och `pushleave`.

5. OPTIMERINGSPASSET

5.1 Introduktion

En kompilator är ett deterministiskt program vars handlingar bestäms av indata och tidigare tillstånd. Om kompilatorn är korrekt, så genererar den vid körning med samma indata alltid samma kod. Pondera att vi har två program som utför exakt samma uppgift, men de är skrivna på olika sätt (exvis: strukturerat och icke-strukturerat). Vid kompileringen uppfattar inte kompilatorn att programmen är likvärdiga, den genererar kod allteftersom den läser in programmet som ska kompileras, och uppfattar därmed inte helheten. Detta är en nackdel, ty den genererade koden kan, i antal instruktioner mätt, bli väsentligen längre för det ena programmet, än för det andra. Det har ofta varit ett standard-argument från "smart"-programmerarna mot strukturerad programmering, de vill hävda att strukturerad programmering ger väsentligt längre kod.

En lösning på problemet är - optimering. Genom att optimera den genererade koden så har man kvar den strukturerade programmeringens fördelar och finesser, och får samtidigt en längd på koden som är jämförbar med "smart"-programmerarens. Ännu en fördel är att man inte behöver bekymra sig, eller lära sig, något om den kod som kompilatorn genererar för de olika språkkonstruktioner som ingår i det programspråk som används. Därför är det endast högnivåspråket som behöver läras in, medan "smart"-programmeraren behöver kunna både språket och den genererade kodens utseende och struktur, för att kunna använda sin "smartness".

Idag är datorkraften en billig kraftkälla, åtminstone om den ställs i relation till programmerarkostnaden. Detta gör att vi inte har råd att sköta om saker som datorn gör lika bra eller tom bättre.

Vilka metoder som kan användas, och vilka vi har valt behandlas i följande delkapitel. Där visar vi också en del exempel och förklarar efter vilka principer vi optimerar.

5.2 Olika typer av optimering

Det finns många olika typer av optimering. Vi skall bara ta upp ett par som inledning och jämförelse till de metoder vi valt. I nästa delkapitel beskrivs hur vi gör vår optimering, och vilka antaganden mm den bygger på.

Det går att dela in optimeringsmetoderna i olika grupper. Här följer en indelning av de metoder som varit lämpliga för oss:

- 1: Optimerande kompilatorer - dvs optimeringen är inbyggd i själva kompilatorn.
- 2: Kompilatorn genererar kod som i sig inte är exekverbar, men som är på en lägre nivå än det högnivåspråk programmet var skrivet i. Denna kod är mycket lämplig att optimera och generera exekverbar kod från.
- 3: Kompilatorn genererar exekverbar kod som sedan blir inmatad i ett speciellt optimeringsprogram. Här kan två dominerande metoder urskiljas:
 - a: Byte av instruktionssekvenser mot andra, effektivare och passande instruktioner. Detta benämns ibland "peephole optimisation".
 - b: Dataflödesanalys: Genom att undersöka förändringar i data går det att avgöra om en viss instruktionssekvens någonsin kommer att användas. Ifall det visar sig att den aldrig användes så kan den tas bort.

Det finns både för- och nack-delar med alla metoderna, men för vår del vilar dessa på lite olika ställen i de ovan beskrivna metoderna.

T.ex. så kunde metod 1 helt ha spolierat vårt projekt, dvs i syftet att utgå från en befintlig P-kodskompilator. Vårt projekt bygger på en kompilering och därefter följande partiell evaluering av den kod kompilatorn genererade. Om nu kompilatorn hade levererat färdigoptimerad kod, hade vi kanske inte haft tillräcklig information för att utföra vår partialevaluering. Det går visserligen att konstruera fram viss information ur den givna koden (jmf scannerpasset kap 4), men detta är en nackdel och ofta ganska tidskrävande. Bästa lösningen, när den kompilator som används är gjord enligt metod 1, är att optimeringen går att stänga av på något sätt t.ex. med en option.

Metod 2 är betydligt bättre och påminner om vår egen partialevaluering. På grund av den myckna information koden ofta innehåller så går det knappast att direkt interpretera den, utan valet blir att optimera på det stadiet, för att sedan generera exekverbar kod från den optimerade koden.

Om man överhuvudtaget kan anföra någon kritik mot metod 2 så skulle det vara att den kräver flera programpass för att göra koden exekverbar, men vi tycker inte att detta är någon egentlig nackdel utan i många sammanhang en fördel, snarare då flera pass är lättare att hantera än ett stort program.

Den typ av Pascal-kompilator som vi använder till den kompilerande delen av vårt projekt, är en s.k. P-kompilator [kap 2] och den genererar ofta en kod som har metod 2:s princip men i ett enklare utförande.

Metod 3 har egentligen stora likheter med metod 2 och kanske kan de sammanföras till en grupp av optimeringsmetoder. För oss fanns det skäl att skilja på dem i den här allmänna översikten, dels på grund av att vi tar in P-kod och genererar PBS-kod, och dels att optimeringen inte anbringas på P-koden utan på PBS-koden. De optimeringsmetoder vi beskriver här är oftast tillämpade på assemblerkod, medan vi tillämpar dem på PBS-kod som har ett enklare och något annorlunda utförande [se kap 1].

Fördelen, jämfört med t.ex. metod 2 är att koden kan köras i icke optimerat skick, dvs det är möjligt att välja om man vill offra tid på optimeringen, eller inte. En annan fördel är, jämfört med metod 1, att om det visar sig att programmet går långsamt när det körs, optimera det och det går något snabbare. Metod 1 som t.ex. har optionsstyrd optimering kräver då en omkompilering för att optimeringen ska göras, dvs en betydligt långsammare process. Nackdelar med metod 3 är att det tar (precis som med metod 2) relativt lång tid att få ett färdigoptimerat, program och komplexiteten hos optimeringsprogrammet har en benägenhet att bli ganska stor pga att koden ska analyseras.

Metod 3a är enklare att implementera än 3b, men den ger å andra sidan inte alltid lika bra resultat. I övrigt kommenterar vi inte skillnaden mellan metoderna 3a och 3b (Se även referenslistan).

Till slut ska sägas att de flesta optimeringsmetoder som kommer fram oftast är s.k. "hemsnickeri" och då vanligen en blandning av dessa tre och andra mer eller mindre kända metoder. Så även vår metod.

5.3 Optimeringsprinciper i PBSOPT

En berättigad fråga som kan ställas är om vi behöver använda optimering, då den kod vi genererar befinner sig på s.a.s. lägsta nivå och verkar inrymma minimal komplexitet. Det finns visserligen en del komplicerade begrepp t.ex. timers mm., men en del av dessa har vi specialimplementerat.

Det visade sig vid utvecklingen av PBSGEN att vissa saker var mer komplicerade än vi trodde i början och att lösa de problemen i PBSGEN var besvärligt. I det läget valde vi att utveckla ett optimeringspass som skulle klara av de redundanta kodsekvenser vi var tvungna att lägga ut på vissa ställen. Till en början bestod PBSOPT bara av ett fåtal olika optimeringsmönster, men med tiden visade det sig att det var bra att lägga in allt fler optimeringsmönster och metoder.

De svårigheter som omnämndes i början berodde på endast en satskonstruktion i Pascal, nämligen if-then-else. I övrigt är det endast standardfunktionerna Exor och Edge som påverkas av optimeringen. Om PBSGEN skulle innehållit programkod för att klara det vi gör med PBSOPT, så skulle mängden extra kod i PBSGEN antagligen ha blivit större än hela nuvarande PBSOPT. Möjligheten att enkelt hantera koden är också ett skäl till att ha optimeringspasset separat (jmf. kap 5.2).

Det är i huvudsak två moment vid hanteringen av if-satser i PBSGEN som orsakar de problem som nämndes ovan. Dessa beskrivs närmare i följande två punkter:

i: Vid nästning av if-satser så orsakar villkoret en hel del problem. Nästning av if-satser fungerar inte i PBS-koden utan där används specialknep för att komma runt det problemet. Hur det går till beskrivs i kapitel 4. Detta problem uppstår inte bara vid nästning utan också om villkoret till if-satsen innehåller ett funktionsanrop som eventuellt kommer att generera PBS-kod.

Vi har löst det genom att alltid generera en 'RS'-instruktion när vi börjar behandla en if-sats. Detta medför att om skip-vippan i PBS-minin (se kap 1) är satt så nollställs den, om inte så är det en tom instruktion, dvs den gör ingen skada utan ser bara ut att vara konstigt placerad, för den som är van att läsa PBS-kod. Den extra instruktionen fyller bara ut minnet och om PBS-koden optimeras så försvinner instruktionen. Ett par exempel på hur Pascal-kod som ger dessa extra 'RS'-instruktioner ser ut, finns i fig 5.1. Motsvarande PBS-kod har också tagits med för fullständighetens skull.

Pascal-kod	PBS-kod
	Icke optimerad
...	...
if REGISTRERING then	AD 1057
begin	SE 1004
if not MITT2 then KORT:=true;	RS -onödig-
if START2 then LAANG:=true;	ADN 412
end;	SE 1005
...	AD 1004
	AD 1005
	SSN
	SE 1053
	RS
	RS -onödig-
	AD 411
	SE 1005
	AD 1004
	AD 1005
	SSN
	SE 1055
	RS
	RS -onödig-
	...

figur 5.1

Detta utdrag ur en programlistning visar genereringen av extra 'RS'-instruktioner i samband med if-satser

Problemet uppstod när vi försökte slippa generera den instruktionen redan i PBSGEN, då skulle vi behöva göra en noggrann analys av varje if-villkor och se om det innehöll något som kunde orsaka problem och sedan special- behandla det. Denna analys är jämförbar med någon form av lexikalisk analys i en kompilator och är ganska kod-krävande, även i Pascal. Valet kunde då ha varit att förbjuda nästning av if-satser och funktionsanrop i if-villkoret, men detta vore att förstöra ett av motiven för att införa högnivåspråk för programmering av PC-system.

Genom att göra en mer krävande kodanalys i PBSGEN, så skulle vi i högre utsträckning kunna eliminera redundanta 'RS'-instruktionerna, på ett enkelt sätt redan i PBSGEN. Det lönar sig dock inte eftersom vi ändå måste ha PBSOPT kvar och vi ser det meningslöst att öka komplexiteten i PBSGEN bara för den sakens skull, när samma rutin ändå utförs i PBSOPT.

- 2: Nästa stora problem är att PBS-mini saknar hopp-instruktioner, ty if-then-else-konstruktionen löses vanligast och enklast med hopp. Problemet förklaras enklast med hjälp av fig 5.2.

Med kännedom om hur PBS-mini exekverar sitt program (se kap 1) så syns det att om villkoret 'A' är sant så kommer alt A/ inte att fungera som Pascal-strukturen visar. Både then- och else-grenen kommer att exekveras med de fel det orsakar, alt B/ kommer däremot att fungera precis som det var tänkt. Dock kommer detta sätt att generera extraceller för att klara exekveringen av if-satser korrekt, att ge rätt mycket extra PBS-kod, ty if-satser är den vanligaste satskonstruktionen, och då i synnerhet bara if-then utan else-gren, i Pascal-PBS-programmen. Som lätt inses så behövs inga extra celler om man har endast if-then och koden mellan then och nästa ';' inte innehåller några if-satser.

Att ta bort dessa extra celler redan i PBSGEN skulle antagligen kräva att vi tog in hela if-satsen, med eventuella nästningar och allt (dvs obegränsad look-ahead), för analys av koden och därefter bestämma var extra celler ska genereras. Hur kostsamt och besvärligt det är att göra denna analys mm, gör vi inga detaljerade försök att beskriva här, men besvärligt är det...

Pascal-kod	alt A/	alt B/
<code>if A then</code>	AD A	AD A
<code>begin</code>	SSN	SE 1004
<code>...</code>	<code>...</code>	AD 1004
<code>A:=false;</code>	SEN A	SSN
<code>...</code>	<code>...</code>	<code>...</code>
<code>end</code>	RS	SEN A
<code>else</code>	ADN A	<code>...</code>
<code>begin</code>	SSN	RS
<code>...</code>	<code>...</code>	ADN 1004
<code>end;</code>	RS	SSN
		<code>...</code>
		RS

figur 5.2

Beskrivning av en if-then-else-konstruktion i Pascal och två alternativa genereringar av PBS-kod, som motsvarar Pascal-koden

Borttagningen av extra celler löses istället enkelt i PBSOPT med hjälp av en länkad lista, några pekare och procedurer. Beträffande detaljer i implementeringen av metoderna för optimeringen som löser de två problem vi beskrivit här, se kap 5.4, där beskrivs implementeringen av PBSOPT mera i detalj.

Ovan har vi alltså beskrivit de två stora problemen vid kodgenerering för if-satserna, och hur vi löst dem, det finns dock ännu en programbit i PBSOPT som påverkar koden som genererats för if-satserna.

PBS-mini:s instruktionsrepertoar (se kap 1) inrymmer inte endast 'SE'- och 'SEN'-instruktionerna för att påverka en specifik minnescell, det finns även två instruktioner, 'SSR' och 'RSR', som betraktar minnescellen som en SR-vippa, funktionen hos denna beskrevs i kap 1. Dessa instruktioner ('SSR' & 'RSR') har en exakt motsvarighet i sekvenser av andra PBS-mini-instruktioner, se fig 5.3.

...		...
<villkor>		<villkor>
SSR <minnescell>	<=>	SSN
...		SE <minnescell>
		RS
		...
...		...
<villkor>		<villkor>
RSR <minnescell>	<=>	SSN
...		SEN <minnescell>
		RS
		...

figur 5.3
'SSR'- och 'RSR'-instruktionerna och dess
ekvivalenter i annan PBS-kod

Generell_if-sats:

<u>if</u> <villkor> <u>then</u>		<villkor>
<u>begin</u>		SSN
...	<=>	...
<u>end</u> ;		RS

Ivå_specialfall:

...		...
<u>if</u> <villkor>		<villkor>
<u>then</u> <variabel>:=true	<=>	SSN
...		SE <minnescell>
		RS
		...
...		...
<u>if</u> <villkor>		<villkor>
<u>then</u> <variabel>:=false	<=>	SSN
...		SEN <minnescell>
		RS
		...

figur 5.4
Pascal-kod för generell if-sats och för två specialfall,
samt den ekvivalenta icke-optimerade PBS-koden

Det skulle antagligen gå att generera 'SSR'- och 'RSR'-instruktionerna redan i PBSGEN, men som anförts tidigare, det är frågan om det är värt besväret då det ändå ska köras ett optimeringsprogram efter kodgenereringen. Den anledningen vägde tyngst när vi valde att placera Pascal-koden för optimeringen av de konstruktioner som visas i fig 5.3 i PBSOPT istället för i PBSGEN. Antagligen blev mängden Pascal-kod mindre pga lättare analys. De if-sats-konstruktioner som ger den PBS-kod som visas i fig 5.3, visas i fig 5.4.

En detalj i denna del av optimeringen är att den koden som ska optimeras har ett fast format, dvs den består alltid av tre PBS-instruktioner. Optimeringen kan då ske med ett s.k. fönster som glider över inmatningsfilen och detta fönster matchas mot fasta kodmönster, och när de är lika så görs optimeringen. Denna metod behandlade vi som metod 3a (peephole optimization) i kap 5.2, och beträffande detaljer i implementeringen så behandlas den i nästa delkapitel.

Tidigare i kapitlet angavs att PBS-koden för systemprocedurerna Exor och Edge påverkas av optimeringen. Det kan verka onödigt, de är dock systemprocedurer och då borde optimeringen klaras i kodgeneratoren. I detta fallet beror optimeringen på den omgivning i vilken proceduren anropas. Därav följer att de ägnas kraft i optimeringspasset.

För att generellt kunna använda Exor och Edge så måste det genereras en extra minnescell som innehåller funktionsresultatet, ifall anropet ingår i ett uttryck. Detta behövs då PBS-koden för en funktion inte kan förekomma mitt inne i annan PBS-kod, och hoppinstruktioner inte finns. Därför måste resultatet sparas i en cell för att senare kunna användas i uttrycket.

Pascalkod	PBS-kod	
	Icke optimerad	Optimerad
A:=EDGE(B,C);	AD 1017 EDGE 1021 -SE 1023- -AD 1023- SE 1024	AD 1017 EDGE 1021 SE 1024
A:=not EXOR(B,C);	AD 1017 EX 1021 -SE 1023- -ADN 1023- SE 1024	AD 1017 EXN 1021 SE 1024

figur 5.5

Två exempel på onödig generering av extraceller pga att Edge och Exor är implementerade som funktioner. Exemplet med Exor visar även den andra optimeringen som påverkar Exor.

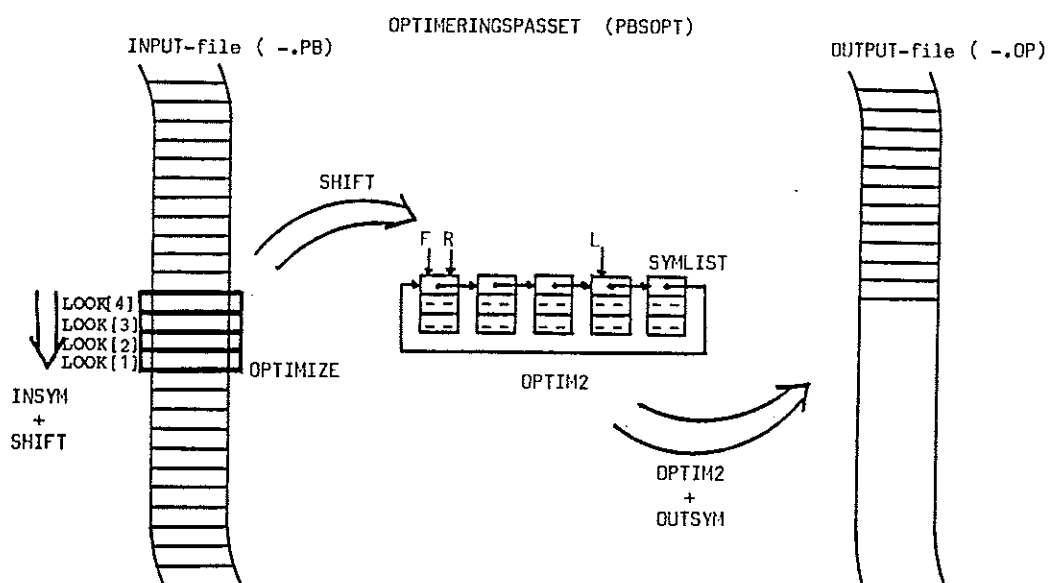
Det finns fall då denna extra cell inte behöver genereras, utan den kan elimineras. För att vara riktigt säker på att det inte blir fel när den extracellen tas bort bör det vara funktioner som man har full kontroll över som utsätts för denna optimering. Detta har vi i fallet Exor och Edge eftersom de är s.k. standardfunktioner. Exempel på när onödig kod genereras finns i fig 5.5.

De här extra PBS-instruktionerna tas bort på samma sätt som optimeringen av PBS-koden för vissa if-satser gav 'SSR'- och 'RSR'-instruktioner.

Exor-instruktionen påverkas ytterligare, då den har en variant till bland PBS-instruktionerna nämligen 'EXN'-instruktionen. Denna införs med hjälp av PBSOPT där det går att göra, dvs endast där det redan finns en 'EX'-instruktion och omgivningen till denna är sådan stt vi kan byta ut dem. Se nästa delkapitel för detaljer.

5.4 Implementering av PBSOPT

I förra kapitlet beskrev vi den allmänna utvecklingen av vårt optimeringspass. Det innehöll även en del diskussion kring kodgenerering kontra optimering. I detta kapitel ska vi mer detaljerat, och med mindre diskussion kring ämnet, behandla själva implementeringen av optimeringspasset PBSOPT.

figur 5.6

Ett enkelt flödesschema som beskriver vad PBSOPT gör

En helhetsbild av vad PBSOPT gör, fås lättast genom att studera fig 5.6, som beskriver hur PBS-koden som skall optimeras flyter genom PBSOPT. Av fig 5.6 framgår att PBSOPT består av fyra (fem) delar:

- Initiering (ej med i fig 5.6)
- Inmatning från en datafil med PBS-kod
- Optimering, del 1
- Optimering, del 2
- Utmatning till resultatfilen

Varje del utgörs av en eller flera procedurer som anropas i tur och ordning från huvudprogrammet och andra procedurer. Resten av kapitlet ägnas åt en kortfattad genomgång av varje delmoment och dess procedur(er). Förståelsen av dessa beskrivningar kan bli bättre om fig 5.7 först studeras och sedan hålls i minnet vid läsandet av beskrivningarna. En utskrift av hela PBSOPT finns i kapitel 8.

```

...
  while not ENDREACHED do
  begin
    INSYM;
    SHIFT;
    OPTIMIZE;
    OPTIM2;
  end;
  ...

```

figur 5.7
Strukturen i PBSOPT:s huvudprogram

Initieringen:

Består av proceduren INITVARIABLES. Här byggs söktabellen för inkommande instruktioner, upp som en array. Alla boolska variabler och pekare initieras till lämpliga värden. Dessa används till att påbörja, styra och avsluta exekveringen på ett korrekt sätt.

Inmatningen:

Består av procedurerna INSYM, SHIFT och funktionen READCH. Infilen förväntas innehålla ett icke optimerat PBS-program, genererat av PBSGEN. Funktionen READCH är en hjälpfunktion till proceduren INSYM, den levererar nästa tecken från infilen.

INSYM läser in nästa instruktionsrad och letar upp vilken instruktion det är. Om det är kommentar-instruktionen så läses hela kommentaren in och lagras i en speciell länkad lista för kommentarer; annars läses endast eventuellt argument till instruktionen in. INSYM lämnar symbolen och dess eventuella argument i variablerna CURRSYM och CURRARG. INSYM håller också reda på när infilen tar slut så att läsning inte sker längre; detta görs med den boolska variabeln ENDTOUCHED. Som förstås av namnet på variabeln så tar exekveringen och optimeringen inte slut just när ENDTOUCHED signalerar att infilen är slut.

SHIFT:s huvuduppgift är att manipulera det s.k. fönstret som glider över infilen i fig 5.6; detta fönster används i del 1 av optimeringen. Själva manipuleringen består i att flytta fönstret ett steg längre ner på infilen. Detta görs genom att mata ut sista elementet i fönstret till den lista som används i del 2 av optimeringen; därefter flytta upp de resterande elementen en position och allra sist lägga in CURRSYM och CURRARG på den nu tomma platsen i fönstret.

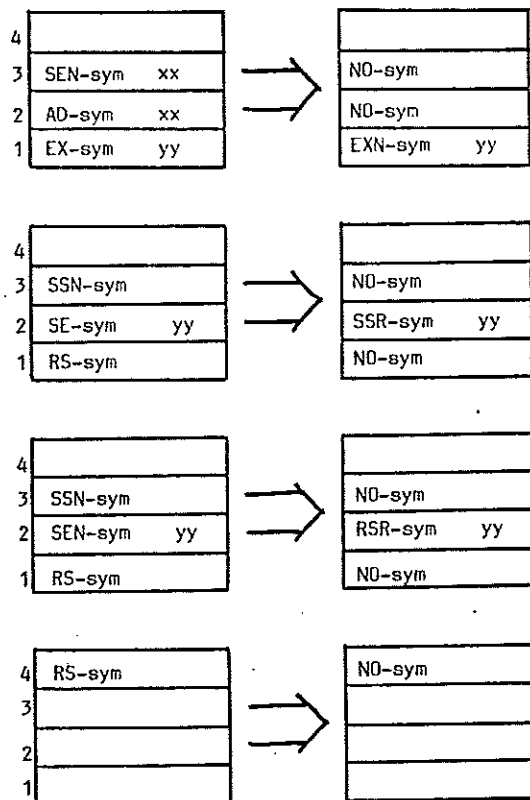
SHIFT har också till uppgift att registrera när optimeringen och exekveringen ska avslutas. När 'END'-symbolen matas ut till listan så är optimeringen slut; variabeln ENDREACHED används för att registrera detta.

I en tidigare version av PBSOPT hade vi inte med del 2 av optimeringen utan SHIFT skickade symbolerna den matade ut från fönstret direkt till resultatfilen. När vi införde del 2 så uppstod problem som senare lokaliserades till SHIFT:s överföring av symboler från fönstret till listan. Problemet bestod i att del 1 vid optimering genererar symbolen 'NOSYM' på olika ställen i fönstret; när en 'NOSYM'-symbol matas ut med SHIFT så ska den bara försvinna och inte matas in i listan. Vi registrerade inte att det inte kom in någon symbol i listan utan gjorde del 2 av optimeringen som vanligt; vid vissa speciella sekvenser av PBS-kod bar sig del 2 säreget åt. Dessa problem eliminerades med den boolska variabeln SYMSHIFTED som registrerar om en verklig symbol skiftats ut från fönstret eller inte. Om SYMSHIFTED är sann så kommer del 2 att utföras i denna vändan av huvudprogrammet; annars står den över tills SYMSHIFTED blir sann igen.

Optimering, del 1:

Består endast av proceduren OPTIMIZE. OPTIMIZE utför endast operationer på det s.k. fönstret som är en array av fyra records, vardera innehållande en instruktionssymbol och dess eventuella argument.

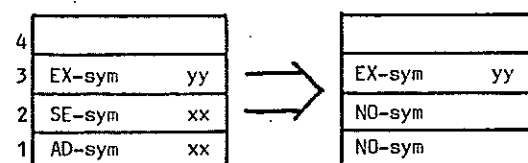
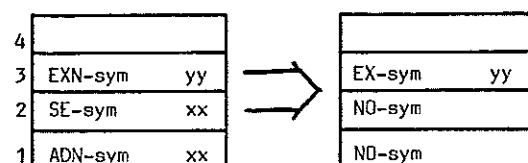
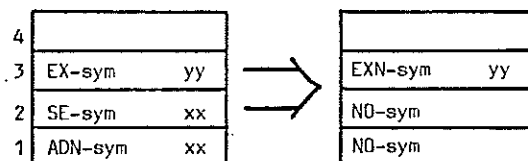
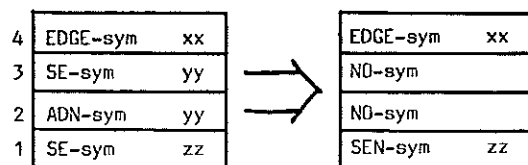
OPTIMIZE jämför fönstret med ett antal statiska mönster och optimerar ifall något mönster matchar det mönster fönstret just nu innehåller. De mönster fönstret matchas mot är uppräpnade i fig 5.8, och är så gott som självförklarande. Ifall något verkar oklart så får utskriften av PBSOPT i kap 8 tjäna som hjälprede.

Denna optimering utförs endast om variabeln SKIPSET har värdet false.

figur 5.8

På denna och nästa sida visas de optimeringsmönster OPTIMIZE använder sig av

Denna sista optimeringstyp utförs också om det finns en EDGE-sym eller EXN-sym på plats nr 3.

OPTIMIZE innehåller även en enkel dynamisk optimeringsdel, den fanns med i fig 5.8 men tarvar en liten förklaring. Det är räkningen av 'SSN'- och 'RS'-instruktioner som avses. Dessa kan inte nästas utan bara användas på en nivå, dvs vi kan plocka bort överflödiga 'RS'-instruktioner. Detta sköts med OPTIMIZE och den boolska variabeln SKIPSET som håller reda på om vi befinner oss mellan 'SSN' och 'RS' eller inte.

Optimering, del 2:

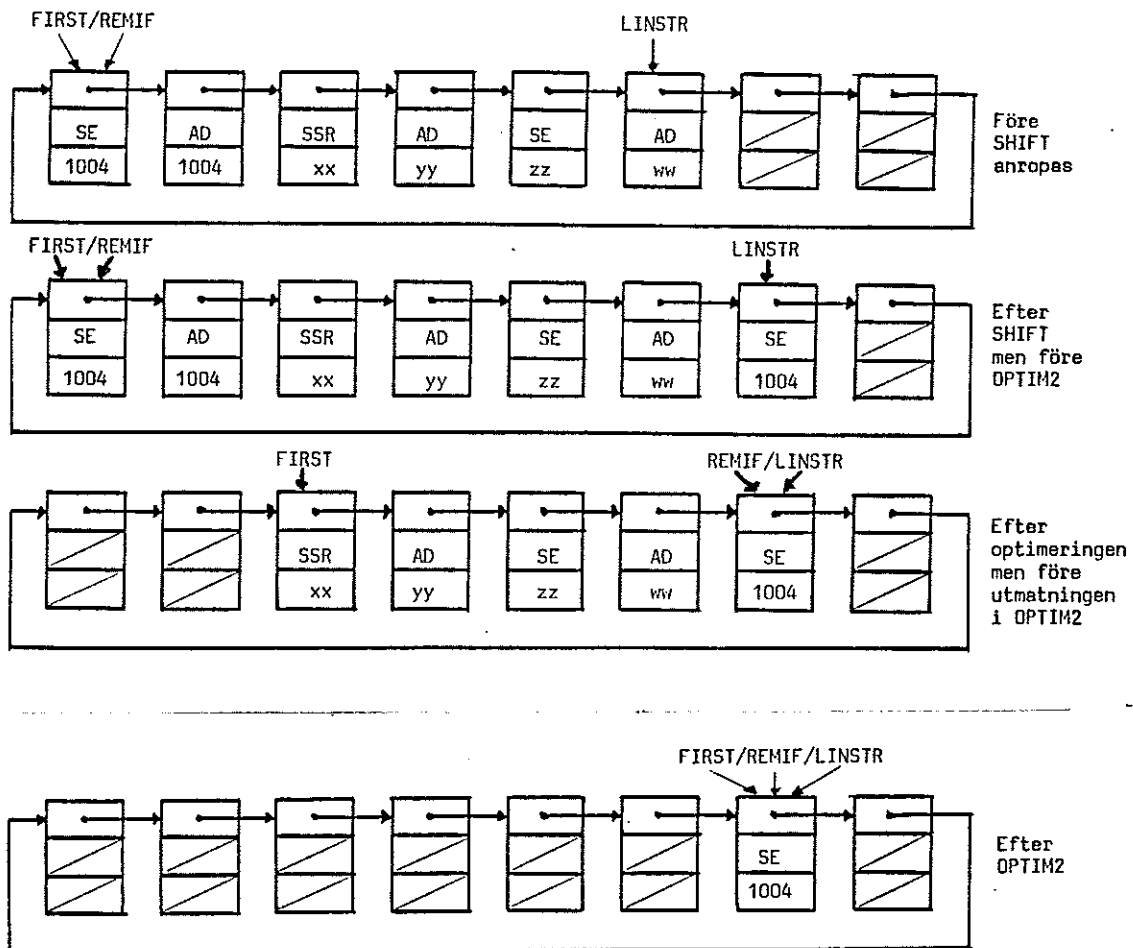
Består av första delen av proceduren OPTIM2. OPTIM2 utför en helt dynamisk optimering, den utförs på PBS-koden för if-then-else-konstruktionen och undersöker om några av de extra instruktioner som genererats för att klara if-satserna korrekt, går att ta bort. Ifall det visar sig vara möjligt så tas de bort.

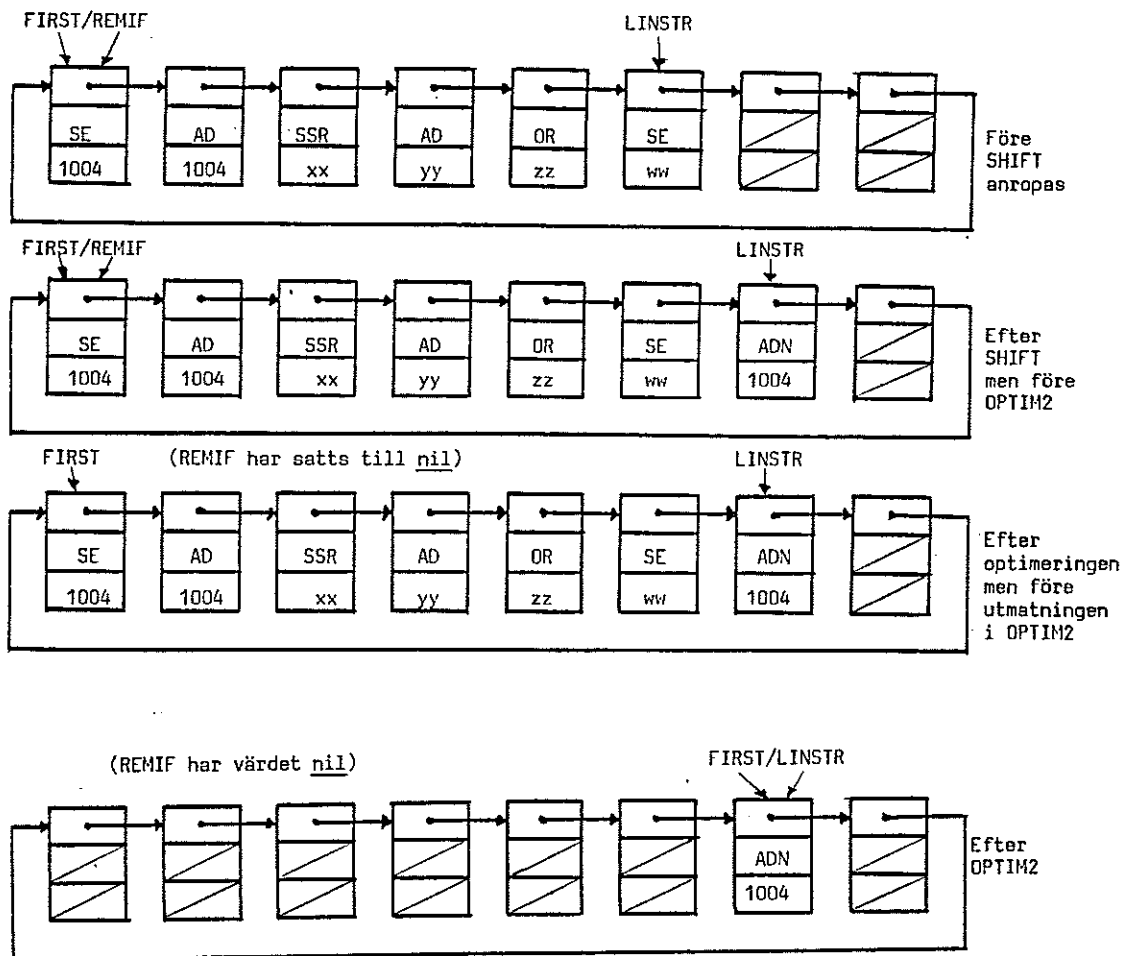
De "redskap" som används för optimeringen är tre pekare, FIRST, LISTR, REMIF och en cirkulär enkelt länkad lista, SYMLIST. Hela anordningen fungerar ungefär som en s.k. ringbuffer. Skillnaden beskrivs på följande sätt, om det behövs mer plats i listan vid optimeringen så stoppas där in fler nygenererade noder, medan en ringbuffer vanligtvis har en från början fastlagd och begränsad storlek.

Pekarna FIRST och LISTR används för att begränsa listan i SYMLIST, de flyttas runt SYMLIST under exekveringens gång. De har värdet nil endast vid initieringen. REMIF som också initieras till nil byter värde, mellan nil och någon nod i SYMLIST. Den ändringen av värdet beror på SYMLIST:s innehåll. REMIF håller reda på aktuellt optimeringstillstånd, att vi använder en pekare för det ändamålet grundar sig på att optimeringstillståndet är dynamiskt.

Med optimeringstillståndet menas SYMLIST:s aktuella innehåll och REMIF:s värde. Om det först i listan förekommer instruktioner som går att optimera bort, så används REMIF för att markera detta och för att kunna ta bort dem när det är lämpligt. REMIF:s värde ändras beroende på vilka instruktioner som kommer in till SYMLIST via LISTR. Om den instruktion som kom in till SYMLIST senast medför att vi inte kan optimera bort de instruktioner som REMIF markerar, så sätts REMIF till nil. REMIF förblir nil tills en instruktionssekvens som kan markeras för optimering dyker upp i SYMLIST.

Exempel på en sekvens av instruktioner, kombinerat med att REMIF är skild från nil, som optimering kan utföras på, visas överst i fig 5.9. I figuren visas stegvis hur optimeringen går till. Denna sekvens motsvarar som tidigare sagts if-then-konstruktionen. Det finns två typer av instruktionssekvenser som omintetgör eventuell markerad optimering, de motsvaras av if-then-else-konstruktionen och nästningen av if-satser. Exempel på den förra finns i nedre delen av fig 5.9. Dessa medför alltså att optimeringen så att säga tillfälligt stängs av.

figur 5.9

På denna och föregående sida visas i två exempel hur proceduren OPTIM2 arbetar

Då OPTIM2 är den sista optimeringsproceduren i huvudprogrammets while-slinga så måste proceduren innehålla kod som avslutar PBSOPT korrekt, dvs utför eventuell kvarvarande optimering m.m.. Denna kod är av naturliga skäl placerad sist i OPTIM2.

Utmatningen:

Består restreterande delar av OPTIM2 och proceduren OUTSYM. Här används alla tre pekarna och SYMLIST till att tala om vilka instruktioner som kan skrivas på utfilen. OUTSYM är det s.k. snittet som gör utmatningen. OUTSYM tar också reda på om något argument ska matas ut eller inte. Den har också kontroll över listan som innehåller kommentarerna och matar ut dessa då den instruktion som matas ut är en kommentarsymbol.

5.5 Slutord om optimeringen

Här ska framföras några synpunkter på optimeringsdelen av vårt projekt och även behandla inriktningen på vårt arbete. Vi kommer också att visa en kodsekvens som borde optimeras bort, men som går utanför ramen på projektet.

Det skall framhållas att vår huvudsakliga uppgift var att konstruera en kodgenerator med hyfsade krav på mängden kod den fick generera. Uppgiften var alltså inte att prestera minimal PBS-kod för motsvarande Pascal-program. Vi är nöjda med det resultat i form av PBS-kod vi får från PBSGEN + PBSOPT och om det görs en jämförelse mellan det PBS-program vi genererat och motsvarande handkodade PBS-program så visar det sig att mängden kod är likvärdig (Avesta-programmet i kapitel 7).

PBSOPT konstruerades till en början enkom för att ta bort redundanta kodsekvenser, emellertid kom PBSOPT att få fler uppgifter senare. Vi är medvetna om att med utökad satsning på optimering så skulle man kunna reducera mängden maskingenererad kod med ytterligare 10-15%. Att procenttalet varierar och att det antagligen borde ha ett ännu större spel beror på hur det Pascal-program ser ut som koden ska genereras från. Olika sats-konstruktioner kan nämligen optimeras olika mycket.

Ett exempel på redundant kod som vi inte ägnat någon tid åt att försöka optimera bort, finns i fig 5.10, Pascal-koden för den PBS-koden finns i samma figur. Att koden överhuvudtaget kommer till beror på att vi endast har ett stegs look-ahead i PBSGEN:s hantering av if-satser. Exemplet är ett specialfall och om man studerar den kod som maskingenereras så kommer man att upptäcka många sådana här specialfall som skulle kunna optimeras till bättre kod. Just det att det är ett specialfall gör att programkoden som krävs för att ta hand om detsamma kan lätt komma att innehålla rätt komplexa moment. Därmed blir tidsinsatsen för att lösa problemet rätt stor och vi har tidigare framhållit att det inte är vår uppgift just nu, men i ett annat projekt skulle man kunna ägna sig helt åt att prestera minimal PBS-kod, dvs göra en så god optimering som möjligt.

Pascal-kod		PBS-kod
...		...
<code>procedure CALL;</code>		<code>AD A</code>
<code>begin</code>		<code>SE 1004</code>
<code>if D then ... ;</code>		<code>RS</code>
<code>if E then ... ;</code>		<code>AD B</code>
<code>end(* CALL *);</code>		<code>SE 1005</code>
		<code>RS</code>
<code>if A then</code>		<code>AD C</code>
<code>begin</code>		<code>SE 1006</code>
<code>if B then</code>		<code>RS</code>
<code>begin</code>		<code>AD D</code>
<code>if C then</code>		<code>SE 1007</code>
<code>begin</code>		...
<code>CALL;</code>		<code>RS</code>
<code>if F then</code>		<code>-AD 1004</code>
...		<code>IAD 1005</code>
	Onödig kod =>	<code>IAD 1006</code>
		<code>ISSN</code>
		<code>-RS</code>
		<code>AD F</code>
		<code>SE 1007</code>
		...

figur 5.10

Illustrerar en kodsekvens vi inte optimerar bort

Det motiveras också av att den förbättring av kodmängden som optimeringen av ett specialfall ger, är rätt så liten. Egentligen ska man betrakta den förbättring som optimeringen av alla specialfall ger. Att då ägna sig åt ett i mängden och inte ta hand om de andra specialfallen, känns inte meningsfullt.

6 ERFARENHETER

Vi har under arbetet med projektet funderat på vilka möjligheter m m ett högnivåspråk för PC-system erbjuder. Under projektets gång har vi kommit fram till att ett sådant språk behöver kraftfulla primitiver ej speciellt anpassade till PC-system, utan av generell karaktär. Språket måste också innehålla primitiver för att generellt kunna nå maskinvaran; t ex vid knytning av specifika adresser till speciella variabler.

Vi har funnit många av Pascals egenskaper lämpliga för ändamålet. Dock har P-koden som mellansteg satt en del begränsningar som vi har varit tvungna "konstruera" bort i kodgeneratoren. Ett par av nackdelarna med P-koden har varit följande :

- Ej möjligt att syntax-kontrollera det Pascal-program som kommer som indata i form av P-kod med hänsyn till den delmängd som används för PC-programmering.
- Ej möjligt att föra över variabelnamn i P-koden dvs svårt att enkelt binda fysisk adress till variabel
- Begreppen i Pascal svarar inte alltid mot vad man vill göra i PC-systemet

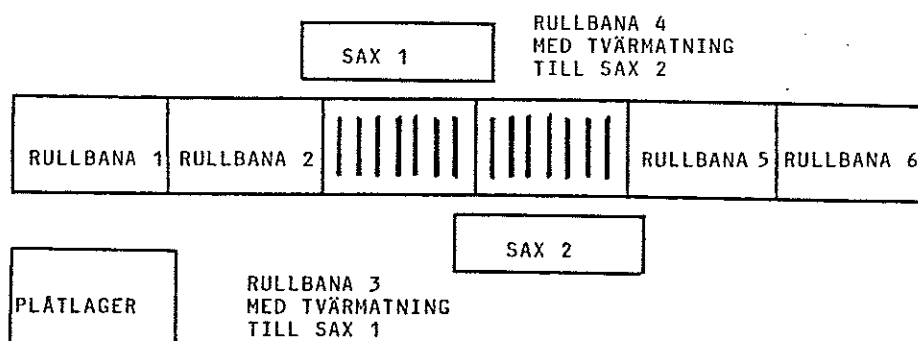
Trots att mycket är vunnet med att programmera PC-system i Pascal jämfört med PBS-kod är Pascal fortfarande, precis som PBS-kod, ett sekventiellt språk. Eftersom många händelser i den verklighet som ska styras av PC-systemet sker parallellt skulle det vara lämpligt att programmera i ett språk som är utrustat med någon form av beskrivning av parallella aktiviteter. Det skulle således vara möjligt att definiera aktiviteter som skall exekveras skenbart parallellt i PC-systemet.

För att få ett enkelt men kraftfullt språk med egenskaper lämpliga för PC-system torde man få specialdesigna ett språk. Språket skulle, som vi ser det, vara ganska likt den delmängd av Pascal vi använt, dock med utvidgningar för beskrivning av parallella aktiviteter och kanske primitiver för sekvensstyrning. Att generera kod över en mellankod är lämpligt då man på så sätt lättare kan generera kod för många olika typer av PC-system. Man skulle även genom att välja en lämplig utformning på mellankoden föra över "lagom" mycket information till kodgenereringen.

7 PROGRAMEXEMPEL

7.1 Avesta_jernverk

Detta exempel beskriver en existerande anläggning på Avesta Jernverk. Anläggningen används för att klippa rent kanterna på kallvalsade plåtar. Se figur nedan för en översiktsbild på anläggningen.

Av bilden framgår att anläggningen består av sex rullbanor, två saxar och ett plåtlager. Två av rullbanorna är dessutom försedda med tvärmatning till saxarna. Alla banor är försedda med matning framåt. En av tvärbannorna kan också drivas bakåt. Alla funktioner som PBS-mini ska styra eller känna av är utrustade med lämpliga givare och kontaktdon.

Behandlingen av en plåt tillgår på följande sätt:

1. Från plåtlager till rullbana 1
(Styrs ej av PBS-minin)
2. Från rullbana 1 till rullbana 2
där den mäts och klassas
3. Till rullbana 3 där vänster-
kanten klipps enligt klassningen
4. Till rullbana 4 där klipptes
högerkanten med ett enkelklipp
oavsett klassning
5. Rullbana 5 och 6 är transport-
sträckor till utrustning som
inte styrs av PBS-minin

Under punkt 2 nämndes klassning och mätning. Klassning innebär vilken typ av klippning som skall utföras i steg 3: enkelklipp, dubbelklipp eller skrot. Skrot innebär inget klipp alls. Anledningen att införa automatik var att kunna utföra så mycket som möjligt parallellt och dessutom öka säkerheten för personalen.

Av exemplet framgår klart möjligheten att strukturera ett problem med hjälp av datastrukturer och if-satser. Procedurer kommer inte till så stor användning här p g a att problemet inte innehåller flera händelser av lika slag.


```

program avesta(prr);
const numofedge = 25;
numoftimers = 13;

type
oprec = record
klar,reset,
dubbel,skrot,
lampal,lampa2: boolean
end (* oprec *);

plaatrec = record
laang,mellan,kort, (* laengd paa plaaten *)
dubbelvenkelyskrot:boolean (* typ av bearbetning *)
end (* plaatrec *);

rbanarec = record
motor: boolean; (* driftsignal till motor *)
plaat: plaatrec; (* plaat f.n. paa banan *)
slut: boolean;
case nr: integer of
1:5:6: ( );
2: (start2,mitt2,utmattningsfas: boolean);
3: (mitt3,plaatpaabana,stop3:boolean;
plaatut:plaatrec);
4: (upper,ner,hoj,saenk,
stopp4,flankslut4: boolean);
end (* rbanarec *);

saxrec = record
fram,back,hoj,ner,uppe,
klipp,klippklar: boolean;
case nr: integer of
1: (anslag: array[1..3] of boolean;
ute1,ute2: boolean;
klippklar,klippflank,klipp2klar,
klipp,rotanslag,
klipp,ner: boolean);
2: (mhake13hoj,mhake2hoj,
mhakarsaenk,
mhake13uppe,mhake2uppe,
mhakarner,klippreda,
klar,klipp,mothakar: boolean);
end;

var
rullb: array[1..6] of rbanarec;
oprateor: oprec;
sax: array[1..2] of saxrec;
mskrot,mdubb: boolean;
fedgekklar,redgekklar: boolean;
skift23: boolean;
registrering: boolean;

e: array[1..numofedge] of boolean; (* edge-celler *)
pulsihz,pulsion: boolean;
timerut: array[1..numoftimers] of boolean;
timerself: array[1..numoftimers] of boolean;

bannr,saxnr,i: integer;

procedure timer(inuttr,holduttr: boolean; var tidbas,
utcell:boolean;id: integer); external;
procedure clearpbs(villkor: boolean); external;
function edge(uttr: boolean;var cell: boolean): boolean;
external;
function exor(uttr: boolean;var cell: boolean): boolean;
external;
procedure orign(var booivar: boolean; oktadr: integer);
external;

procedure drift(var cell: boolean; startvillkor,
stoppvillkor: boolean);
begin
if startvillkor then cell:= true;
if stoppvillkor then cell:= false;
end;

begin (* huvudprogrammet *)
for bannr:=1 to 6 do rullb[bannr].nr:= bannr;
for saxnr:=1 to 2 do sax[saxnr].nr:=saxnr;
(* origin-deklarationer foer in- och ut-gaangar: *)
with oprateor do
begin
origin(reset,400);origin(klar,425);origin(dubbel,426);
origin(skrot,427);origin(lampal,16);origin(lampa2,17);
end;
for bannr:=1 to 6 do
with rullb[bannr] do
begin
origin(slut,400+bannr); origin(motor,bannr);
if bannr=2 then
begin origin(start2,411); origin(mitt2,412); end;
if bannr=3 then origin(mitt3,413);
if bannr=4 then
begin
origin(uppe,414); origin(ner,415);
origin(hoej,14); origin(saenk,15);
end;
end;
with sax[1] do
begin
origin(fram,12); origin(back,7);
origin(hoej,10); origin(klipp,11);
origin(ner,423); origin(klippklar,424);
origin(ute1,416); origin(ute2,417);
for i:=1 to 3 do origin(anslagtil,419+i);
end;
with sax[2] do
begin
origin(back,40); origin(hoej,41);
origin(klipp,42); origin(mhake13hoj,43);
origin(mhake2hoj,44); origin(mhakarner,45);
origin(ner,430); origin(klippklar,432);
origin(uppe,431); origin(mhakarner,435);

```

```

origin(mhake13uppe,436); origin(mhake2uppe,437);
origin(klippredor,433);
end;
origin(puls1hz,1001);
origin(puls10hz,1000);

writeln(prv,'operator'); (* kod foer operator *)
with operator do
begin
clearpbs(reset);
fedgekclar:=edge(klar,e[4]);
redgekclar:=edge(not klar,e[5]);
mdubb:=edge(dubbel,e[1]) or mdubb and dubbel and not
redgekclar;
mskrot:=edge(skrot,e[2]) or mskrot and skrot and not
redgekclar;
end;
with rullb[1].plaat do (* initiering av ny plaat *)
begin
kort:=false; mellan:=false; laang:=false;
enkel:=false; dubbel:=false; skrot:=false;
end;
writeln(prv,'rullbana 1'); (* kod foer rullbana 1 *)
timer(rullb[1].slut,false,puls1hz,timerut[1],3);
drift(rullb[1].motor,
timerut[1] and not rullb[2].slut,
rullb[2].slut);
end;
if edge(rullb[2].slut,e[3]) then
rullb[2].plaat:=rullb[1].plaat;
writeln(prv,'rullbana 2'); (* kod foer rullbana 2 *)
with rullb[2] do
begin
with plaat do
begin
registrering (* registrering av laengder & bearbetning *)
registrering:=slut and not motor and fedgekclar
and not utmatningsfas;
if registrering then
begin
if not mitt2 then kort:=true;
if mitt2 and not start2 then mellan:=true;
if start2 then laang:=true;
if not exor(mdubb,mskrot) then enkel:=true;
if not mdubb and mskrot then skrot:=true;
if mdubb and not mskrot then dubbel:=true;
end;
end;
drift(utmatningsfas,
registrering,
exor(utmatningsfas,slut));
drift(motor,
rullb[1].slut and not slut or utmatningsfas and
(not rullb[3].plaatpaabana and
sax[1].here or timerut[2]),
exor(utmatningsfas,slut));
end;

origin(mhake13uppe,436); origin(mhake2uppe,437);
origin(klippredor,433);
end;
origin(puls1hz,1001);
origin(puls10hz,1000);

writeln(prv,'operator'); (* kod foer operator *)
with operator do
begin
clearpbs(reset);
fedgekclar:=edge(klar,e[4]);
redgekclar:=edge(not klar,e[5]);
mdubb:=edge(dubbel,e[1]) or mdubb and dubbel and not
redgekclar;
mskrot:=edge(skrot,e[2]) or mskrot and skrot and not
redgekclar;
end;
with rullb[1].plaat do (* initiering av ny plaat *)
begin
kort:=false; mellan:=false; laang:=false;
enkel:=false; dubbel:=false; skrot:=false;
end;
writeln(prv,'rullbana 1'); (* kod foer rullbana 1 *)
timer(rullb[1].slut,false,puls1hz,timerut[1],3);
drift(rullb[1].motor,
timerut[1] and not rullb[2].slut,
rullb[2].slut);
end;
if edge(rullb[2].slut,e[3]) then
rullb[2].plaat:=rullb[1].plaat;
writeln(prv,'rullbana 2'); (* kod foer rullbana 2 *)
with rullb[2] do
begin
with plaat do
begin
registrering (* registrering av laengder & bearbetning *)
registrering:=slut and not motor and fedgekclar
and not utmatningsfas;
if registrering then
begin
if not mitt2 then kort:=true;
if mitt2 and not start2 then mellan:=true;
if start2 then laang:=true;
if not exor(mdubb,mskrot) then enkel:=true;
if not mdubb and mskrot then skrot:=true;
if mdubb and not mskrot then dubbel:=true;
end;
end;
drift(utmatningsfas,
registrering,
exor(utmatningsfas,slut));
drift(motor,
rullb[1].slut and not slut or utmatningsfas and
(not rullb[3].plaatpaabana and
sax[1].here or timerut[2]),
exor(utmatningsfas,slut));
end;

```

```

if kliippt then klippklart:= true;
end
else
begin
drift(hoej,
  rullb[3].stopp3 or klippflank or
  edge(klipp2klart,e[14]),timerut[8]);
timer(utei or ute2,false,puls10hz,timerut[8],10);
timer(hoej,false,puls10hz,timerut[9],20);
back:= timerut[9];
end
end
else
begin
klippklart:= false;
klipp2klart:= false;
end;
writeln(prn,'rullbana 4:'); (* kod foer rullbana 4 *)
with rullb[4] do
begin
flankslut4:=edge(slut,e[24]);
drift(timerseif[12],
  flankslut4 and plaat.kort,
  timerut[12]);
timer(timerseif[12],false,puls10hz,timerut[12],27);
drift(timerseif[13],
  flankslut4 and plaat.laang,
  timerut[13]);
timer(timerseif[13],false,puls10hz,timerut[13],40);
drift(motor,
  sax[2].klartklipp and not rullb[5].slut or
  rullb[3].plaatpaabana and not slut and uppe and
  sax[2].nere and sax[2].mhakarnera and
  sax[1].flanknere and (sax[1].utei or sax[1].ute2),
  timerut[12] or timerut[13] or plaat.mellan and
  flankslut4 or not rullb[3].plaatpaabana and
  edge(not slut,e[25]));
drift(hoej,
  not uppe and (sax[2].klartklipp or
  rullb[3].plaatpaabana and not slut),
  uppe);
stopp4:=edge(not motor,e[18]);
end(* with *)

writeln(prn,'sax 2:'); (* kod foer sax 2 *)
with sax[2] do
then
if rullb[4].slut
then
if not klartklipp then
begin
with rullb[4] do drift(saenk,stopp4,nere);
if not rullb[4].plaat.skrot then
begin
drift(hoej,
  rullb[4].stopp4,
  mothakar);
with rullb[4] do
if stopp4 then
begin
begin
mhake13hoej:=true;
if plaat.kort or plaat.mellan
then mhake2hoej:=true;
end(* with *);
if klippredo then mothakar:=true;
drift(back,
  uppe and rullb[4].nere and mhake13uppe and
  ((rullb[4].plaat.kort or
  rullb[4].plaat.mellan) and
  mhake2uppe or rullb[4].plaat.laang and
  not mhake2uppe), mothakar);
drift(timerseif[10],
  mothakar and rullb[4].nere and
  edge(nere,e[19]),
  timerut[10]);
timer(timerseif[10],false,puls10hz,
  timerut[10],10);
klipp:=timerseif[10];
if klippklart then klartklipp:=true;
end
else
begin
drift(timerseif[11],
  rullb[4].stopp4,
  timerut[11]);
timer(timerseif[11],false,puls10hz,
  timerut[11],10);
klipp:=timerseif[11];
if klippklart then klartklipp:=true;
end
end
else
begin
mhake13hoej:=false;
mhake2hoej:=false;
mothakar:=false;
mhakarsaenk:=not mhakarnera;
end
else klartklipp:=false;
writeln(prn,'rullbana 5:'); (* kod foer rullbana 5 *)
drift(rullb[5].motor,
  rullb[5].slut and not rullb[6].slut or
  sax[2].klartklipp and not rullb[5].slut,
  edge(rullb[5].slut,e[15]) or not sax[2].klippklart
  and edge(not rullb[5].slut,e[23]));
writeln(prn,'rullbana 6:'); (* kod foer rullbana 6 *)
drift(rullb[6].motor,
  rullb[6].slut and not rullb[6].slut,
  edge(rullb[6].slut,e[16]));
operator.lampa2:= rullb[6].slut;
end.

```


AD	414	OR	1170	*SE	1006	*RS	1004
AD	435	*SE	1175	AD	1004	ADN	1004
DRN	1063	AD	1174	AD	1005	*SSN	
AD	423	*SE	1176	AD	1006	*SEN	1165
AD	1056	*RS	1175	*SSR	1173	*SEN	1173
*SE	1154	AD	1175	AD	1213	*RS	
ADN	1063	*SE	1006	*SE	1006	*C* RULLBANA 4:	
AD	1152	AD	1004	AD	1004	AD	404
OR	1122	AD	1005	AD	1005	EDGE	1236
OR	1137	AD	1006	AD	1006	*SE	1237
*SE	1155	*SSR	10	*SSR	1006	AD	1237
AD	1154	AD	1176	AD	1165	AD	1162
AD	1155	*SE	1006	ADN	1004	AD	1241
*RSR	3	AD	1004	*SSN	1005	*SE	1241
ADN	3	AD	1005	AD	1173	*SE	1242
ADN	1063	AD	1006	EDGE	1215	AD	1241
EDGE	1156	*RSR	10	*SE	1214	*SSR	1243
*SSN		AD	1004	AD	1113	AD	1242
AD	1114	AD	1005	OR	1170	*RSR	1243
*SE	1157	*SSN	10	OR	1214	ADN	1243
AD	1115	ADN	1001	*SE	1217	OR	1000
*SE	1160	OR	1177	AD	1216	EDGE	1244
AD	1116	EDGE	1200	*SE	1220	EDGE	1244
*SE	1161	CNT-	1201	*RS	1217	CNT+	1245
AD	1117	CNT+	1202	AD	1006	CNT+	1246
*SE	1162	*COT+	1202	*SE	1004	CNT-	1247
AD	1120	AD	1202	AD	1005	CNT+	1250
*SE	1163	*SE	12	ADN	1006	CNT+	1251
AD	1121	AD	1151	AD	1006	*COT+	1240
*SE	1164	*SE	1204	*SSR	10	AD	1237
*RS		AD	1203	AD	1220	AD	1164
C SAX 1:		*SE	1205	*SE	1006	*SE	1253
AD	1063	*RS	1204	AD	1005	AD	1252
*SE	1004	AD	1006	ADN	1004	*SE	1254
AD	1004	*SE	1006	AD	1006	AD	1253
*SSN		AD	1005	AD	1006	*SSR	1255
AD	1165	AD	1005	AD	1004	AD	1254
EDGE	1167	AD	1006	*RSR	10	AD	1254
*SE	1170	AD	1006	ADN	1004	*RSR	1255
AD	423	*SSR	1206	ADN	1005	ADN	1255
EDGE	1172	AD	1205	*SSN	1006	OR	1000
*SE	1151	*SE	1006	AD	416	EDGE	1256
*RS		AD	1004	OR	417	CNT-	1257
AD	1074	AD	1005	*SE	1220	CNT-	1260
ADN	1165	AD	1006	ADN	1220	CNT-	1261
OR	1075	*RSR	1206	OR	1000	CNT+	1262
ADN	1173	AD	1004	EDGE	1221	CNT-	1263
*SE	1005	AD	1005	CNT-	1222	CNT+	1264
AD	1004	AD	1005	CNT+	1223	*COT+	1252
AD	1005	*SSN	1206	CNT-	1224	ADN	404
AD	1005	ADN	1001	CNT+	1225	EDGE	1270
*SSN		OR	1207	*COT+	1216	*SE	1267
AD	420	EDGE	1210	ADN	10	AD	416
AD	421	CNT+	1203	OR	1000	OR	417
OR	420	AD	1206	EDGE	1226	*SE	1266
AD	422	*SE	11	CNT-	1227	AD	1266
OR	421	AD	424	CNT-	1230	AD	1063
AD	422	AD	1212	CNT+	1231	ADN	404
*SE	1174	EDGE	1213	CNT-	1232	AD	414
AD	1174	*SE	1213	CNT+	1233	AD	430
AD	16	*RS	1213	*COT+	1234	AD	435
AD	1113	AD	1165	AD	1234	AD	1151
		AD		*SE	7	OR	1265

ADN	405	AD	1005	*SE	1304	CNT+	1320
*SE	1271	AD	1006	AD	1304	*COT+	1310
AD	1240	*SSN		AD	431	AD	1313
OR	1252	AD	1276	AD	415	*SE	42
OR	1163	AD	1301	AD	436	*RS	
AD	1237	AD	1303	*SE	1305	AD	432
ORN	1063	*SE	1302	AD	1301	*SE	1007
AD	1267	*RS	1306	*SE	1306	AD	1004
*SE	1272	AD	1302	*RS	1305	AD	1005
AD	1271	*SE	1007	AD	1007	AD	1006
AD	1271	AD	41	*SSR	40	ADN	1006
*SSR	4	AD	1303	AD	1306	*SSN	
AD	1272	*SE	1007	AD	1007	AD	1276
*RSR	4	AD	1004	*SE	1007	AD	1007
AD	1063	AD	1005	AD	1004	*SE	1322
ADN	404	AD	1006	AD	1005	AD	1004
OR	1265	AD	1007	AD	1006	AD	1005
*SE	1272	AD	41	*RSR	1007	*RS	1323
AD	1272	AD	1004	AD	1007	AD	1322
ADN	414	AD	1006	AD	40	*SE	1007
*SE	1273	AD	1007	AD	1004	AD	1004
AD	414	AD	1007	AD	1005	AD	1005
*SE	1274	*RSR	41	AD	1006	ADN	1006
AD	1273	AD	1004	AD	1007	AD	1007
AD	14	AD	1005	*RSR	40	*SE	1007
AD	1274	AD	1006	AD	1004	AD	1004
*RSR	14	AD		AD	1005	AD	1005
ADN	4	*SSN		AD	1006	ADN	1006
ADN	4	*RS		AD	430	*SSR	1324
EDGE	1275	AD	1276	AD	1307	AD	1323
*SE	1276	AD	1007	EDGE	1306	*SE	1007
C SAX 2:		AD	1004	*SE	1301	AD	1004
AD	404	AD	1005	AD	415	AD	1005
*SE	1004	AD	1006	AD	1306	ADN	1006
ADN	1265	AD	1007	AD	1311	*SSR	1007
*SE	1005	AD	43	*SE	1310	AD	1004
AD	1004	AD	1162	AD	1312	*RSR	1324
AD	1005	OR	1163	*SE	1311	AD	1005
*SSN		AD	1010	*RS	1007	ADN	1006
AD	1276	AD	1004	AD	1311	*SSN	1324
*SE	1277	AD	1005	*SE	1007	ADN	1000
AD	415	AD	1006	AD	1004	OR	1325
*SE	1300	AD	1007	AD	1005	EDGE	1326
*RS		AD	1010	AD	1006	CNT-	1327
AD	1277	*SSR	44	AD	1006	CNT+	1330
*SE	1006	AD	433	AD	1007	CNT+	1331
AD	1004	*SE	1007	AD	1313	*COT+	1321
AD	1005	AD	1004	*SSR	1312	AD	1324
AD	1006	AD	1005	*SE	1007	*SE	42
*SSR	15	AD	1006	AD	1004	*RS	432
AD	1300	AD	1006	AD	1005	AD	1007
*SE	1006	AD	1007	AD	1006	*SE	1004
AD	1004	*SSR	1301	*RSR	1007	AD	1005
AD	1005	AD	1005	AD	1313	ADN	1006
AD	1006	AD	1006	AD	1004	AD	1007
*RSR	15	AD	1006	AD	1005	*SSR	1265
AD	1004	AD	1006	AD	1006	AD	1004
AD	1005	AD	1005	AD	1004	ADN	1005
*SSN		*SSN	1162	AD	1004	AD	1006
AD	1004	OR	1163	AD	1005	AD	1007
*SSN	1005	*SE	1303	ADN	1006	AD	1007
*RS		AD	1303	OR	1313	*SSR	1265
ADN	1157	AD	437	EDGE	1314	AD	1004
*SE	1006	AD	1164	CNT-	1315	AD	1005
AD	1004	OR	437	CNT+	1316	*SSN	
		ADN	437	CNT-	1317	*SEN	43

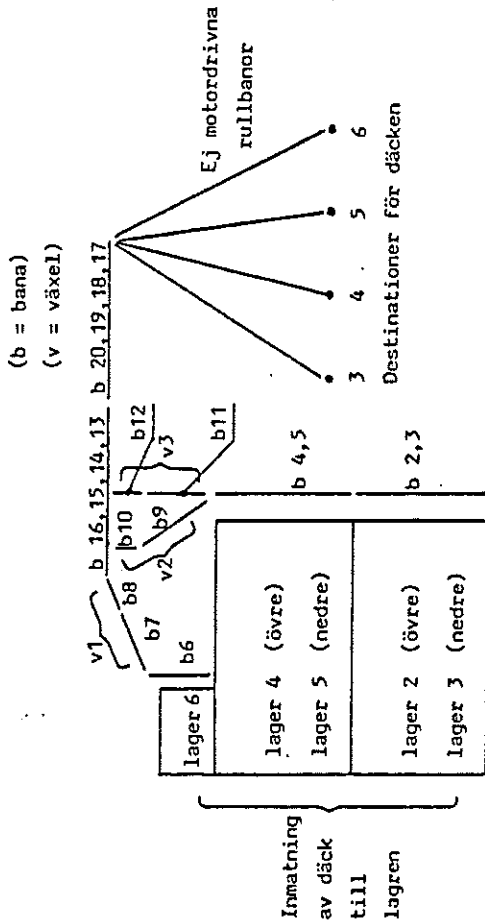
```
*SEN      44
*SEN 1301
  ADN 433
  *SE 45
  *RS
*RSR      1004
*RSR 1265
*C* RULLBANA 5:
  AD 405
  EDGE 1333
  *SE 1332
  ADN 405
  EDGE 1335
  *SE 1334
  AD 405
  ADN 406
  OR 1265
  ADN 405
  *SE 1336
  ADN 432
  AD 1334
  OR 1332
  *SE 1337
  AD 1336
  *SSR 5
  AD 1337
*RSR      5
*C* RULLBANA 6:
  AD 406
  EDGE 1340
  *SE 1337
  AD 405
  ADN 406
  *SE 1341
  AD 1337
  *SE 1342
  AD 1341
  *SSR 6
  AD 1342
  *RSR 6
  AD 406
  *SE 17
  END
```

7.2 Gislaved däcklager

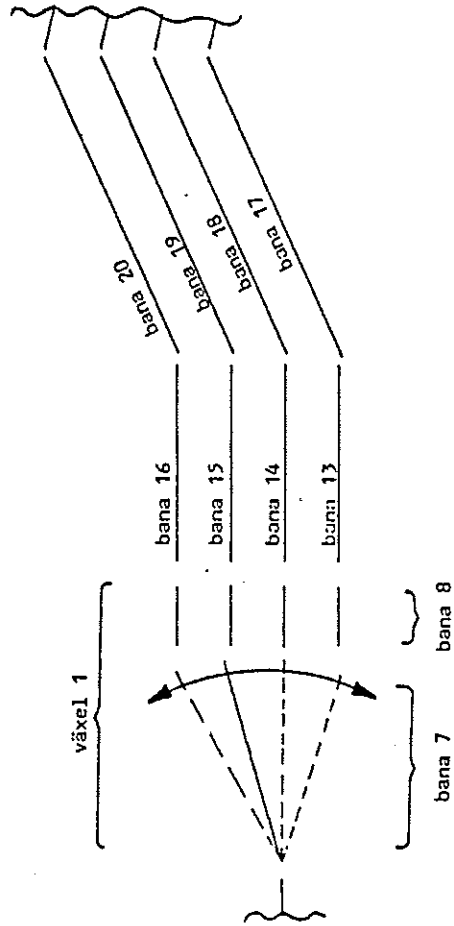
Det här exemplet beskriver, även det, en existerande anläggning: ett däcklager hos Gislaveds däckfabrik. Däcken lagras stående i rännor och kan rullas ut ur dessa rännor genom att ett par dörrar i ena änden av rännan öppnas. Lagret är indelat i fem mindre sektioner: fyra med femton rännor vardera och en med sex rännor. Lagret avses fungera som buffert till fyra däcktestmaskiner. Dessa maskiner ska gå så kontinuerligt som möjligt, dvs inga avbrott då det finns däck som kan testas. För att försörja maskinerna med däck, har det byggts upp ett nätverk av rullbanor. Då alla maskiner ska kunna få däck från alla rännor så måste många av banorna vara gemensamma i nätverket. Uppgiften är alltså att styra anläggningen så optimalt som möjligt.

En total styrning av anläggningen kräver en dator för att uppnå optimal styrning och administration. Underordnat denna dator finns en PBS som sköter start och stopp av sekvenssteg, banor m m. Då lagret innehåller fem sektioner (kallas härafter för lager) och fyra destinationer så måste det finnas tjugo vägar genom nätverket av banor. Interfacet mellan PBS och dator består av just dessa tjugo vägar, datorn sätter de celler i PBS:n som motsvarar de vägar datorn vill ha uppkopplade. I programmet motsvaras detta av array:en storetodelist. Det går endast att ha tre vägar uppkopplade samtidigt, trots att det vore mest optimalt att kunna ha fyra vägar samtidigt. Begränsningen sätts av att det endast finns tre växlar och varje väg utnyttjar en växel. Figuren på nästa sida är ett försök att förklara de olika vägarna i anläggningen, tyvärr har det inte gått att göra någon bild av anläggningen. Att det är en komplex anläggning att styra framgår av tabellerna i figuren.

ÖVERSIKTSBILD PÅ GISLAVEDS DÄCKLAGER

ÖVERSIKTSBILD PÅ VÄXEL 1 OCH EFTERFÖLJANDE BANOR

till destination	banor före destinationen	2 3 2 3 1 via växel
6	20 och 16	1 5 9 13 17
5	19 och 15	2 6 10 14 18
4	18 och 14	3 7 11 15 19
3	17 och 13	4 8 12 16 20

vägarna som däck kan transporteras genom anl.

2 3 4 5 6 från lager
2 3 4 5 6 från lager

Talen 1 till 20 i tabellen ovan mosvaras alltså av array:en storetodest[] i Pascal-programmet. Array:erna path[] innehåller alltså också dessa tal för att uppnå en mer flexibel adressering.

växel	består av banorna
1	7 och 8
2	8 och 10
3	11 och 12

Banan framför varje lager har samma nr som lagret.

emptysign	växel	index till storetrackseq[]	index till tracknr[]	lagernamn
1	2	1	1 2 3 4	st2and4
2	3	2	2 4 9 10	st3and5
3	1	3	- 6 7 8	st6

Med emptysign som index kan man signalera till datorn att en bansekvens är tom, här är det den som beskrivs av array:en storetrackseq[] och proceduren starting. Även växlarna påverkas av detta emptysign. Av tabellen framgår att ett visst lager alltid är bundet till samma växel, det går alltså inte att skicka däck från lager 2 genom växel 3 o s v. Tracknr[1] används ej för lager 6, då där ej existerar någon bana det kan svara mot.

Hela anläggningen styrs i sekvens med följande steg:

1. Starta banorna närmast destinationen
2. Ställ in växeln och starta banorna i den
3. Starta banorna framför lagret
4. Öppna dörrarna till rännorna och släpp ut däck på banorna

Misslyckas starten av ett av stegen så kopplas den påbörjade sekvensen ner.

I Pascal-programmet har vi representerat varje sekvenssteg med en procedure och varje steg har även sina egna datastrukturer i form av records m m. En hel del avancerad programmering används i exemplet t ex indirektadresseringen med hjälp av array:erna path och tracknr m m. Path används för att ange vilka vägar genom systemet som påverkar just det sekvenssteget.

```

program Gislaved(prr);
const nrofdoors = 15;
nrofceres = 4;
switchlevels = 4;
trksinfirstseq = 4;
trksinsecondseq = 2;

type
  trackrange = 2..20;
  pathrange = 1..20;
  switchrange = 1..3;
  storerange = 2..6;
  emptyrange = 1..3;

  doorrec = record
    signal,opendoor : boolean
  end(* doorrec *);

  storename = (str2,str3,str4,str5,str6);
  storerec = record
    name : storename;
    trackinfrontofstore : trackrange;
    door : array [1..nrofdoors] of doorrec;
    wait,open,close,error,counter,emem : boolean;
    cerr : array [1..nrofceres] of boolean;
    path : array [1..4] of pathrange;
    timeout1,timeout2 : boolean
  end(* storerec *);

  pistonrec = record
    push,pull,pushed,pulled : boolean
  end(* pistonrec *);

  pistontype = (short,long);
  switchname = (sw1,sw2,sw3);
  switchrec = record
    name : switchname;
    emptysign : integer;
    piston : array [pistontype] of pistonrec;
    path : array [1..8] of pathrange;
    level : array [1..switchlevels] of boolean;
    error,wait,timeout : boolean
  end(* switchrec *);

  trackrec = record
    engine,verify : boolean
  end(* trackrec *);

  namefirstseq = (st2and4,st3and5,st6);
  firsttrackseqrec = record
    name : namefirstseq;
    emptysign : integer;
    switchnr : switchrange;
    path : array [1..8] of pathrange;
    tracker : array [1..trksinfirstseq] of trackrange;
    wait,timeout,error : boolean
  end(* firsttrackseqrec *);

  namesecondseq = (dest3,dest4,dest5,dest6);
  secondtrackseqrec = record
    name : namesecondseq;
    path : array [1..5] of pathrange;
    tracker : array [1..trksinsecondseq] of trackrange;
    error,wait,destfull,photocell : boolean;
    timeout : array [1..4] of boolean
  end(* secondtrackseqrec *);

var
  track : array [trackrange] of trackrec;
  storetodes : array [pathrange] of boolean;
  store : array [storerange] of storerec;
  switch : array [switchrange] of switchrec;
  storetrackseq : array [1..3] of firsttrackseqrec;
  desttrackseq : array [1..4] of secondtrackseqrec;
  trackempty : array [emptyrange] of boolean;
  pulsihz : boolean; (* standard timebase *)
  init,auto,restore : boolean;
  i : integer;

procedure timer(inexpr,holdexpr : boolean;
  var timebase,outvar : boolean;
  time : integer); external;

procedure origin(var boolvar : boolean;
  octaddr : integer); external;

function edge(expr : boolean;
  var edgevar : boolean):boolean; external;

function octal(dec : integer):integer;
begin
  if dec=0 then octal:=0
  else octal:= dec mod 8 + 10*octal(dec div 8);
end; (* octal *)

procedure startof( var dts : secondtrackseqrec);
begin
  with dts do
  begin
    writeIn(prr,'start of sect. ');
    writeIn(prr,'before dest:',(ord(name)+3):3);
    if not init or error
    and (not auto or auto and restore)
    or track[tracknr[2]].engine and timeout[1] and
    track[tracknr[1]].engine and timeout[4]
    then wait:=true;
    if track[tracknr[2]].engine then wait:=false;
    if wait and (storetodes[path[1]] or
    storetodes[path[2]] or storetodes[path[3]] or
    storetodes[path[4]] or storetodes[path[5]]) or
    destfull and timeout[3]
    then track[tracknr[2]].engine:=true;
    if destfull or error or wait
    then track[tracknr[2]].engine:=false;
    track[tracknr[1]].engine:=track[tracknr[2]].engine
    and track[tracknr[2]].verify;
  end;
end;

```

```

timer(track[tracknr[2]].engine,false,
      puls1hz,timeout[1],5);
timer(track[tracknr[2]].engine and not photoCell and
      not storetodest[path[1]] and
      not storetodest[path[2]] and
      not storetodest[path[3]] and
      not storetodest[path[4]] and
      not storetodest[path[5]] and not error,
      false,puls1hz,timeout[4],60);
timer(track[tracknr[2]].engine and photoCell,
      false,puls1hz,timeout[2],5);
if track[tracknr[2]].engine then destfull:=false;
if track[tracknr[2]].engine and timeout[1] and
  track[tracknr[1]].verify and not timeout[4]
  and timeout[2]
  then destfull:=true;
timer(destfull and not photoCell,false,
      puls1hz,timeout[3],30);
if track[tracknr[2]].engine and timeout[1]
  and not track[tracknr[1]].verify
  then error:=true;
if wait then error:=false;
end;
end(* startof *);

procedure setswitch(var s : switchrec);
var i : integer;
begin
  with s do
    begin
      writeln(prr,'set switch no:',(ord(name)+1):3);
      if not init or trackempty[emptysign]
        and timeout and auto and (level[1]
          and piston[short].pulled and piston[long].pulled
          or level[2]
          and piston[short].pushed and piston[long].pulled
          or level[3]
          and piston[short].pulled and piston[long].pushed
          or level[4]
          or error and (not auto or auto and restore)
          then wait:=true;
      if level[1] or level[2] or level[3] or level[4]
        then wait:=false;
      if wait and auto then
        begin
          if name=sw1 then
            begin
              for i:=1 to switchlevels do
                if storetodest[path[i]] then level[i]:=true;
            end
          else
            for i:=1 to switchlevels do
              if storetodest[path[i]] or
                storetodest[path[4+i]]
                then level[i]:=true;
            end;
          if error or wait then

```

```

      for i:=1 to switchlevels do level[i]:=false;
      timer(level[1] or level[2] or level[3] or level[4],
        false,puls1hz,timeout,10);
      if timeout and
        (level[1] and (not piston[short].pulled or
          not piston[long].pulled) or
         level[2] and (not piston[short].pushed or
          not piston[long].pulled) or
         level[3] and (not piston[short].pulled or
          not piston[long].pushed) or
         level[4] and (not piston[short].pushed or
          not piston[long].pushed))
        then error:=true;
      if wait then error:=false;
      piston[short].pull:=level[1] or level[3];
      piston[short].push:=level[2] or level[4];
      piston[long].pull:=level[1] or level[2];
      piston[long].push:=level[3] or level[4];
    end;
  end(* setswitch *);

procedure starting(var sts : firsttrackseqrec);
var helpvar1,helpvar2 : boolean;
begin
  with sts do
    begin
      writeln(prr,'Starting sect. ');
      write(prr,'in front of');
      case name of
        st2and4: writeln(prr,'2 and 4');
        st3and5: writeln(prr,'3 and 5');
        st6:   writeln(prr,'6');
      end;
      helpvar1:= not init or track[tracknr[4]].engine and
        not switch[switchnr].error and timeout
        and track[tracknr[2]].verify and
        (track[16].verify and switch[switchnr].level[4] or
         track[15].verify and switch[switchnr].level[3] or
         track[14].verify and switch[switchnr].level[2] or
         track[13].verify and switch[switchnr].level[1] )
        and trackempty[emptysign] or
        error and (not auto or auto and restore);
      if name=st6 then
        begin
          if helpvar1 then wait:=true;
        end
      else
        (* name= st2and4, name= st3and5 *)
        if helpvar1
          and (not track[tracknr[1]].engine or
            track[tracknr[1]].engine and
            track[tracknr[1]].verify )
          then wait:=true;
        if track[tracknr[4]].engine then wait:=false;
      if name=st6 then
        begin
          if wait and auto and

```

```

if name=st6 then
begin
if track[tracknr[4]].engine and timeout and
(not track[tracknr[4]].verify
or helpvar2)
then error:=true;
end
else (* name= st2and4,name= st3and5 *)
if track[tracknr[4]].engine and timeout and
(not track[tracknr[4]].verify
or track[tracknr[1]].engine and
not track[tracknr[1]].verify
or helpvar2)
then error:=true;
if wait then error:=false;

track[tracknr[3]].engine:=track[tracknr[4]].engine
and track[tracknr[4]].verify;
track[tracknr[2]].engine:=track[tracknr[4]].engine
and track[tracknr[3]].verify;
end;
end; (* starting *)

procedure openadoorn(var st : storerec);
var i : integer;
begin
with st do
begin
writeln(prt,'Open doors in');
writeln(prt,'store:',ord(name)+2);3);
if timeout1 and open then close:=true;
if wait or error then close:=false;
timer(close,false,pulsihz,timeout2);3);
if wait and auto
and track[tracknr[frontofstore].verify and
(storetodesest[path[1]] or storetodesest[path[2]] or
storetodesest[path[3]] or storetodesest[path[4]])
then open:=true;
if close then open:=false;
timer(open,false,pulsihz,timeout1);3);
if close and timeout2 or not init or
error and (not auto or auto and restore)
then wait:=true;
if open then wait:=false;
if edge(close,emem) then
begin
cerr[4]:=cerr[1] and cerr[2] and cerr[3];
cerr[3]:=cerr[1] and cerr[2];
cerr[2]:=cerr[1];
cerr[1]:=true;
end;
if restore or counter
then for i:=1 to 4 do cerr[i]:=false;
if cerr[4] then error:=true;
if wait then error:=false;
if name=st6 then
for i:=1 to 6 do
with door[i] do
begin

```

```

(storetodesest[path[1]] and track[13].verify
and switch[switchnr].piston[short].pulled
and switch[switchnr].piston[long].pulled or
storetodesest[path[2]] and track[14].verify
and switch[switchnr].piston[short].pushed
and switch[switchnr].piston[long].pulled or
storetodesest[path[3]] and track[15].verify
and switch[switchnr].piston[short].pulled
and switch[switchnr].piston[long].pushed or
storetodesest[path[4]] and track[16].verify
and switch[switchnr].piston[short].pushed
and switch[switchnr].piston[long].pushed)
then track[tracknr[4]].engine:=true;
end
else (* name= st2and4,name= st3and5 *)
if wait and auto and
(storetodesest[path[1]] or storetodesest[path[5]])
and track[13].verify
and switch[switchnr].piston[short].pulled
and switch[switchnr].piston[long].pulled or
(storetodesest[path[2]] or storetodesest[path[6]])
and track[14].verify
and switch[switchnr].piston[short].pushed
and switch[switchnr].piston[long].pulled or
(storetodesest[path[3]] or storetodesest[path[7]])
and track[15].verify
and switch[switchnr].piston[short].pulled
and switch[switchnr].piston[long].pushed or
(storetodesest[path[4]] or storetodesest[path[8]])
and track[16].verify
and switch[switchnr].piston[short].pushed
and switch[switchnr].piston[long].pushed)
then track[tracknr[4]].engine:=true;
if wait or error
then track[tracknr[4]].engine:=false;

if (name=st2and4) or (name=st3and5) then
begin
if (storetodesest[path[1]]
or storetodesest[path[2]]
or storetodesest[path[3]]
or storetodesest[path[4]])
and track[tracknr[2]].verify
and track[tracknr[4]].engine
then track[tracknr[1]].engine:=true;
if not track[tracknr[2]].verify
then track[tracknr[1]].engine:=false;
end;
timer(track[tracknr[4]].engine,false,
pulsihz,timeout);5);

helpvar2:= switch[switchnr].error
or switch[switchnr].level[1] and
not track[13].verify
or switch[switchnr].level[2] and
not track[14].verify
or switch[switchnr].level[3] and
not track[15].verify
or switch[switchnr].level[4] and
not track[16].verify

```

```

if signal and open then opendoor:=true;
if close then opendoor:=false;
end
else
for i:=1 to nrofdoors do
with door[i] do
begin
if signal and open then opendoor:=true;
if close then opendoor:=false;
end;
end;
end;
end; (* openadoorin *)
procedure initiate;
var i,j,k : integer;
begin
(* origin declarations *)
origin(pulsihz,100);
for i:=2 to 20 do
with track[i] do
begin
origin(engine,octal(i-2));
origin(verify,octal(256+(i-2)));
end;
end;
for i:=2 to 6 do
begin
if i<6 then k:=nrofdoors else k:=6;
for j:=1 to k do
with store[i].door[j] do
begin
origin(opendoor,octal(32+(i-2)*15+(j-1)));
origin(signal,octal(288+(i-2)*15+(j-1)));
end;
end;
for i:=1 to 3 do
with switch[i] do
begin
with piston[short] do
begin
origin(push,octal(112+(i-1)*4+1));
origin(pull,octal(112+(i-1)*4+2));
origin(push,octal(368+(i-1)*4+1));
origin(pulled,octal(368+(i-1)*4+2));
end;
with piston[long] do
begin
origin(push,octal(112+(i-1)*4+3));
origin(pull,octal(112+(i-1)*4+4));
origin(push,octal(368+(i-1)*4+3));
origin(pulled,octal(368+(i-1)*4+4));
end;
end;
for i:=1 to 20 do
origin(storetadest[i],octal(432+(i-1)));
for i:=1 to 3 do
origin(tracksempy[i],octal(456+(i-1)));
end;
end;
end;
end; (* end of origin *)

```

```

for i:=2 to 6 do
with store[i] do
begin
name:=str2i;
while ord(name)<(i-2) do name:=succ(name);
trackinfrontofstore:=i;
for j:=1 to 4 do path[j]:=(i-2)*4+j;
end;
end;
for i:=1 to 3 do
with storetrackseq[i] do
begin
name:=st2and4;
while ord(name)<(i-1) do name:=succ(name);
emptysign:=if
switchnr=(i mod 3)+1;
if i<3 then
begin
for j:=1 to 8 do path[j]:=((i-1)+(j div 5))*4+j;
tracknr[1]:=2+(i-1);
tracknr[2]:=4+(i-1);
tracknr[3]:=9+(i-1)*2;
tracknr[4]:=10+(i-1)*2;
end
else
begin
for j:=1 to 4 do path[j]:=16+j;
for j:=2 to 4 do tracknr[j]:=6+(j-2);
end;
end;
for i:=1 to 3 do
with switch[i] do
begin
name:=sw1;
while ord(name)<(i-1) do name:=succ(name);
if i=1 then
begin
emptysign:=3;
path:=storetrackseq[3].path;
end
else
begin
emptysign:=i-1;
path:=storetrackseq[i-1].path;
end;
end;
end;
for i:=1 to 4 do
with desttrackseq[i] do
begin
name:=dest3;
while ord(name)<(i-1) do name:=succ(name);
for j:=1 to 5 do path[j]:=(j-1)*4+9-j;
tracknr[1]:=13+(i-1);
tracknr[2]:=17+(i-1);
end;
end;
end; (* initiate *)

```

```
begin
  initiate;
  for i:=2 to 6 do opensdoorin(store[i]);
  for i:=1 to 3 do starting(storetrackseq[i]);
  for i:=1 to 3 do setswitch(switch[i]);
  for i:=1 to 4 do startof(desttrackseq[i]);
  initiatetrue; (* start-up variable in the PBS-program *)
end.
```


*RSR	64	OR	671	AD	1073	*SSR	113
AD	465	OR	672	*SSR	77	AD	1074
AD	1047	OR	673	AD	1074	*RSR	113
*SSR	65	*SE	1103	*RSR	77	AD	514
AD	1050	AD	1103	AD	500	AD	1073
*RSR	65	AD	1075	*SSR	1073	*SSR	114
AD	466	AD	1030	AD	100	AD	1074
AD	1047	AD	402	AD	1074	*RSR	114
*SSR	66	*SSR	1073	*RSR	100	*C* OPEN DOORS IN	
AD	1050	AD	1074	AD	501	*C* STORE: 5	
*RSR	66	*RSR	1073	AD	1073	AD	1116
AD	467	ADN	1073	*SSR	101	AD	1117
AD	1047	OR	1001	AD	1074	*SSR	1120
*SSR	67	EDGE	1104	*RSR	101	OR	1121
AD	1050	CNT+	1105	AD	502	OR	1122
*RSR	67	CNT+	1106	AD	1073	*RSR	1120
AD	470	*COT+	1072	AD	1074	ADN	1120
AD	1047	AD	1030	*SSR	102	OR	1001
*SSR	70	AD	1036	*RSR	102	EDGE	1123
AD	1050	AD	1030	AD	503	CNT+	1124
*RSR	70	*SE	1107	AD	1073	CNT+	1125
AD	471	AD	1107	*SSR	103	*COT+	1126
AD	1047	OR	1076	AD	1074	AD	674
*SSR	71	OR	1074	*RSR	103	OR	675
AD	1050	AD	1102	AD	504	OR	676
*RSR	71	ORN	1035	AD	1073	OR	677
AD	472	*SSR	1075	AD	104	*SE	1127
AD	1047	AD	1073	*SSR	104	AD	1127
*SSR	72	*RSR	1075	*RSR	104	AD	1121
AD	1050	AD	1074	AD	505	AD	1030
*RSR	72	EDGE	1110	AD	1073	AD	403
AD	473	*SSN	1111	*SSR	105	*SSR	1117
AD	1047	AD	1111	AD	1074	AD	1120
*SSR	73	AD	1112	*RSR	105	*RSR	1117
AD	1050	AD	1113	AD	506	ADN	1117
*RSR	73	*SE	1114	AD	1073	OR	1001
AD	474	AD	1111	AD	106	OR	1130
AD	1047	AD	1112	*SSR	106	EDGE	1131
*SSR	74	AD	1113	AD	1074	CNT+	1132
AD	1050	*SE	1113	*RSR	106	CNT+	1132
*RSR	74	AD	1111	AD	507	*COT+	1116
AD	475	*SE	1112	AD	1073	AD	1030
AD	1047	*SE	1111	*SSR	107	AD	1036
*SSR	75	*RS	1111	AD	1074	ORN	1030
AD	1050	AD	1036	*RSR	107	*SE	1133
AD	475	OR	1115	AD	510	AD	1133
*RSR	75	*SSN	1111	AD	1073	AD	1122
AD	1073	*SEN	1112	AD	110	OR	1120
C OPEN DOORS IN		*SEN	1113	*SSR	1074	AD	1126
C STORE: 4		*SEN	1114	AD	110	ORN	1035
AD	1072	*RS	1114	AD	511	*SSR	1121
AD	1073	AD	1114	AD	1073	AD	1117
*SSR	1074	*SSR	1076	AD	111	*RSR	1121
AD	1075	AD	1076	AD	1074	AD	1120
OR	1076	*RSR	1076	AD	111	EDGE	1134
*RSR	1074	ADN	1076	AD	512	*SSN	
OR	1001	AD	476	AD	1073	AD	1135
EDGE	1077	AD	1073	AD	112	AD	1136
CNT+	1100	*SSR	76	AD	1074	AD	1137
CNT+	1101	AD	1074	AD	112	*SE	1140
*COT+	1102	*RSR	76	AD	513	AD	1135
AD	670	AD	477	AD	1073	AD	1136

*SE	1137	*RSR	125	CNT+	1156	AD	1143
AD	1135	AD	526	*COT+	1142	*SSR	140
*SE	1136	AD	1117	AD	1030	AD	1144
*SE	1135	*SSR	126	AD	1036	*RSR	140
*RS	1036	AD	1120	ORN	1030	AD	541
AD	1141	*RSR	126	*SE	1157	AD	1143
OR		AD	527	AD	1157	*SSR	141
*SSN		AD	1117	AD	1146	AD	1144
*SEN	1135	*SSR	127	OR	1144	*RSR	141
*SEN	1136	AD	1120	OR	1144	AD	1144
*SEN	1137	*RSR	127	ORN	1035	*C* STARTING SECT.	
*SEN	1140	AD	530	ORN	1145	*C* IN FRONT OF	
*RS		AD	1117	*SSR	1143	*C* STORE: 2 AND 4	
	1140	AD	130	AD	1143	AD	1030
*SSR	1122	*SSR	1120	*RSR	1145	AD	1036
AD	1121	AD	130	AD	1144	ORN	1030
*RSR	1122	*RSR	531	EDGE	1160	ORN	1030
AD	515	AD	1117	*SSN		*SE	1176
AD	1117	AD	131	AD	1161	AD	416
*SSR	115	*SSR	1120	AD	1162	AD	1170
AD	1120	AD	131	AD	1163	OR	415
*RSR	115	*RSR	131	*SE	1164	AD	1171
AD	1120	AD	532	AD	1161	OR	414
*RSR	115	AD	1117	AD	1162	OR	413
AD	516	*SSR	132	*SE	1163	OR	413
AD	1117	AD	1120	AD	1161	AD	1173
*SSR	116	*RSR	132	*SE	1162	*SE	1174
AD	1120	AD	533	*SE	1162	AD	1174
*RSR	116	AD	1117	*RS	1161	AD	10
AD	517	*SSR	133	AD	1036	ADN	1166
AD	1117	AD	1120	OR	1165	AD	1167
*SSR	117	AD	133	OR		AD	402
AD	1120	*RSR	133	*SSN	1161	AD	710
*RSR	117	*C* OPEN DOORS IN		*SEN	1162	ORN	1035
AD	520	*C* STORE: 6		*SEN	1163	OR	1176
AD	1117	AD	1142	*SEN	1163	AD	1175
*SSR	120	AD	1143	*SEN	1164	*SE	1177
AD	1120	*SSR	1144	*RS		AD	0
AD	120	AD	1145	AD	1164	AD	400
AD	521	OR	1146	*SSR	1146	AD	0
AD	1117	*RSR	1144	AD	1146	ORN	1200
*SSR	121	ADN	1144	*RSR	1146	AD	1200
AD	1120	OR	1001	AD	534	AD	1177
*RSR	121	EDGE	1147	AD	1143	*SSR	1201
AD	522	CNT+	1150	*SSR	134	AD	10
AD	1117	CNT+	1151	AD	1144	*RSR	1201
*SSR	122	*COT+	1152	*RSR	134	AD	663
AD	1120	AD	700	AD	535	OR	673
*RSR	122	OR	701	AD	1143	OR	1205
AD	523	OR	702	*SSR	135	AD	662
AD	1117	OR	703	AD	1144	OR	672
*SSR	123	*SE	1153	*RSR	135	*SE	1204
AD	1120	AD	1153	AD	536	AD	661
*RSR	123	AD	1145	AD	1143	AD	671
AD	524	AD	1030	*SSR	136	C.R	1203
AD	1117	AD	404	AD	1144	AD	660
*SSR	124	*SSR	1143	*RSR	136	OR	670
AD	1120	AD	1144	AD	537	*SE	1202
*RSR	124	*RSR	1143	AD	1143	AD	1202
AD	525	ADN	1143	*SSR	137	AD	413
AD	1117	OR	1001	AD	1144	AD	566
*SSR	125	EDGE	1154	*RSR	137	AD	570
AD	1120	CNT+	1155	AD	540	OR	1203

ADN	565	OR	1326	OR	1217	*SSR	1347
ORN	567	AD	1215	*SE	1330	AD	17
*SE	1322	*SSR	1327	ADN	1330	*RSR	1347
ADN	566	OR	1222	OR	1001	AD	663
ORN	567	OR	1221	EDGE	1331	OR	667
*SE	1321	OR	1220	CNT-	1332	OR	673
ADN	565	OR	1217	CNT+	1333	OR	677
ORN	570	*RSR	1327	CNT-	1334	OR	703
*SE	1320	AD	1327	CNT+	1335	*SE	1350
ADN	566	AD	1030	*COT+	1324	AD	1350
ORN	570	*SE	1004	ADN	571	AD	1347
*SE	1317	AD	1004	ORN	573	OR	1351
AD	1317	*SSN		*SE	1341	AD	1352
AD	1173	*RS		ADN	572	*SSR	17
OR	1320	AD	664	ORN	573	AD	1351
OR	1172	OR	674	OR	1340	OR	1343
OR	1321	*SE	1005	*SE	571	OR	1347
AD	1171	AD	1004	ADN	574	*RSR	17
OR	1322	OR	1005	ORN	1337	AD	417
AD	1170	AD	1222	*SE	572	AD	13
*SE	1323	*SSR	1004	ADN	574	*SE	13
AD	1323	AD		ORN	1336	ADN	17
AD	1305	*RS		*SE	1336	OR	1001
*SSR	1166	AD	665	AD	1336	OR	1001
AD	1310	OR	675	AD	1222	EDGE	1353
AD	1166	*SE	1005	OR	1337	CNT+	1354
*RSR	1173	AD	1004	AD	1221	CNT-	1355
AD	1173	AD	1005	OR	1340	CNT+	1356
OR	1171	AD	1221	AD	1341	*COT+	1345
*SE	166	*SSR	1004	OR	1217	AD	17
AD	1172	AD		AD	1342	ADN	1357
OR	1170	*SSN		*SE	1342	ADN	663
*SE	165	*RS		AD	1324	ADN	667
AD	1173	OR	666	AD	1324	ADN	673
AD	1172	OR	676	*SSR	1215	ADN	677
*SE	170	*SE	1005	AD	1327	ADN	703
AD	1171	AD	1004	*RSR	1215	ADN	1343
OR	1170	AD	1005	AD	1222	*SE	1360
*SE	167	*SSR	1220	OR	1220	ADN	1360
C SET SWITCH NO: 3		AD	1004	*SE	172	OR	1360
AD	1030	*SSN		AD	1221	OR	1001
AD	1036	*RS		OR	1217	EDGE	1361
ORN	1030	AD	667	OR	1217	CNT-	1362
*SE	1326	OR	677	*SE	171	CNT-	1363
AD	1222	*SE	1005	AD	1222	CNT+	1364
AD	572	AD	1004	OR	1221	CNT+	1365
AD	574	AD	1005	*SE	174	CNT+	1366
OR	1221	*SSR	1217	AD	1220	CNT+	1367
AD	571	AD	1004	OR	1217	*COT+	1346
AD	574	*SSN		*SE	173	AD	17
OR	1220	*RS		*C* START OF SECT. 3		AD	1357
AD	572	AD	1215	*C* BEFORE DEST: 3		*SE	1370
AD	573	OR	1327	AD	1030	ADN	1370
OR	1217	OR	1036	AD	1036	OR	1001
AD	571	*SSN		ORN	1030	EDGE	1371
AD	573	*SEN	1222	*SE	1344	CNT+	1372
*SE	1325	*SEN	1221	AD	1344	CNT-	1373
AD	1325	*SEN	1220	AD	1343	CNT+	1374
AD	711	*SEN	1217	ORN	1035	*COT+	1375
AD	1324	*RS		OR	17	AD	17
AD	1030	AD	1222	AD	1345	*RSR	1351
ORN	1035	OR	1221	AD	13	AD	17
		OR	1220	AD	1346	AD	1345

AD 413
 ADN 1346
 AD 1375
 *SSR 1351
 AD 1351
 ADN 1357
 *SE 1376
 ADN 1376
 OR 1001
 ADN 1377
 EDGE 1400
 CNT- 1401
 CNT+ 1402
 CNT+ 1403
 CNT+ 1404
 *COT+ 1352
 AD 17
 AD 1345
 ADN 413
 *SSR 1343
 AD 1347
 *RSR 1343
 C START OF SECT.
 C BEFORE DEST: 4
 AD 1030
 AD 1036
 ORN 1030
 *SE 1406
 AD 1406
 AD 1405
 ORN 1035
 OR 20
 AD 1407
 AD 14
 AD 1410
 *SSR 1411
 AD 20
 *RSR 1411
 AD 662
 OR 666
 OR 672
 OR 676
 OR 702
 *SE 1412
 AD 1412
 AD 1411
 OR 1413
 AD 1414
 *SSR 20
 AD 1413
 OR 1405
 OR 1411
 *RSR 20
 AD 20
 ADN 420
 AD 420
 *SE 14
 ADN 20
 OR 1001
 EDGE 1415
 CNT+ 1416
 CNT- 1417

CNT+ 1420
 *COT+ 1407
 AD 20
 ADN 1421
 ADN 662
 ADN 666
 ADN 672
 ADN 676
 ADN 702
 ADN 1405
 *SE 1422
 ADN 1422
 OR 1001
 EDGE 1423
 CNT- 1424
 CNT- 1425
 CNT+ 1426
 CNT+ 1427
 CNT+ 1430
 CNT+ 1431
 *COT+ 1410
 AD 20
 AD 1421
 *SE 1432
 ADN 1432
 OR 1001
 EDGE 1433
 CNT+ 1434
 CNT- 1435
 CNT+ 1436
 *COT+ 1437
 AD 20
 *RSR 1413
 AD 20
 AD 1407
 AD 414
 ADN 1410
 AD 1437
 *SSR 1413
 AD 1413
 ADN 1421
 *SE 1440
 ADN 1440
 OR 1001
 EDGE 1441
 CNT- 1442
 CNT+ 1443
 CNT+ 1444
 CNT+ 1445
 CNT+ 1446
 *COT+ 1414
 AD 20
 AD 1407
 ADN 414
 *SSR 1405
 AD 1411
 *RSR 1405
 C START OF SECT.
 C BEFORE DEST: 5
 AD 1030
 AD 1036

ORN 1030
 *SE 1450
 AD 1450
 AD 1447
 ORN 1035
 OR 21
 AD 1451
 AD 15
 AD 1452
 *SSR 1453
 AD 21
 *RSR 1453
 AD 661
 OR 665
 OR 671
 OR 675
 OR 701
 *SE 1454
 AD 1454
 AD 1453
 OR 1455
 AD 1456
 *SSR 21
 AD 1455
 AD 1447
 *RSR 1453
 OR 21
 AD 21
 ADN 415
 *SSR 1447
 AD 1453
 *RSR 1447
 C START OF SECT.
 C BEFORE DEST: 6
 ORN 1001
 EDGE 1457
 CNT+ 1460
 CNT- 1461
 CNT+ 1462
 *COT+ 1451
 AD 21
 ADN 1463
 ADN 661
 ADN 665
 ADN 671
 ADN 675
 ADN 701
 *SE 1447
 ADN 1464
 *SE 1464
 OR 1001
 OR 1001
 EDGE 1465
 CNT- 1466
 CNT- 1467
 CNT+ 1470
 CNT+ 1471
 CNT+ 1472
 CNT+ 1473
 *COT+ 1452
 AD 21
 AD 1463
 *SE 1474
 ADN 1474
 OR 1001

EDGE 1030
 CNT+ 1475
 CNT- 1476
 CNT+ 1477
 *COT+ 1500
 AD 1501
 *RSR 1455
 AD 21
 AD 1451
 AD 1451
 AD 415
 ADN 1452
 AD 1501
 *SSR 1455
 AD 1455
 ADN 1463
 *SE 1502
 ADN 1502
 OR 1001
 EDGE 1503
 CNT- 1504
 CNT+ 1505
 CNT+ 1506
 CNT+ 1507
 CNT+ 1510
 *COT+ 1456
 AD 21
 AD 1451
 ADN 415
 *SSR 1447
 AD 1453
 *RSR 1447
 C START OF SECT.
 C BEFORE DEST: 6
 ORN 1030
 AD 1036
 ORN 1030
 *SE 1512
 AD 1512
 AD 1511
 ORN 1035
 OR 22
 AD 1513
 AD 16
 AD 1514
 *SSR 1515
 AD 22
 *RSR 1515
 AD 660
 OR 664
 OR 670
 OR 674
 OR 700
 *SE 1516
 AD 1516
 AD 1515
 OR 1517
 OR 1520
 *SSR 22
 AD 1517
 OR 1511
 OR 1515

1513
416
1511
1515
1511
1035

AD
ADN
*SSR
AD
*RSR
*SE
END

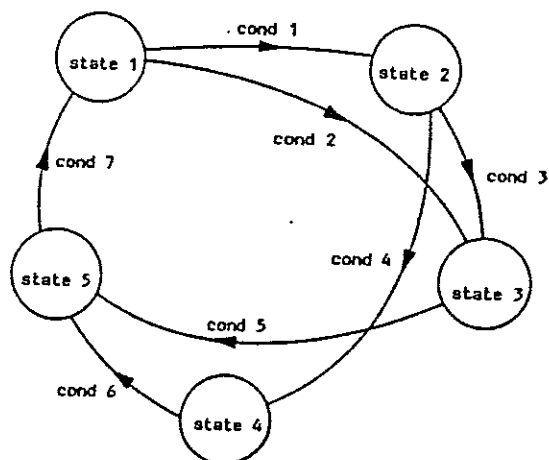
*RSR	22
AD	22
AD	422
*SE	16
ADN	22
OR	1001
EDGE	1521
CNT+	1522
CNT-	1523
CNT+	1524
*COT+	1513
AD	22
ADN	1525
ADN	660
ADN	664
ADN	670
ADN	674
ADN	700
ADN	1511
*SE	1526
ADN	1526
OR	1001
EDGE	1527
CNT-	1530
CNT-	1531
CNT+	1532
CNT+	1533
CNT+	1534
CNT+	1535
*COT+	1514
AD	22
AD	1525
*SE	1536
ADN	1536
OR	1001
EDGE	1537
CNT+	1540
CNT-	1541
CNT+	1542
*COT+	1543
AD	22
*RSR	1517
AD	22
AD	1513
AD	416
ADN	1514
AD	1543
*SSR	1517
AD	1517
ADN	1525
*SE	1544
ADN	1544
OR	1001
EDGE	1545
CNT-	1546
CNT+	1547
CNT+	1550
CNT+	1551
CNT+	1552
*COT+	1520
AD	22

7.3 Sekvensstyrning

Sekvensstyrning förekommer ofta i PC-system. Därför är det lämpligt att visa med ett exempel hur det kan lösas i Pascal. Det är lämpligt att använda procedurer för att abstrahera tillståndsövergångarna.

Vårt exempel består av fem tillstånd och sju övergångar enligt nedanstående graf. Tillståndsövergångarna har modellerats med funktionen state. Den fungerar på följande sätt: När systemet når ett nytt tillstånd så ger state värdet true, dvs det går att utföra satserna som hör till det nya tillståndet. Därefter lämnar state värdet false och väntar på att villkoret för någon möjlig tillståndsövergång ska bli sant.

På detta sätt går det att implementera precis så komplicerade sekvensstyrningsprocedurer som behövs i applikationen. Tänkvärt är att spara dem i något slags programbibliotek som alla programmerare använder vid lösningen av sina problem.


```

program Tillstand1
var st,doing : array [1..5] of boolean;
    cond : array [1..7] of boolean;
    wait : boolean;
    i : integer;

procedure Origin( var boolvar : boolean;
                  address : integer ); external;

function State( var actstate : boolean; condition : boolean;
                var nextstate,waiting : boolean ): boolean;
begin
    State:= false;
    if actstate then
        begin
            if not waiting then
                begin
                    State:= true;
                    waiting:= true;
                end
            else if condition then
                begin
                    actstate:= false;
                    nextstate:= true;
                    waiting:= false;
                end
            end;
        end
    end;

end;

end;
end (* State *);

begin (* main program *)
for i:=1 to 5 do Origin(st[i],i-1);
for i:=1 to 5 do Origin(doing[i],i+9);
for i:=1 to 7 do Origin(cond[i],i+19);
Origin(wait,30);
if State(st[1],cond[1],st[2],wait) or
State(st[1],cond[2],st[3],wait) then
begin
    doing[1]:=true;
    (* Other statements which are executed *)
    when reaching state st[1].
end;
if State(st[2],cond[3],st[3],wait) or
State(st[2],cond[4],st[4],wait) then
begin
    doing[2]:=true;
    (* Other statements which are executed *)
    when reaching state st[2].
end;
if State(st[3],cond[5],st[5],wait) then
begin
    doing[3]:=true;
    (* Other statements which are executed *)
    when reaching state st[3].
end;
if State(st[4],cond[6],st[5],wait) then
begin
    doing[4]:=true;
    (* Other statements which are executed *)
    when reaching state st[4].
end;
if State(st[5],cond[7],st[1],wait) then
begin
    doing[5]:=true;
    (* Other statements which are executed *)
    when reaching state st[5].
end.
end.

```

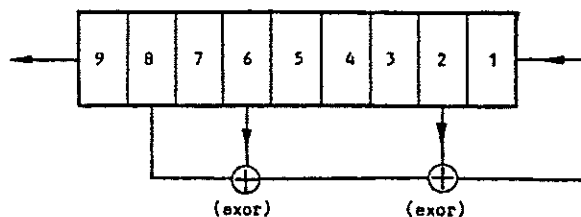
*RS	AD	20	*RS	1022	*SSR	12
*SE	AD	1017	*SE	1005	AD	25
*SEN	AD	1020	*SEN	1004	*SE	1026
AD	0		AD	1005	AD	1027
*SE	1004		ADN	1006	*SE	1004
*SE	AD	30	AD	1	ADN	30
*SE	ADN	1005	*SSN	2	*SE	1005
AD	AD	1004	*SEN	30	AD	1004
AD	AD	1005	*SE	23	AD	1005
*SSN	AD	1020	*RS	1024	*SSN	1027
*SE	AD	30	*SE	1025	*SE	30
*RS	AD	1017	*SEN	1	*RS	
AD	AD	1006	AD	1004	AD	1026
*SE	AD	1004	*SE	1005	*SE	1006
AD	AD	1005	ADN	1006	AD	1004
ADN	AD	1006	*SE	1	ADN	1005
*SSN	AD		AD	30	AD	1006
*SEN	AD	0	AD	1005	*SSN	
*SE	AD	1	*SSN	1025	*SEN	3
*SEN	AD	30	*SE	30	*SE	4
*RS	AD	21	*SE	1024	*SEN	30
AD	AD	1021	*RS	1006	*RS	
*SE	AD	1022	AD	1004	AD	1027
*SEN	AD	0	*SE	1005	*SSR	13
AD	AD	1004	AD	1006	AD	26
*SE	ADN	30	AD	1	*SE	1027
*SE	AD	1005	AD	30	*SEN	1030
AD	AD	1004	*SSN	1	AD	4
AD	AD	1005	*SEN	3	*SE	1004
*SSN	AD	1022	*SE	30	ADN	30
*SE	AD	30	*RS	1023	*SE	1005
*RS	AD	1021	OR	1025	AD	1004
AD	AD	1006	*SSR	11	AD	1005
AD	AD	1004	AD	24	*SE	1030
ADN	ADN	1005	*SE	1025	*RS	
AD	AD	1006	*SEN	1026	AD	1027
*SSN	AD		AD	2	*SE	1006
*SEN	ADN	0	*SE	1004	AD	1004
*SE	AD	2	AD	30	ADN	1005
*SEN	AD	30	*SE	1005	AD	1006
*RS	AD	1020	AD	1004	*SSN	4
AD	OR	1022	*SSN	1026	*SEN	0
*SSR	AD	10	*SE	30	*SEN	30
*SE	AD	22	*RS	1025	*RS	
*SEN	AD	1022	*SE	1006	AD	1030
AD	AD	1023	*SE	1004	AD	14
AD	AD	1	ADN	1005	*SSR	
*SE	ADN	1004	AD	1006	END	
*SE	ADN	30	AD	2		
AD	AD	1005	*SSN	4		
AD	AD	1004	*SEN	4		
AD	AD	1005	*SE	30		
*SSN	AD	1023	*RS	1026		
*SE	AD	30	*RS	1025		

7.4 Skiftregister

PC-program kan vara lämpliga för modellering av hårdvarufunktioner för t ex undervisning eller uttestning av system. Här har vi programmerat ett lineärt återkopplat skiftregister som kan initieras till ett speciellt tillstånd och sedan skiftas till nästa tillstånd med hjälp av en extern brytare, även initieringen sker med externa brytare. Genom dessa skiftningar kan man studera cykeln hos det modellerade registret. Ändringar göres enkelt via terminal istället för att t ex löda om kretsar m m.

Det går givetvis att modellera hur avancerad hårdvara som helst på det här sättet, bara det går att uttrycka i Pascal och PC-systemets minne räcker till. På detta sätt går det då att testa sina lösningar innan de byggs upp på kretskort.

Nedan visar vi det lineärt återkopplade skiftregister vi modellerat.


```

program Linearf
(* This program is a model of a linear feedback shiftregister *)
const reqlength = 9; (* Number of shiftregister cells *)
type register = array [1..reqlength] of booleanf
var
  state,switch : registerf
  i : 1..reqlengthf
  nextstate,init,onecycle,e1,e2 : booleanf
function Edge( expr : booleanf
              var cell : boolean ) : booleanf externalf
function Exor( expr : booleanf
              var cell : boolean ) : booleanf externalf
procedure Origin( var boolvar : booleanf
                 address : integer )f externalf
function Octal( d : integer ) : integerf
begin
  if d=0 then Octal:= 0
  else Octal:= d mod 8 + 10*Octal(d div 8)
end (* Octal *)f
begin (* Main program *)
(* Here we define addresses in the pbs-mini corresponding
to registers state and switch and the switches init and
onecycle. All the others are allocated in memory by
pbsgen.
*)
for i:=1 to reqlength do
begin
  Origin(switch[i],400+Octal(i-1))f
  Origin(state[i],Octal(i))f
end(* for *)f
Origin(init,412); Origin(onecycle,414)f
(* Read in state from switch *)
if Edge(init,e1)
then for i:=1 to reqlength do state[i]:=switch[i]f
(* Compute next state and display the new state *)
if Edge(onecycle,e2) then
begin
  nextstate:=Exor(state[8],state[6]),state[2]f
  for i:=reqlength downto 2 do state[i]:=state[i-1]f
  state[1]:=nextstatef
endf
end.

```

```

AD 412
EDGE 1020
*SSN
AD 400
*SE 1
AD 401
*SE 2
AD 402
*SE 3
AD 403
*SE 4
AD 404
*SE 5
AD 405
*SE 6
AD 406
*SE 7
AD 407
*SE 10
AD 410
*SE 11
*RS
AD 414
EDGE 1022
*SSN
AD 10
EX 6
EX 2
*SE 1025
AD 10
*SE 11
AD 7
*SE 10
AD 6
AD 7
*SE 5
AD 6
*SE 4
AD 4
*SE 5
AD 3
AD 4
*SE 2
AD 3
AD 1
*SE 2
AD 2
AD 1025
*SE 1
*RS
END

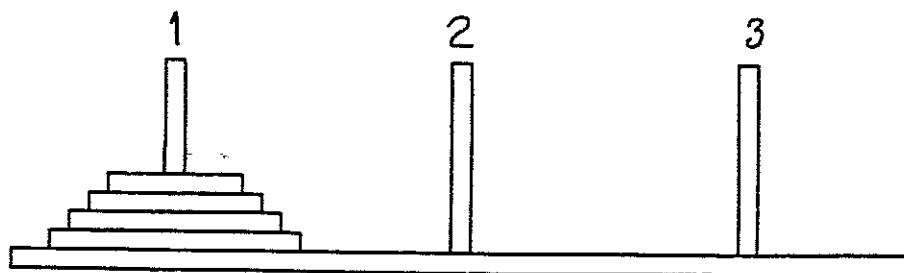
```

7.5 Towers of Hanoi

Det här exemplet är medtaget mest som kuriososa. Vi vill visa att det går att använda rekursiva procedurer för att beskriva händelserna i en process. Vår kodgenerator tillåter också att det genereras kod från dessa rekursiva procedurer, villkoret för detta är att rekursiviteten måste som alltid vara begränsad och dessutom beräknbar under kodgenereringen.

Processen i det här fallet är egentligen ett spel från Bortre Indien, det kallas för: Towers of Hanoi. Utgångsläget är som bilden visar, alla brickorna på en pinne. Uppgiften är att flytta alla brickorna till pinne nr 3. Endast en bricka får flyttas åt gången och man får endast lägga mindre brickor på större, ej tvärtom. Algoritmen som löser problemet optimalt, dvs med minsta antal flyttningar, är ett typiskt exempel på tillämpningen av rekursivitet. I vårt exempel har vi fyra brickor som ger ett minimalt antal av femton flyttningar.

Maskinen som PBS-mini är tänkt att styra får anses vara utrustad med de faciliteter som omnämnes i Pascal-programmet. Detta för att programmet inte ska bli för plottrigt. I PBS-koden har varje flyttning markerats.


```

program Towerofhanoi(prn);
const discmax = 4;
    nrofmoves = 15;
    (* nrofmoves = 2^0 + 2^1 + ... + 2^(discmax-1) *)
type pilerec = record
    locatetopofpile, topofpilelocated: boolean
end (* pilerec *);
cranerec = record
    locatetopofpile, topofpilelocated,
    locatedisc, disclocated,
    graspedisc, discgrasped,
    releasedisc, discreleased: boolean
end (* cranerec *);
piletype = (source, auxiliary, destination);
var
    state : array [1..nrofmoves] of boolean;
    frompile, startbutton: boolean;
    control, helpvar, edgehelp: boolean;
    discnr, movecount: integer;
    pile: array [piletype] of pilerec;
    crane: cranerec;
function Edge(expr: boolean; var e: boolean): boolean; external;
procedure Printpile(pilenam: piletype);
begin
    case pilenam of
        source: write(prn, 'source');
        auxiliary: write(prn, 'aux');
        destination: write(prn, 'dest');
    end;
end (* Printpile *);
procedure Moveadisc(from, to, here: piletype);
begin
    writeIn(prn, 'Move disc nr:', discnr, 2, ' ');
    Printpile(from);
    Write(prn, ' -> ');
    Printpile(to, here);
    writeIn(prn);
    if state[movecount] then
        begin
            if frompile then
                with crane, pile[from] do
                    locatetopofpile := not pilelocated;
                    locatedisc := pilelocated and not disclocated;
                    graspedisc := pilelocated and disclocated
                        and not discgrasped;
                    frompile := not discgrasped;
                end
            else
                with crane, pile[to, here] do
                    locatetopofpile := not pilelocated;
                    locatedisc := pilelocated and not
                        topofpilelocated;
                end
            end;
        end;
    if control then Move(discmax, source, auxiliary, destination);
    if control and state[nrofmoves] then control := false;
end.
releasedisc := pilelocated and topofpilelocated
    and not discreleased;
if discreleased then
    begin
        if movecount < nrofmoves then
            begin
                state[movecount] := false;
                movecount := movecount + 1;
                state[movecount] := true;
                frompile := true;
            end
            else movecount := 1;
        end;
    end;
end (* Moveadisc *);
procedure Move(nrofdiscs: integer;
    from, via, to, here: piletype);
begin
    if nrofdiscs = 1 then
        begin
            discnr := 1;
            Moveadisc(from, to, here);
        end
    else
        begin
            Move(nrofdiscs - 1, from, to, here, via);
            discnr := nrofdiscs;
            Moveadisc(from, to, here);
            Move(nrofdiscs - 1, via, from, to, here);
        end
    end (* Move *);
begin
    writeIn(prn, 'Towers of ', 'Hanoi');
    movecount := 1;
    helpvar := Edge(startbutton, edgehelp);
    if not control then
        begin
            state[nrofmoves] := false;
            state[1] := helpvar;
            control := helpvar;
            frompile := true;
        end;
    if control then Move(discmax, source, auxiliary, destination);
    if control and state[nrofmoves] then control := false;
end.

```


*SE	1032
AD	1035
AD	1031
ADN	1033
*SE	1034
ADN	1033
*SE	1026
*RS	
AD	1004
AD	1005
ADN	1006
*SSN	
ADN	1044
*SE	1045
AD	1044
ADN	1037
*SE	1040
AD	1044
AD	1037
ADN	1041
*SE	1042
*RS	
AD	1041
*SE	1007
AD	1004
AD	1005
ADN	1006
AD	1007
*SSN	
*RS	
AD	1004
*SSN	
*RS	
AD	1023
AD	1024
*RSR	1023
END	

REFERENSER MED KOMMENTARER

1. K. Jensen and N. Wirth, Pascal - User Manual and Report, Lecture Notes in Computer Science 18, Springer Verlag, 1974

Om något kan kallas för "standard" Pascal, när detta skrivs, så definieras det av denna rapport.

2. Pascal: The Language and its Implementation, edited by D.W. Barron, J. Wiley, 1981

Denna bok är en samling av olika "klassiska" artiklar om Pascal och olika implementeringar. En del av artiklarna finns ej tillgängliga på annan plats än i den här boken.

3. A.J. Hurst, Pascal-P, Program Structure and Program Behaviour, Software - Practice and Experience 10, 1029-1036 (1980)

Artikeln innehåller en del om P-kompilatorn och dess annorlunda implementation på en mindre dator, DG Nova.

4. P. Kornerup et al., Interpretation and Code Generation Based on Intermediate Languages, Software - Practice and Experience 10, 635-658 (1980)

Här beskrivs en ganska avancerad form av mellankod som innehåller mycket mer information än den vi nyttjat. En dylik mellankod kan både förenkla och försvåra olika typer av kodgenerering.

5. R.N. Faiman and A.A. Kortesoja, An Optimizing Pascal Compiler, IEEE Trans. Soft. Eng. SE-6, 512-519 (nov 1980)

Artikeln behandlar hur optimering kan inkluderas i en Pascal-kompilator.

6. R.E. Berry, Experience with the Pascal P-Compiler, Software - Practice and Experience 8, 617-627 (1978)

Behandlar utvecklingen av en bättre och snabbare variant av den ursprungliga P-kompilatorn. Arbetet gjordes i Lancaster, England och är alltså den P-kompilator vi har använt.

7. R.E. Berry et al., Lancaster Nova Pascal, Dep. Comp. Stud., Univ. Lancaster, ref: CA/78/51 (feb 1978)

Beskriver i detalj den P-kompilatorn vi använt. Även interpretator m m behandlas i häftet.

8. Lancaster Nova Pascal User's Guide, Release 2 Update 0, Dep. Comp. Stud., Univ. Lancaster, ref: CSD AF014

Beskriver det Pascal-system som vi använde på DG Eclipse i början av projektet. Det körs under operativsystemet RDOS.

9. K. Ericson och H. Lunell, Redskap för kompilatorframställning, Datalogicentrum, Linköping, LiTH-MAT-R-80-39 (1980)

Rapporten behandlar hela området från parsers till kodgeneratorer. Vårt intresse rörde mest mellankoder och deras utformning, samt kodgenerering.

10. P. Emanuelson och A. Haraldsson, On Compiling Embedded Languages in Lisp, Datalogicentrum, Linköping, LiTH-MAT-R-80-20 (1980)

Här behandlas hur partialevaluering gjorts för någon form av pattern-matcher i Lisp.

11. A. Ström, Experiment med partialevaluering, Datalogicentrum, Linköping, LiTH-MAT-R-79-42 (1979)

Beskriver en del experiment med interaktiva program och partiell evaluering i dem.

12. L. Beckman et al, A Partial Evaluator, and its Use as a Programming Tool, Artificial Intelligence 7, 319-357 (1976)

En mer grundläggande artikel om partialevaluering och dess ursprung, funktion m m.

13. H. Takahashi, An Automatic-Controller Description Language, IEEE Trans. on Softw. Engin. 6, 53-64 (1980)

Författaren till artikeln diskuterar hur ett styrspråk kan utformas. Olika typer av beskrivningar behandlas.

14. D.R. Hanson, Code Improvement via Lazy Evaluation, Inf. Proc. Letters 11, 163-167 (1980)

Artikeln behandlar hur det går att förbättra koden för "expressions", att jämföra med vår hantering av dem i kodgeneratoren.

15. A.V. Aho and J.D. Ullman, Principles of Compiler Design, Addison-Wesley 1977

Grundläggande teoretiskt om hur kompilatorer fungerar och konstrueras.

16. PBS mini Teknisk beskrivning, SATT-Electronics, Malmö, MINI.130.01.Sv (1980)

Beskriver PBS-mini och dess instruktionsrepertoar, samt lite om PBS-minis funktion.

17. PC-system En allmän introduktion, SATT-Electronics, Malmö, (1980)

Allmänt om PC-system och deras funktion och användning.

18. PBS DOC 10, SATT-Electronics, Malmö, DOC10.130.01.Sv (1980)

Beskrivning av och manual till det dokumentationssystem för PBS-mini som körs på ABC-80.

19. PS/PROG 11, SATT-Electronics, Malmö, PS/PROG11.130.01.Sv

Manual till PBS-minis programmeringsenheter.

APPENDIX 1

Sammanställning av

- Använt subset av Pascal
- Pascal-element som interpreteras
- Pascal-element som ger upphov till PC-kod

Datatyper

Enkla typer:

- Boolean:

Variabler av typen boolean motsvaras direkt av minnesceller eller in- och ut-gångar i PBS-mini:n. Ett undantag är formella parametrar till procedurer, se nedan. Detta innebär att variabler av denna typ och operationer på dem kommer att översättas till PBS-kod. Kodgeneratorn uppfattar alltid boolska variablers värden som okända vilket innebär att de aldrig evalueras till något värde under kodgenereringen. Boolska värden och operationer på dessa evalueras dock.

- Integer:

Variabler av typen integer har ingen motsvarighet i PBS-mini, varför dessa kommer att evalueras under kodutläggningen. Även operationer på dem evalueras.

- Real:

Ej implementerat.

- Char:

Ej implementerat.

- Pekare:

Ej implementerat.

- Egendefinierade skalära typer:

Behandlas på samma sätt som integers, d v s evalueras.

Strukturerade typer:

- Record:

Används på vanligt sätt i Pascal.

- Array:

Används på vanligt sätt, dock måste index vara evaluerbart under kodutläggningen.

- Set:

Ej implementerat.

- File:

Ej implementerat.

Satser

- Tilldelningssatser:
Om tilldelningssatsen har en boolsk variabel till vänster om tilldelningstecknet, så kommer kod att genereras. I annat fall interpreteras satsen.
- If-satser:
Om villkorsuttrycket är evaluerbart under kodgenereringen så kommer kod att läggas ut för den gren uttryckets värde stipulerar. Skulle så icke vara fallet genereras kod motsvarande if-satsen.
- Case-satser:
Case-satsen interpreteras, och kan således inte appliceras på boolean.
- While-satser:
Interpreteras, vilket medför att villkors-uttrycket måste vara evaluerbart under kodgenereringen.
- Repeat-satser:
Se while-satser ovan.
- For-satser:
For-satsen interpreteras, varför styrande variabelns start respektive slutvärde måste vara evaluerbara.
- Goto-satser:
Ej implementerat.

Procedurer och funktioner

- Parameter-överföringen:
All parameteröverföring fungerar som i vanlig Pascal, dock med ett undantag: värdeanropade boolska variabler. Om det skickas uttryck, som inte är evaluerbara under kodgenereringen, eller vanliga variabler som parametrar till en procedur, vars parameterlista innehåller värdeanropade boolska variabler, så kommer det att genereras PBS-kod för värdekopieringen. Om den aktuella parametern är ett uttryck som är evaluerbart under kodgenereringen (t ex en boolsk konstant), så blir det ingen PBS-kod utan det kommer att interpreteras ända tills dess att den formella parametern tilldelas ett värde i procedur-kroppen.

- Egen-definierade procedurer:
Dessa tolkas precis som programmet i övrigt. Funktioner lämnar värden precis som i vanlig Pascal, om funktionen är av typen boolean så kommer anropet att ge upphov till PBS-kod precis som för boolean i övrigt.
- Standard och systemprocedurer:
Alla Pascals standardprocedurer är ej implementerade. Följande procedurer med parameter av typen integer eller egendefinierad skalär typ finns dock: succ(), pred(), ord(). Systemprocedurerna används som tidigare beskrivits för att överföra information till kodgeneratoren.

In- och ut-matning

- Kommentarer i PBS-koden:
Genom att specificera filnamnet PRR i programhuvudet så kan PBS-koden som genereras förses med kommentarer. Detta görs med write och writeln på vanligt Pascal-maner. Argumenten till write(ln)-satserna kan vara integer-variabler, integer-konstanter och text-strängar omslutna av apostrofer.
- Interaktiv kodgenerering:
Det finns möjlighet till in- och ut-matning till terminalen man arbetar vid under kodgenereringen. Detta kan fås genom att specificera filnamnen INPUT och OUTPUT i programhuvudet. Då kan man kommunicera med det Pascal-program som det ska genereras PBS-kod för och styra kodutläggningen med lämpliga read och write-satser. Endast integers kan läsas in och för write-satserna gäller som ovan för kommentarerna.

APPENDIX 2

Listning av den implementerade kodgeneratorn

```

program pbsgen(pcode,in,output,pbsout,input)
(*****
*
* Code generator for SATT Electronics PBS-mini
*
* Runnable on VAX 11/780, VMS version 2.3
*
* Input: Pascal P-code
* Output: PC code for PBS-mini
* Authors: Sten Minor
*         Oskar Permvall
*
* Date:   June 15, 1981
*
* Department of automatic control
* Lund Institute of Technology
*
* *****)
const slimit = 500; (* upper limit of compiler stack *)
numbinstr = 64; (* number of p-code instructions *)
lghtinstr = 51; (* length of p-code instruction *)
pbsnumbinstr = 191; (* number of pbs instructions *)
pbslow = -1; (* soctal(palow); -1 error value *)
pbshigh = 1777; (* soctal(pahigh) *)
palow = -1; (* lower bound for pbs-addresses *)
pamidlow = 526; (* pbsaddress nr 1016 decimal *)
pahigh = 1023; (* pbsaddress nr 1777 decimal *)
pbsifmin = 1004; (* lower address of pbs if area *)
ifmax = 10; (* maximum of nested if *)
lflimit = 128; (* maximum of labels in pcode *)
maxtxt = 16; (* max length of text element *)
cpdd = 'PRD'
(* Identifies profile in open statement *)
cprr = 'PRR'
(* Identifies prr file in open statement *)
cout = 'OUTPUT'
(* Identifies output file in open stat *)

type titype = (mstr,addr,val,expr,noitem,fil);
(* type of stack-item *)
tlegal = (noend,lastend,both);
pbsrange = pbslow..pbshigh;
tfil = (infile,outfile,pbsfile);
titem = record
neg ; boolean;
case titype ; titype of
mst ; (return ; integer;
stalink ; integer;
dynlink ; integer);
end(* record *)

addr : (address ; pbsrange);
val : (valu:integer);
fil : (ftype ; tfil);
expr : (first : tnode;
last : tnode;
orlegal ; tlegal;
andlegal ; tlegal);
noitem : ();
end(* record *)

titype = (exp,cup,prog,store,nolab);
(* type of label *)
tproctype = (bool,proc,int,proc,proc);
ttxp = (timer,origin,edge,exor,pbsadof,clear,pbs);
(* system procedure names *)
tlabel = record
level : integer;
proctype : tproctype;
case titype ; titype of
cup ; (name ; ttxp);
exp,prog,store,nolab : (dummy;integer);
end (* tlabel *)

taddr = (free,used,usedbefore);
(* indicates if a pbsaddress is used *)
parange = palow..pahigh

tlength = 1..maxtxt;
ctext = packed array [tlength] of char;
ptext = ttext;
pch = tchar;
ttxtype = (chr,tex);
ptxtnode = ttxtnode;
ttxtnode = record
tnr ; integer;
next : ttxtnode;
case ttxtype : ttxtype of
chr : (c;pch);
tex : (t;ptext);
end(* record *)

pleavenode = tleavenode;
tleavenode = record
next : pleavenode;
val : pbsrange;
end(* record *)

nodep = tnode;
tnode = record
nodeinstr : integer;
nodeang : pbsrange;
next : nodep;
end(* record *)

tstack = array [0..slimit] of titem;

tinstr = (nosym,ldobsym,ldcbsym,strobsym,andsym,iorsym,
notsym,ifsym,thensym,elsesym,eifsym,laosym,
ldcism,chkisym,atobsym,decisym,incisym,
ixsym,ldoisym,roisym,adisym,divisym,mpisym,
sbisym,modsym,eqisym,grtisym,geqisym);

```

```

(* becomes true when entering procedure error *)
winflgpr : boolean;
(* control for not mixing instructions
and comments in file prr *)

txtpool : record
first,last : ptxtnode
end;
(* =txtpool.last↑.tnr *)

tcount : integer;
semaphor : integer;
leavepool : record
ap,pr,fp : pleavenode
end;

iflev : integer;
ifarr : array [1..ifmax] of (thenstat,elsestat);
pcaddr : integer;
pool : record
first,last : nodep
end;

(* -- initialization -- *)

procedure initsimple;
var i : integer;
begin
sp:=1;
mp:=0;
pcount:=0;
iflev:=0;
returnaddresses:=true;
for i:=palow to pahigh do pbsaddr[i]:=freal;
for i:=s12 to pamidlow do pbsaddr[i]:=used;
rp:=pahigh;
ap:=pamidlow;
aplowbound:=pamidlow;
for i:=1 to llimit do
begin
l[i].level:=1;
l[i].ltype:=nolab;
l[i].proctype:=procproc;
end(* for *);
for i:=0 to slimit do
with sl[i] do
begin
neg:=false;
itype:=noitem;
end;
with pool do
begin
first:=nil;
last:=nil;
end(* with *);
semaphor:=1;
with leavepool do
begin

```

```

leasym,leqsym,neqsym,cupsym,retbsym,
retpsym,indbsym,wtsym,strbsym,lodasym,
entsym,lodbsym,lodasym,incasym,strasym,
strisym,isyms,fpsym,ujsym,movsym,lodisym,
pcodesym,retisym,stpaysym,indisym,ujsym,
xjpsym,ingisym,stoisym,rcpsym,txtsym,
cspaysym,lodasym,lodccsym,endsym);

tset = set of tinstr;
targ = (int,int2,bl,intl,bl,jbl,proc,none,name,txt);
tpctext = packed array [1..lghtinstr] of char;
terror = (espre,org,ecasere,elf,echki,epcaddr,veitem,
eiab,elrefil,etxt,eproc,sext);
tpcrec = record
pcsym : tinstr;
asym : targ;
alva2 : integer;
end (* record *)

var
itxt : array [1..numbinstr] of tpctext;
isym : array [1..numbinstr] of tinstr;
iarg : array [1..numbinstr] of targ;
pbstxt : array [1..pbsnumbinstr] of
packed array [1..4] of char;
pbsarg : array [1..pbsnumbinstr] of boolean;
pbsaddr : array [parange] of taddr; (* addresspool *)
l : array [1..llimit] of tlabi;

(* variables returned by insymbol *)
nextinstsym,instsym : tinstr; (* p-code instruction *)
nextargsym,atgsym : targ; (* type of arguments *)
nextarg1,arg1 : integer; (* value of first argument *)
nextarg2,arg2 : integer; (* value of second argument *)

pbsout,pcodein : text;
symfile : file of tpcrec;
(* file used between scan1 and scan2 *)
pcfile : file of tpcrec;
(* file containing the "cleaned" pcodeinfile *)
pcount : integer;
(* pointer into pcfile,
pointing to the instruction just read *)
pctext : tpctext;
(* used for input of pcode from pcodeinfile *)
pcmaxaddr : integer; (* nr of elements in pcfile *)

s : tstack;
sp : integer;
mp : integer;
aplowbound : parange;
(* to switch between pamidlow and palow,
used in function getaddress *)
ap,pr : parange;
returnaddresses : boolean;
errflag : boolean;
(* control for proc. leaveaddress *)

```

```

txt[45]:= FJP ; isym[45]:=fjpsym ; larg[45]:=jlbl
txt[46]:= UJP ; isym[46]:=ujpsym ; larg[46]:=jlbl
txt[47]:= MOV ; isym[47]:=movsym ; larg[47]:=int
txt[48]:= LODI ; isym[48]:=lodisym ; larg[48]:=int2
txt[49]:= PCODE ; isym[49]:=pcodesym ; larg[49]:=none
txt[50]:= RETI ; isym[50]:=retisym ; larg[50]:=none
txt[51]:= STP ; isym[51]:=stpsym ; larg[51]:=none
txt[52]:= -ENT ; isym[52]:=nosym ; larg[52]:=proc
txt[53]:= UJC ; isym[53]:=ujcsym ; larg[53]:=none
txt[54]:= XJP ; isym[54]:=xjpsym ; larg[54]:=jlbl
txt[55]:= NGI ; isym[55]:=ngisym ; larg[55]:=none
txt[56]:= INDI ; isym[56]:=indisym ; larg[56]:=int
txt[57]:= STOI ; isym[57]:=stoisym ; larg[57]:=none
txt[58]:= CSP ; isym[58]:=cspsym ; larg[58]:=name
txt[59]:= -TXT ; isym[59]:=extsym ; larg[59]:=txt
txt[60]:= CXP ; isym[60]:=cxpsym ; larg[60]:=intlbl
txt[61]:= -EXT ; isym[61]:=nosym ; larg[61]:=proc
txt[62]:= LDDA ; isym[62]:=ldoasym ; larg[62]:=int
txt[63]:= LDCC ; isym[63]:=ldccsym ; larg[63]:=txt
txt[64]:= isym[64]:=isym[numbinstr] ; larg[64]:=endaysym
larg[numbinstr]:=none
end(* initarray *)

procedure init2array
begin
  pbstxt[1]:= 'AD' ; pbsarg[1]:= true ;
  pbstxt[2]:= 'ADN' ; pbsarg[2]:= true ;
  pbstxt[3]:= 'OR' ; pbsarg[3]:= true ;
  pbstxt[4]:= 'ORN' ; pbsarg[4]:= true ;
  pbstxt[5]:= 'SE' ; pbsarg[5]:= true ;
  pbstxt[6]:= 'SEN' ; pbsarg[6]:= false ;
  pbstxt[7]:= 'SS' ; pbsarg[7]:= false ;
  pbstxt[8]:= 'SSN' ; pbsarg[8]:= false ;
  pbstxt[9]:= 'RS' ; pbsarg[9]:= true ;
  pbstxt[10]:= 'CNT-' ; pbsarg[10]:= true ;
  pbstxt[11]:= 'CNT+' ; pbsarg[11]:= true ;
  pbstxt[12]:= 'COT-' ; pbsarg[12]:= true ;
  pbstxt[13]:= 'COT+' ; pbsarg[13]:= true ;
  pbstxt[14]:= 'EDGE' ; pbsarg[14]:= true ;
  pbstxt[15]:= 'EX' ; pbsarg[15]:= true ;
  pbstxt[16]:= 'AP' ; pbsarg[16]:= false ;
  pbstxt[17]:= 'RP' ; pbsarg[17]:= false ;
  pbstxt[18]:= 'CP' ; pbsarg[18]:= false ;
  pbsarg[64]:= isym[numbinstr] ;
  pbsarg[65]:= false ;
end (* init2array *)

procedure fileinit
type namestring = packed array [1..13] of char
filetype = (inprout) ;
var inputname,outputname : namestring
status : integer
test : boolean
ch : char

```

```

new(rp) ;
api:=rp ;
fpi:=rp ;
apf.next:=nil ;
end(* with *) ;
txtpool.first:=nil ;
txtpool.last:=nil ;
errflag:=false ;
wlnflag:=true ;
tcount:=0 ;
end (* init2array *)

procedure initarray
begin
  (* p-code instructions used in inline *)
  txt[1]:= 'LDOB' ; isym[1]:=ldobsym ; larg[1]:=int
  txt[2]:= 'LDCB' ; isym[2]:=ldobsym ; larg[2]:=int
  txt[3]:= 'SROB' ; isym[3]:=ldobsym ; larg[3]:=int
  txt[4]:= 'AND' ; isym[4]:=andsym ; larg[4]:=none
  txt[5]:= 'IOR' ; isym[5]:=iorsym ; larg[5]:=none
  txt[6]:= 'NOT' ; isym[6]:=notsym ; larg[6]:=none
  txt[7]:= 'IF' ; isym[7]:=ifsym ; larg[7]:=none
  txt[8]:= 'THEN' ; isym[8]:=thensym ; larg[8]:=none
  txt[9]:= 'ELSE' ; isym[9]:=elsesym ; larg[9]:=none
  txt[10]:= 'EIF' ; isym[10]:=eifsym ; larg[10]:=none
  txt[11]:= 'LAD' ; isym[11]:=laosym ; larg[11]:=int
  txt[12]:= 'LDCI' ; isym[12]:=ldcisym ; larg[12]:=int
  txt[13]:= 'CHKI' ; isym[13]:=chkisym ; larg[13]:=int2
  txt[14]:= 'STOB' ; isym[14]:=stobsym ; larg[14]:=none
  txt[15]:= 'DECI' ; isym[15]:=decisym ; larg[15]:=int
  txt[16]:= 'INCI' ; isym[16]:=incisym ; larg[16]:=int
  txt[17]:= 'IXA' ; isym[17]:=ixasym ; larg[17]:=int
  txt[18]:= 'LDOI' ; isym[18]:=ldoisym ; larg[18]:=int
  txt[19]:= 'SROI' ; isym[19]:=sroisym ; larg[19]:=int
  txt[20]:= 'ADI' ; isym[20]:=adisym ; larg[20]:=none
  txt[21]:= 'DVI' ; isym[21]:=dviesym ; larg[21]:=none
  txt[22]:= 'MPI' ; isym[22]:=mpisym ; larg[22]:=none
  txt[23]:= 'SBI' ; isym[23]:=sbisym ; larg[23]:=none
  txt[24]:= 'MOD' ; isym[24]:=modsym ; larg[24]:=none
  txt[25]:= 'EQU' ; isym[25]:=equisym ; larg[25]:=none
  txt[26]:= 'GRTI' ; isym[26]:=grtisym ; larg[26]:=none
  txt[27]:= 'GEAI' ; isym[27]:=geqisym ; larg[27]:=none
  txt[28]:= 'LESI' ; isym[28]:=lesisym ; larg[28]:=none
  txt[29]:= 'LEOI' ; isym[29]:=leqisym ; larg[29]:=none
  txt[30]:= 'NEAI' ; isym[30]:=neqisym ; larg[30]:=none
  txt[31]:= 'CUP' ; isym[31]:=cupsym ; larg[31]:=intlbl
  txt[32]:= 'RETB' ; isym[32]:=retbsym ; larg[32]:=none
  txt[33]:= 'RETP' ; isym[33]:=retpsym ; larg[33]:=none
  txt[34]:= 'INDB' ; isym[34]:=indbsym ; larg[34]:=int
  txt[35]:= 'MST' ; isym[35]:=mstsym ; larg[35]:=int
  txt[36]:= 'STRB' ; isym[36]:=stobsym ; larg[36]:=int2
  txt[37]:= 'LODA' ; isym[37]:=lodasym ; larg[37]:=int2
  txt[38]:= 'ENT' ; isym[38]:=entsym ; larg[38]:=intlbl
  txt[39]:= 'LDOB' ; isym[39]:=ldobsym ; larg[39]:=int2
  txt[40]:= 'LDA' ; isym[40]:=ldasym ; larg[40]:=int2
  txt[41]:= 'INCA' ; isym[41]:=incasym ; larg[41]:=int
  txt[42]:= 'STRA' ; isym[42]:=strasym ; larg[42]:=int2
  txt[43]:= 'STRI' ; isym[43]:=strisym ; larg[43]:=int2
  txt[44]:= 'L' ; isym[44]:=lsym ; larg[44]:=lbl ;

```

```

procedure filename(n : packed array [integer] of char;
var st : integer); extern;
newwrite(pbsout);
end(* fileinit *)

(* -- forwards -- -- -- -- -- *)

procedure compile( symset : tset ); forward;
procedure insymbol; forward;
procedure skip( symset : tset ); forward;
procedure createtxt(tx : ttxtype); forward;

(* -- error and checking -- -- -- -- -- *)

function check(betw,small,big;integer);boolean;
begin
  check:= (betw=small) and (betw=big);
end (* check *)

procedure error(e:terror);
begin
  errflag:=true;
  write('*** Error -- ');
  case e of
    esp:   write(' internal: compiler stack overflow');
    ecase: write(' error in case statement');
    eorg:  write('pbs-address out of range','[sfp].valu');
    eif:   write('more than 'ifmax' nested ifs');
    echki: write('array index out of range');
    epcaddr: write('internal: pcount out of range');
    elab:  write('internal: stack-element type');
    el:    write('internal: error in label: 1,arg2:5');
    efil:  write('file error');
    eproc: write('internal: format of pcode');
    etxt:  write('internal: text management');
    eext:  write('procedure should not be ',
                'declared external: 'iptext);
  end (* case *)
  write(pbsout,'error***');
end (* error *)

procedure chk(e:terror);
begin
  case e of
    esp:   if not check(sp,0,slimit) then error(esp);
    eorg:  if not check(s[sfp].valu,0,1777) then
              error(eorg);
    eif:   if not check(iflev,1,ifmax) then error(eif);
    echki: if not check(s[sfp].valu,arg1,arg2) then
              error(echki);
  end
end

```

```

    el; if not check(arg1,1,limit) then error(el);
    end (* case *);
    end (* chk *);

(* -- file management -- *)

procedure pcget;
begin
  get(pcfile);
  pccount:=pccount+1;
end (* pcget *);

procedure pckipto(addr : integer);
begin
  if not check(addr,1,pcmaxaddr) then error(epcaddr);
  if pccount=(addr-1) then
    begin
      pccount:=0;
      reset(pcfile);
    end;
  while (pccount(addr-1) and (pccount(pcmaxaddr) do pcget;
  with pcfile↑ do
    begin
      nextinstym:=pcsym1
      nextargsym:=asym;
      nextarg1:=a1;
      nextarg2:=a2;
    end;
  end (* pckipto *);

procedure pccleaner; (* "cleans" pcodeinfile and moves
the result to pcfile *)

procedure scan1; (* part 1 of pccleaner *)
var i : integer;
    lastproc : integer; (* label of last .ent-instr *)

procedure symput;
begin
  with symfile↑ do
    begin
      pcsym:=instsym;
      asym:=argsym;
      a1:=arg1;
      a2:=arg2;
    end;
  put(symfile);
end(* symput *);

procedure lproc1 (* put label into the array l *)
begin
  chk(el);
  if argsym = lbl then symput;
  with l[arg1] do
    case argsym of
      int1bl :
        begin

```

```

          level:=arg2;
          ltype:=astore;
        end;
      lbl : case ltype of
        nolab: ltype:=progi;
        cup;exp:
          end(* case *);
        end (* lproc *)};

procedure inline; (* returns next p-code line
from pcodein *)

var i:integer;
    flg : boolean;
    ch:char;

function found(strit:pcstext):boolean;
var find:boolean;
begin
  find:=false; i:=0;
  repeat
    i := i+1;
    find := stritxt[i];
  until find or (i=numbinstr);
  instsym := isym[i];
  argsym := larg[i];
  found := find;
end;

procedure pname( tx:tpctext; prc:txpr;
prtype:prtype);
begin
  if (pctext=tx) and not flg then
    begin
      l[arg1].ltype:=cxpr;
      l[arg1].name:=prc;
      l[arg1].prtype:=prtype;
      flg:=true;
    end;
  end(* pname *);

begin
  for i:=1 to lghtinstr do pctext[i] := ' ';
  i:=0;
  while not eoln(pcodein) and (i(lghtinstr) do
    begin
      i:=i+1;
      read(pcodein,ch);
      pctext[i]:=ch;
      if (i=1) and (ch='L') then i:=lghtinstr;
    end;
  if not found(pctext) then
    begin
      readln(pcodein);
      inline;
    end
  else
    begin
      case argsym of
        int:
          begin

```



```

    readln(pcodein,ch);
    pcontextf:=ch;
end;
readln(pcodein);
readln(pcodein);
if ch<>'L' then error(eproc);
readln(pcodein,arg1);
flg:=false;
pname('TIMER',timer,procproc);
pname('ORIGI',origin,procproc);
pname('EDGE',edge,boolproc);
pname('EXOR',xor,boolproc);
pname('PBSAD',pbsadof,intproc);
pname('CLEAR',clearpbs,procproc);
if not flg then error(eext);
end;
end(* proc *)
none:
begin
  readln(pcodein);
  arg1:=1;
  arg2:=1;
end(* none *)
name:
begin
  repeat
    readln(pcodein,ch);
  until ch<>'V';
  if ch='W' then
    begin
      readln(pcodein,ch);
      if ch='L' then arg1:=3
      else
        begin
          readln(pcodein,ch);
          if ch='S'
            then arg1:=2
            else if ch='I' then arg1:=1
            else arg1:=8;
        end;
      end;
    end
  else if ch='R' then
    begin
      readln(pcodein,ch);
      if ch='L'
        then arg1:=4
        else arg1:=5;
      end;
    end
  else if ch='Q' then arg1:=6
  else arg1:=7;
  readln(pcodein);
  arg2:=1;
  argym:=intf;
end(* name *)
txt:
begin
  repeat
    readln(pcodein,ch);
  until (ch='') or (ch='');
  case ch of
    '':
      begin
        readln(pcodein);
        arg2:=1;
        end(* : *)
      'V':
        begin
          readln(pcodein,arg2);
          argym:=intlbl;
          end(* = *)
        end (* case *)
      end (* lbl *)
    'I':
      begin
        repeat
          readln(pcodein,ch);
        until ch='L';
        readln(pcodein,arg1);
        arg2:=1;
        end (* lbl *)
      proc:
        begin
          readln(pcodein,ch);
          repeat
            readln(pcodein);
            until ch<>'V';
            if ch='L' then
              (** internal procedure **)
              begin
                readln(pcodein,arg1);
                lastproc:=arg1;
                if arg1.ltype=cup;
              end
            else
              (** external procedure **)
              (* the procedure name may
                not begin with an 'I' *)
              begin
                pcontextf:=ch;
                for i:=2 to 5 do
                  begin

```

```

'";
begin
  createtxt(tex)
  for i:=1 to maxtxt do
  begin
    read(pcodelin,ich)
    txtpool.last↑.t↑[i]:=ch;
  end;
  ....;
begin
  createtxt(chr);
  read(pcodelin,txtpool.last↑.c↑);
  end(*, *)
end(* case *)
readln(pcodelin);
argsym:=inti;
argl:=tcount;
arg2:=1;
end(* txt *)
end(* case *)
end(* inline *)
begin (* scan1 begins here *)
  rewrite(symfile);
  for i:=1 to 5 do readln(pcodelin);
  (* ignore the first five lines of pcodein *)
  repeat
  inline;
  if instsym in [ldobsym,irobsym,lacpsym,lacpsym,lcasym,lcasym,
  ldoisym,cuppsym,rcpsym,indbsym,incasym,
  mcvsym,indisym,ldoasym]
  then argl:=argl div 2;
  if instsym in [ldasym,lodasym,stribsym,stribsym,strasym,
  ldisym,lodbsym]
  then arg2:= arg2 div 2 -5;
  if (instsym in [strbsym,stribsym,strasym]) and (arg2=-5)
  then arg2:=0;
  if instsym in [ldobsym,irobsym,lacpsym,lcasym,lcasym,
  ldoisym,ldoasym] then argl:= argl-5;
  if (instsym=lsym) and (argsym=int1bl) then
  arg2:= arg2 div 2 -3;
  if instsym=lsym then lproc
  else if instsym () nosym then symput;
  if instsym=retbsym then l[lastrproc].proctype:=boolproc
  else if instsym=retlsym then
  l[lastrproc].proctype:=intproc
  else if instsym=retpsym then
  l[lastrproc].proctype:=procproc;
  until instsym = endsym;
  end(* scan1 *)
end(* case *)

procedure scan2;
type
  pscannode:=pscannode;
  scannode:=record
    instr: tinstr;
    atype: integer;
    al:a2: integer;
  end;
  next: pscannode;
end;
fst,lst: pscannode;
freescannodes: pscannode;
labels: array[0..ifmax] of integer;
scans: integer;
boolexpr: boolean;
mstminuscup: integer;

procedure symget;
begin
  get(symfile);
  with symfile↑ do
  begin
    instsym:=pcsym;
    argsym:=asym;
    argl:=al;
    arg2:=a2;
  end;
  end (* symget *)

procedure pcput(pcs:tinstr; as:targ; pa1,pa2:integer);
begin
  if pcs=pcodesym then
  if pcaddr:=pccount+1
  else
  with pfile↑ do
  begin
    pcsym:=pcsf;
    asym:=as;
    al:=pa1;
    a2:=pa2;
    put(pfile);
    pccount:=pccount+1;
  end;
  end (* pcput *)

function newscannode: pscannode;
var temp: pscannode;
begin
  if freescannodes=nil then
  new(temp)
  else
  begin
    temp:=freescannodes;
    freescannodes:=freescannodes↑.next;
  end;
  newscannode:=temp;
  end (* newscannode *)

procedure disposescannode(garbage: pscannode);
begin
  garbage↑.next:=freescannodes;
  freescannodes:=garbage;
  end (* disposescannode *)

procedure retscannode(f: pscannode);

```

```

lst:=nilf
repeat
  if lst () nil then
    if (lst↑.instr=ujpsym) and (instsym()=lsym) then
      outscannode(fst);
    if instsym in [ldobsym,ldcbsym,ldobsym,ldobsym,indbsym] then
      begin
        boolexpr:=truef
        intoscannode(instsym,argsym,arg1,arg2);
      end
    else if instsym in [srobsym,stobsym,strobsym,strobsym,strobsym,
      strasy,striasy] then
      begin
        outscannode(fst);
        pcput(instsym,argsym,arg1,arg2);
        boolexpr:=false;
      end
    else if instsym=fjpsym then
      begin
        if boolexpr then
          begin
            pcput(ifsym,none,-1,-1);
            outscannode(fst);
            pcput(thensym,none,-1,-1);
            scansp:=scansp+1;
            if scansp>imax then error(eif);
            labels[scansp]:=arg1;
            boolexpr:=false;
          end
        else
          begin
            outscannode(fst);
            pcput(instsym,argsym,arg1,arg2);
          end;
        end
      end
    else if instsym=lsym then
      begin
        if arg1=labels[scansp] then
          begin
            if lst() nil then
              if (lst↑.instr=ujpsym) then
                begin
                  lst↑.instr:=nosym;
                  labels[scansp]:=lst↑.a1;
                  outscannode(fst);
                  pcput(eelsesym,none,-1,-1);
                end
              else
                begin
                  scansp:=scansp-1;
                  outscannode(fst);
                  pcput(eifsym,none,-1,-1);
                end
              else
                begin
                  scansp:=scansp-1;
                  pcput(eifsym,none,-1,-1);
                end
            end
          end
        else
          begin
            scansp:=scansp-1;
            pcput(eifsym,none,-1,-1);
          end
        else
          begin
            end
          end
        end
      end
    end
  end
end

begin
  if f() nil then
    begin
      with fst do if instr()=nosym then
        pcput(instr,atype,a1,a2);
        retscannode(fst.next);
        disposescannode(f);
      end;
    end (* retscannode *)
  end

  procedure outscannode(f: pscannode);
  begin
    retscannode(f);
    fst:=nilf;
    lst:=nilf;
  end (* outscannode *)

  procedure intoscannode(linstr:instr;inatype:targ;
    ina1,ina2: integer);
  var
    tempscannode: pscannode;
  begin
    tempscannode:=newscannode;
    with tempscannode do
      begin
        instr:=linstr;
        atype:=inatype;
        a1:=ina1;
        a2:=ina2;
        next:=nilf;
      end;
    if fst=nil then
      begin
        fst:=tempscannode;
        lst:=tempscannode;
      end
    else
      begin
        lst↑.next:=tempscannode;
        lst:=tempscannode;
      end;
    end (* intoscannode *)

  begin (* scan2 *)
    reset(symfile);
    rewrite(pcfile);
    labels[0]:=1;
    boolexpr:=false;
    with symfile↑ do
      begin
        instsym:=pcsym;
        argsym:=asym;
        arg1:=a1;
        arg2:=a2;
      end;
    scansp:=0;
    freescannodes:=nil;
    fst:=nil;

```

```

outscannode(fst);
if arg1.level = pccount + 1
end;
end;
else if instsym = mstsym then
begin
mstminuscup := 1;
intoscannode(instsym, argsym, arg1, arg2);
repeat
symget;
if instsym = mstsym then
mstminuscup := mstminuscup + 1;
else if instsym in [cupsym, cpsym] then
mstminuscup := mstminuscup - 1;
until mstminuscup = 0;
case if arg2 = proctype of
intproc: outscannode(fst);
boolproc: boolexpr := true;
end;
end;
else if instsym in [entsym, retsym, retisym, retpsym,
stpsym, xjpsym, ujcaym, cpsym] then
begin
outscannode(fst);
pcput(instsym, argsym, arg1, arg2);
end;
else
intoscannode(instsym, argsym, arg1, arg2);
symget;
until instsym = endsym;
intoscannode(instsym, argsym, arg1, arg2);
pcmaxaddr := pccount;
pcskipto(pcaddr);
end (* scan2 *);
begin (* pcscanner *);
scan1;
scan2;
end (* pcscanner *);
procedure insymbol; (* returns next p-code line from pcfile *)
begin
if nextinstsym() = endsym then pcget;
instsym := nextinstsym;
argsym := nextargsym;
arg1 := nextarg1;
arg2 := nextarg2;
if nextinstsym() = endsym then
with pcfile do
begin
nextinstsym := pcsym;
nextargsym := asym;
nextarg1 := a1;
nextarg2 := a2;
end (* with *);
end (* insymbol *);
end (* code generator - - - - - *)

```

```

procedure genpbs(nr: integer; arg: pbsrange);
begin
if not winflgpr then
begin
writeIn(pbsout);
winflgpr := true;
end;
write(pbsout, pbstxt[nr]);
if pbsarg[nr] then write(pbsout, arg: 10);
writeIn(pbsout);
end (* genpbs *);
(* -- octal() decimal - - - - - *)
function octal(d: integer): integer;
(* converts decimal to octal *)
begin
if d = 0 then octal := 0;
else octal := d mod 8 + 10 * octal(d div 8);
end (* octal *);
function decimal(o: integer): integer;
(* converts octal to decimal *)
begin
if o = 0 then decimal := 0;
else decimal := o mod 10 + 8 * decimal(o div 10);
end (* decimal *);
procedure octinc(var o: integer);
begin
o := octal(decimal(o) + 1);
end (* octinc *);
procedure octdec(var o: integer);
begin
o := octal(decimal(o) - 1);
end (* octdec *);
(* -- pbsaddress-table management - - - - - *)
function getAddress(typedwanted: taddr): pbsrange;
var found: boolean;
begin
found := false;
while not found and (ap < rp) do
if (pbsaddr[ap] = typedwanted) or (typedwanted = usedbefore)
and (pbsaddr[ap] = free) then found := true;
else if ap = pahigh
then ap := aplowbound;
else ap := ap + 1;
end;
end;

```

```

endf
ap:=ap↑.next;
end(* with *);
end(* pushleave *);

(* -- pool management -- -- -- -- *)
(* the procedures intopool,outofpool and disposenodes only
works on stack elements of type 'expr' *)
procedure intopool(p : nodep);
begin
  with p↑ do .
    begin
      next:=nil;
      nodeinstr:=1;
      nodearg:=1;
    end(* with *);
  with pool do
    if first = nil then
      begin
        first:=p;
        last:=p;
      end
    else
      begin
        last↑.next:=p;
        last:=p;
      end
    end
  end
end (* intopool *);

function outofpool : nodep;
var p : nodep;
procedure createnodes(nrofnodes : integer);
var p : nodep;
begin
  new(p);
  intopool(p);
  if nrofnodes > 1 then createnodes(nrofnodes-1);
end(* createnodes *);

begin
  with pool do
    begin
      if first = nil then createnodes(10);
      p:=first;
      first:=first↑.next;
      p↑.next:=nil;
      outofpool:=p;
    end(* with *);
  end(* outofpool *);

  procedure disposenodes(p : nodep; snr : integer);
  procedure retnode(pi : nodep);
  begin
    if pi↑.next()nil then retnode(pi↑.next);
    if pi↑.nodeinstr in [5,6] then

```

```

if ap=rp then
  if aplowbound = pamidlow then
    begin
      writein('free pbsaddresses between',
        '0 and 777 (total) are used');
      aplowbound:=palow↑;
    end
  else
    begin
      writein('no more pbs-addresses available!');
      getaddress:=1;
    end
  else
    begin
      pbsaddr↑ap↑:=used;
      getaddress:=octal(ap);
    end;
  if ap=aplowbound then rp:=pahigh else rp:=ap-1;
end(* getaddress *);

procedure leaveaddress(octaddr : pbsrange);
begin
  if returnaddresses then
    pbsaddr↑decimal(octaddr)↑:=usedbefore;
  end(* leaveaddress *);

procedure assignaddress(selem: integer;typewanted: taddr);
begin
  with s[selem] do
    if itype()addr then
      begin
        itype:=addr↑;
        address:=getaddress(typewanted);
        neg:=false;
      end;
    end(* assignaddress *);

  procedure leaveelist;
  begin
    with leavepool do
      begin
        while rp()ap do
          begin
            leaveaddress(rp↑.val);
            rp:=rp↑.next;
          end(* while *);
          rp:=fp;
          ap:=fp;
        end(* with *);
      end(* leaveelist *);

  procedure pushleave;
  begin
    with leavepool do
      begin
        ap↑.val:=s[sp].address;
        if ap↑.next=nil then
          begin
            new(ap↑.next);
            ap↑.next↑.next:=nil;

```

```

leaveaddress(p1↑.nodearg);
intopool(p1);
end(* retnode *);

begin
  retnode(p);
  s[snr].first:=nil;
  s[snr].last:=nil;
end(* disposenodes *);

(* -- stack management -- -- -- *)

procedure intoexpr(var fst, lst: nodept; integeria: pbsrange);
var temp : nodept;
begin
  temp:=outofpool;
  temp↑.nodeinstr:=i;
  temp↑.nodearg:=a;
  if fst=nil then
    begin
      fst:=temp;
      lst:=temp;
    end
  else
    begin
      temp↑.next:=lst↑.next;
      lst↑.next:=temp;
      lst:=temp;
    end;
  end(* intoexpr *);

procedure precedefirst(snr, instr: integer; addr: pbsrange);
(* this procedure assumes first () nil *)
var temp : nodept;
begin
  temp:=outofpool;
  with temp↑ do
    begin
      nodeinstr:=instr;
      nodearg:=addr;
      next:=s[snr].first;
    end;
  s[snr].first:=temp;
end(* precedefirst *);

procedure outnode(fst: nodept);
begin
  if fst() nil then
    begin
      genpbs(fst↑.nodeinstr, fst↑.nodearg);
      outnode(fst↑.next);
    end;
  end(* outnode *);

procedure sesearch(var sepoin: nodept; l: nodept);
var hp : nodept (* help pointer *)
begin
  sepoin:=nil;
  hp:=f;
  while hp() l do
    if hp↑.nodeinstr in [5,6] then
      begin
        sepoin:=hp;
        hp:=hp↑.next;
      end
    else hp:=hp↑.next;
  end(* sesearch *);

procedure swapitem(var a, b: item);
var temp : item;
begin
  temp:=a;
  a:=b;
  b:=temp;
end(* swapitem *);

function searchaddr(lev, disp: integer): integer;
function saddr(p, l: integer): integer;
begin
  if l > 0
  then saddr:=saddr(s[lp].statlink, l-1)
  else saddr:=p;
end(* saddr *);

begin
  searchaddr:=saddr(mp, lev)+disp;
end(* searchaddr *);

procedure decstack;
begin
  s[sp].itype:=noitem;
  sp:=sp-1;
end(* decstack *);

procedure incstack;
begin
  sp:=sp+1;
  chk(esp);
end(* incstack *);

(* -- text management -- -- -- *)

procedure createtxt(tx: txttype);
begin
  tcount:=tcount+1;
  with txtpool do
    begin
      if last = nil then

```

```

begin
  new(first);
  last:=first;
end
else
  begin
    new(last.next);
    last:=last.next;
  end;
  last.tdtype:=tx;
  case tx of
    chr: new(last.c);
    tex: new(last.t);
  end(* case *);
  last.tnr:=tcount;
end(* with *);
end(* createtxt *);

function searchtxt( nr : integer): ptxtnode;
var i : integer;
    found : boolean;
    p : ptxtnode;
begin
  found:=false;
  if nrtcount then searchtxt:=txtpool.last
  else
    begin
      i:=1;
      p:=txtpool.first;
      while (i<tcount) and not found do
        if i=nr then found:=true
        else
          begin
            i:=i+1;
            p:=p.next;
          end;
        if not found then error(etxt)
        else searchtxt:=p;
      end;
    end(* searchtxt *);
  end;
end;

(* read/readln and write/writeln
are implemented
only read/readln and write/writeln on integers are
implemented *)
write/writeln on strings between quotes (')
are implemented *)

procedure cspproc;
var ptxt : ptxtnode;
    i,c : integer;
function cdigits( intr : integer ) : integer;
begin
  if intr<>0
  then cdigits:=cdigits+(intr div 10)+1
  else cdigits:=0;
end(* cdigits *);

```

```

begin
  case arg1 of
    1: (* wri *)
      begin
        with s[spl.valu] do
          if itype<>fil then error(eitem)
          else
            begin
              c:=cdigits(s[sp-2].valu);
              if s[sp-2].valu<0 then c:=c+1;
              case ftype of
                outfile:
                  begin
                    for i:=1 to s[sp-1].valu-c do
                      write(output,' ');
                    end(* outfile *);
                  pbsfile:
                    begin
                      if winflgpr then write(pbsout,'*C* ');
                      for i:=1 to s[sp-1].valu-c do
                        write(pbsout,' ');
                      write(pbsout,s[sp-2].valu:c);
                      winflgpr:=false;
                    end(* pbsfile *);
                    infile: error(efil);
                    end(* case *);
                  end(* with *);
                for i:=1 to 3 do decstack;
              end(* wri *);
              2: (* wrs *)
                begin
                  ptxt:=searchtxt(s[sp-3].valu);
                  with s[stsp].valu do
                    if itype<>fil then error(eitem)
                    else
                      begin
                        if winflgpr and (ftype = pbsfile) then
                          write(pbsout,'*C* ');
                        for i:=1 to s[sp-2].valu do
                          case ftype of
                            outfile: write(output,ptxt.t[i]);
                            pbsfile: write(pbsout,ptxt.t[i]);
                            infile: error(efil);
                          end(* case for *);
                        if ftype=pbsfile then winflgpr:=false;
                      end(* with *);
                    for i:=1 to 4 do decstack;
                  end(* wrs *);
                  3: (* win *)
                    begin
                      with s[stsp].valu do
                        if itype<>fil then error(eitem)
                        else
                          case ftype of
                            infile: error(efil);
                            outfile: writeln(output);
                            pbsfile: begin writeln(pbsout);winflgpr:=true end;
                            end(* case with *);
                          decstack;
                        end(* win *);
                    end;
                end;
            end;
          end;
        end;
      end;
    end;
  end;
end;

```

```

4:  (* rln *)
begin
  with s[sp].valu do
    if itype()=fil then error(eitem)
    else
      case ftype of
        pbsfile,outfile: error(efil);
        infile: readln(input);
      end(* case with *)
    end(* case with *)
  end(* rln *)
5:  (* rdi *)
begin
  with s[sp].valu do
    if itype()=fil then error(eitem)
    else
      case ftype of
        pbsfile,outfile: error(efil);
        infile: with s[sp-1].valu do
          begin
            itype:=val;
            read(input,valu);
            neg:=false;
            end(* infile *)
          end(* case with *)
        decstack;
        decstack;
      end(* rdi *)
6:  (* opn *)
begin
  ptxt:=searchtxt(s[sp-2].valu);
  with s[sp].valu do
    begin
      itype:=fil;
      with ptxt do
        if t=cout then ftype:=outfile
        else if t=cprd then ftype:=infile
        else if t=cpr then ftype:=pbsfile
        else error(efil);
      neg:=false;
      end(* with *)
    for i:=1 to 3 do decstack;
    end(* opn *)
7:  (* cls *)
begin
  decstack;
  end(* cls *)
8:  (* wrc *)
begin
  ptxt:=searchtxt(s[sp-2].valu);
  with s[sp].valu do
    if itype()=fil then error(eitem)
    else
      begin
        if winflgpr and (ftype=pbsfile) then
          write(pbsout,'C* ');
        case ftype of
          pbsfile: write(pbsout,ptxt↑.ct);
          outfile: write(output,ptxt↑.ct);
          infile: error(efil);
        end(* case *)
      end
    end
  end
  if ftype=pbsfile then winflgpr:=false;
  end(* with *);
  for i:=1 to 3 do decstack;
  end(* wrc *)
end(* cspproc *)
end(* system procedures - - - - - *)

procedure genct(time : integer);
begin
  genpbs(10+time mod 2,getaddress(free));
  if time div 2 = 0 then genct(time div 2);
end(* genct *);

procedure timproc;
var  pbssp : pbsrange;
     sp3n1,sp4n1 : boolean;
begin
  sp3n1:=true;
  sp4n1:=true;
  with slsp-4] do
    if itype=expr then
      begin
        pbssp:=getaddress(usedbefore);
        outnode(first);
        if neg then genpbs(6,pbssp) (*sem*)
        else genpbs(5,pbssp); (*se*)
        disposenodes(first,sp-4);
        itype:=addr;
        address:=pbssp;
        neg:=false;
        sp4n1:=false;
      end;
    with slsp-3] do
      if itype=expr then
        begin
          pbssp:=getaddress(usedbefore);
          outnode(first);
          if neg then genpbs(6,pbssp)
          else genpbs(5,pbssp);
          disposenodes(first,sp-3);
          itype:=addr;
          address:=pbssp;
          neg:=false;
          sp3n1:=false;
        end;
      if slsp-4].neg then genpbs(1,slsp-4].address)
      else genpbs(2,slsp-4].address);
      assignaddress(slsp-2].valu,free);
      genpbs(3,slsp-2].valu).address;
      genpbs(14,getaddress(free));
      if slsp-3].itype=addr then
        if slsp-3].neg then genpbs(1,slsp-3].address)
        else genpbs(2,slsp-3].address);
      genct(slsp].valu);
      assignaddress(slsp-1].valu,free);
      genpbs(13,slsp-1].valu).address);
      if sp4n1 then slsp-4].itype=notitem;

```



```

s[sp-4].neg:=false;
if sp<3 then s[sp-3].itype:=noitem;
s[sp-3].neg:=false;
instsym:=retpsym;
argsym:=none;
arg1:=1;
arg2:=1;
end(* timproc *);

procedure orgproc
begin
  chk(eorg);
  with s[sp-1].valu do
    if itype=addr then
      begin
        if address()<s[sp].valu then
          begin
            writeln('variable was already assigned a pbsaddr');
            writeln('new pbsaddr:',s[sp].valu);
            writeln('old pbsaddr:',address);
            writeln('the new pbsaddress is assumed');
            leaveaddress(address);
            address:=s[sp].valu;
          end;
        else
          begin
            if itype=noitem then error(eitem);
            itype:=addr;
            neg:=false;
            address:=s[sp].valu;
          end;
        if (pbsaddr[decimal(s[sp].valu)] = used)
          and (s[sp].valu()<1000) and (s[sp].valu()>1001) then
          writeln('this pbsaddress was already used',
            s[sp-1].valu-address:5);
        pbsaddr[decimal(s[sp].valu)]:=used;
        instsym:=retpsym;
        argsym:=none;
        arg1:=1;
        arg2:=1;
      end(* orgproc *);
    end;
  end;
end;

s[sp-4].neg:=false;
p:=first;
while p()<nil do (* last.next is always nil *)
  begin
    if p().nodeinstr in [3,4]
      then orfound:=true
      else if p().nodeinstr in [5,6] then
        begin
          temp:=p;
          orfound:=false;
        end;
        p:=p.next;
      end(* with *);
    orsearch:=orfound;
  end(* orsearch *);
end;

pbsp:=getaddress(usedbefore);
with s[sp-1] do
  if itype=expr then
    begin
      if ((instrnr=15) or (instrnr=14) and not neg)
        and orsearch(sp-1,parin) then
        begin
          if (parin = first) and (first () nil)
            then precedefirst(sp-1,16,0)
            else intoexpr(first,parin,16,0);
          intoexpr(first,last,17,0);
        end;
      if neg then
        begin
          intoexpr(first,last,6,pbsp);
          intoexpr(first,last,1,pbsp);
          pbsp:=getaddress(usedbefore);
        end;
      outnode(first);
    end
  else
    if itype=addr then
      if neg then genpbs(2,address)
      else genpbs(1,address)
      else error(eitem);
    assignaddress(s[sp].valu,free);
    if s[sp-1].itype=expr then
      disposenodes(s[sp-1].first,sp-1);
    s[sp-1].itype:=noitem;
    s[sp-1].neg:=false;
    genpbs(instrnr,s[sp].valu,address);
    genpbs(5,pbsp);
    s[mp].return:=pbsp;
    instsym:=retbsym;
    argsym:=none;
    arg1:=1;
    arg2:=1;
  end(* exedgeproc *);
end;

```

```

procedure paproc

```

```

(*pushes the pbsaddress of a boolean variable on stack *)
begin
  with s[sp].valu do
    if itype()=addr
    then s[mp].return:=1
    else s[mp].return:=address
    instsym:=retpsym
    argsym:=none
    arg1:=1
    arg2:=1
  end(* pproc *)
end

```

```

procedure clearproc
var pbsap : pbsrange
begin
  case s[sp].itype of
    val: error(eitem)
  addr:
    begin
      if s[sp].neg
      then genpbs(2,s[sp].address)
      else genpbs(1,s[sp].address)
      genpbs(18,0)
    end(* addr *)
  expr:
    begin
      outnode(s[sp].first)
      if s[sp].neg then
        begin
          pbsap:=getaddress(usedbefore)
          genpbs(6,pbsap)
          genpbs(1,pbsap)
        end
      genpbs(18,0)
      disposenodes(s[sp].first,sp)
      leaveaddress(pbsap)
    end(* expr *)
  end(* case *)
  s[sp].itype:=noitem
  instsym:=retpsym
  argsym:=none
  arg1:=1
  arg2:=1
end(* clearproc *)

```

```

begin
  arg1:=s[sp].valu+arg1
  decstack
  ldobproc
end (* indbproc *)

```

```

procedure ldropci (*load integer from base level address*)
begin
  incstack
  with s[sp] do
    begin
      itype:=val
      valu:=s[sp].valu
    end
  end (* ldropci *)

```

```

procedure indiproc (* indexed fetch of integer *)
begin
  arg1:=s[sp].valu+arg1
  decstack
  ldropci
end(* indiproc *)

```

```

procedure ldcproc (* load constant *)
begin
  incstack
  s[sp].itype:=val
  s[sp].valu:=arg1
  s[sp].neg:=false
end (* ldcproc *)

```

```

procedure lodproc (* load integer from relative address *)
begin
  incstack
  with s[sp] do
    begin
      itype:=val
      valu:=s[searchaddr(arg1,arg2)].valu
      neg:=false
    end (* with *)
  end (* lodproc *)

```

```

procedure lodbproc (* load boolean from relative address *)
begin
  assignaddress(searchaddr(arg1,arg2),free)
  incstack
  with s[sp] do
    begin
      itype:=addr
      address:=s[searchaddr(arg1,arg2)].address
      neg:=false
    end (* with *)
  end (* lodbproc *)

```

```

procedure ldropci (* load address direct *)
begin

```

```

(* -- load -- -- -- -- -- *)

```

```

procedure ldropci (*load boolean from base level address*)
begin
  assignaddress(arg1,free)
  incstack
  s[sp].itype:=addr
  s[sp].address:=s[sp].address
  s[sp].neg:=false
end (* ldropci *)

```

```

procedure indbproc (* indexed fetch of boolean *)
begin

```

```

incstack;
with s[sp] do
begin
  itype:=val;
  valu:=searchaddr(arg1,arg2);
  neg:=false;
end (* with *)
end (* lduproc *)

(* -- store -- -- -- -- *)

procedure sroiproc (*store integer at base level address*)
begin
  with s[arg1] do
  begin
    itype:=val;
    valu:=s[sp].valu;
  end;
  decstack;
end (* sroiproc *)

procedure srobroc (*store boolean at base level address*)
begin
  assignaddress(arg1,free);
  case s[sp].itype of
  val:
    if s[sp].valu = 0 then
      genpbs(6,s[arg1].address) (*sen*)
    else genpbs(5,s[arg1].address) (*se*)
  expr:
    begin
      outnode(s[sp].first);
      if s[sp].neg then genpbs(6,s[arg1].address) (*sen*)
      else genpbs(5,s[arg1].address) (*se*)
      disposenodes(s[sp].first,sp);
    end;
  addr:
    begin
      if s[sp].neg then
        genpbs(2,s[sp].address) (*adn*)
      else
        genpbs(1,s[sp].address) (*ad*)
        genpbs(5,s[arg1].address) (*se*)
      end;
  end (* case *)
  decstack;
  if semaphor=0 then leavelist;
end (* srobroc *)

procedure stobproc (* store boolean *)
begin
  swapitem(s[sp],s[sp-1]);
  arg1:=s[sp].valu;
  decstack;
  sroiproc;
end (* stobproc *)

procedure stoiproc (* store integer *)
begin
  swapitem(s[sp],s[sp-1]);
  arg1:=s[sp].valu;
  decstack;
  sroiproc;
end (* stoiproc *)

procedure strbproc (*store boolean at relative address*)
begin
  if (arg1=0) and (arg2=0) then
  begin
    if s[mp].return=-1 then
      s[mp].return:=getaddress(usedbefore);
    case s[sp].itype of
    val:
      begin
        if s[sp].valu=0 then genpbs(6,s[mp].return)
        else genpbs(5,s[mp].return);
      end(* val *)
    addr:
      begin
        if s[sp].neg then genpbs(2,s[sp].address)
        else genpbs(1,s[sp].address);
        genpbs(5,s[mp].return);
      end(* addr *)
    expr:
      begin
        outnode(s[sp].first);
        if s[sp].neg then genpbs(6,s[mp].return)
        else genpbs(5,s[mp].return);
        disposenodes(s[sp].first,sp);
      end(* expr*);
    end(* case *)
    decstack;
  end
  else
  begin
    arg1:=searchaddr(arg1,arg2);
    srobroc;
  end;
end (* strbproc *)

procedure strproc (* store integer at relative address *)
begin
  if (arg1=0) and (arg2=0)
  then s[mp].return:=s[sp].valu
  else
  begin
    with s[searchaddr(arg1,arg2)] do
    begin
      itype:=val;
      valu:=s[sp].valu;
      neg:=s[sp].neg;
    end (* with *)
  end;
  decstack;
end (* strproc *)

```

```
(* -- integer/address -- -- -- -- *)
```

```
procedure adiproci  
begin  
  s[sp-1].valu:=s[sp-1].valu+s[sp].valu  
  decstack;  
end (* adiproci *)  
  
procedure sbiproci  
begin  
  s[sp-1].valu:=s[sp-1].valu-s[sp].valu  
  decstack;  
end (* sbiproci *)  
  
procedure mpiproci  
begin  
  s[sp-1].valu:=s[sp-1].valu*s[sp].valu  
  decstack;  
end (* mpiproci *)  
  
procedure dviproci  
begin  
  s[sp-1].valu:=s[sp-1].valu div s[sp].valu  
  decstack;  
end (* dviproci *)  
  
procedure modproci  
begin  
  s[sp-1].valu:=s[sp-1].valu mod s[sp].valu  
  decstack;  
end (* modproci *)  
  
procedure ixaproci (* compute indexed address *)  
begin  
  s[sp-1].valu:=s[sp].valu*arg1+s[sp-1].valu  
  decstack;  
end (* ixaproci *)  
  
procedure deciproci (* decrease stack top value by arg1 *)  
begin  
  s[sp].valu:=s[sp].valu-arg1  
end (* deciproci *)  
  
procedure inciproci (* increase stack top value by arg1 *)  
begin  
  s[sp].valu:=s[sp].valu+arg1  
end (* inciproci *)  
  
procedure equiproci  
begin  
  if s[sp-1].valu=s[sp].valu then  
    s[sp-1].valu:=1 else s[sp-1].valu:=0  
  decstack;  
end
```

```
end (* equiproci *)  
  
procedure grtiproci  
begin  
  if s[sp-1].valu=s[sp].valu then  
    s[sp-1].valu:=1 else s[sp-1].valu:=0  
  decstack;  
end (* grtiproci *)  
  
procedure geqiproci  
begin  
  if s[sp-1].valu=s[sp].valu then  
    s[sp-1].valu:=1 else s[sp-1].valu:=0  
  decstack;  
end (* geqiproci *)  
  
procedure lesiproci  
begin  
  if s[sp-1].valu<=s[sp].valu then  
    s[sp-1].valu:=1 else s[sp-1].valu:=0  
  decstack;  
end (* lesiproci *)  
  
procedure leqiproci  
begin  
  if s[sp-1].valu(=s[sp].valu then  
    s[sp-1].valu:=1 else s[sp-1].valu:=0  
  decstack;  
end (* leqiproci *)  
  
procedure neqiproci  
begin  
  if s[sp-1].valu(<=s[sp].valu then  
    s[sp-1].valu:=1 else s[sp-1].valu:=0  
  decstack;  
end (* neqiproci *)  
  
procedure ngiproci  
begin  
  s[sp].valu:=s[sp].valu  
end (* ngiproci *)
```

```
(* -- boolean -- -- -- -- *)  
  
procedure andproci (* perform boolean and *)  
var st1,st2: titemf  
  pse: nodept  
  i: integer  
  pbssp: pbsrangef  
begin  
  st1:=s[sp];  
  st2:=s[sp-1];  
  if (st1.itype = addr) and (st2.itype = addr) then
```



```

end(* noend *)
end(* case *)
end(* case *)
end(* expr,expr *)
else if (st2.itype = addr) and (st1.itype = expr) then
begin
  swapitem(s[sp],s[sp-1]);
  andproc;
end(* addr,expr *)
else if (st2.itype = expr) and (st1.itype = addr) then
begin
  with s[sp-1] do
  begin
    if neg then
      begin
        pbssp:=getaddress(usedbefore);
        intoexpr(first,last,6,pbssp);
        intoexpr(first,last,1,pbssp);
        andlegal:=lastend;
        orlegal:=lastend;
        neg:=false;
      end(* if *)
    if andlegal = noend then
      begin
        pbssp:=getaddress(usedbefore);
        intoexpr(first,last,5,pbssp);
        intoexpr(first,last,1,pbssp);
        andlegal:=lastend;
        orlegal:=lastend;
      end;
    if st1.neg
    then intoexpr(first,last,2,st1.address)
    else intoexpr(first,last,1,st1.address);
    end(* with *);
  end;
  decstack;
  else if ((st1.itype=addr) or (st1.itype=expr))
  and (st2.itype=val) then
  begin
    if st2.valu=1 then swapitem(s[sp],s[sp-1]);
    if s[sp].itype=expr then disposenodes(s[sp].first,sp);
    decstack;
  end (* addr,val expr,val *)
  else if (st1.itype=val)
  and ((st2.itype=addr) or (st2.itype=expr)) then
  begin
    if st1.valu=0 then swapitem(s[sp],s[sp-1]);
    if s[sp].itype=expr then disposenodes(s[sp].first,sp);
    decstack;
  end (* val,addr val,expr *)
  end (* andproc *);

procedure lortproc (* perform boolean (inclusive) or *)
var st1,st2 : titem;
pse : nodep;
i : integer;
pbssp : pbsrange;
begin
  st1:=s[sp];
  st2:=s[sp-1];
end(* noend *)
end(* case *)
end(* case *)
end(* expr,expr *)
else if (st2.itype = addr) and (st1.itype = expr) then
begin
  swapitem(s[sp],s[sp-1]);
  andproc;
end(* addr,expr *)
else if (st2.itype = expr) and (st1.itype = addr) then
begin
  with s[sp-1] do
  begin
    if neg then
      begin
        pbssp:=getaddress(usedbefore);
        intoexpr(first,last,6,pbssp);
        intoexpr(first,last,1,pbssp);
        andlegal:=lastend;
        orlegal:=lastend;
        neg:=false;
      end(* if *)
    if andlegal = noend then
      begin
        pbssp:=getaddress(usedbefore);
        intoexpr(first,last,5,pbssp);
        intoexpr(first,last,1,pbssp);
        andlegal:=lastend;
        orlegal:=lastend;
      end;
    if st1.neg
    then intoexpr(first,last,2,st1.address)
    else intoexpr(first,last,1,st1.address);
    end(* with *);
  end;
  decstack;
  else if ((st1.itype=addr) or (st1.itype=expr))
  and (st2.itype=val) then
  begin
    if st2.valu=1 then swapitem(s[sp],s[sp-1]);
    if s[sp].itype=expr then disposenodes(s[sp].first,sp);
    decstack;
  end (* addr,val expr,val *)
  else if (st1.itype=val)
  and ((st2.itype=addr) or (st2.itype=expr)) then
  begin
    if st1.valu=0 then swapitem(s[sp],s[sp-1]);
    if s[sp].itype=expr then disposenodes(s[sp].first,sp);
    decstack;
  end (* val,addr val,expr *)
  end (* andproc *);

procedure lortproc (* perform boolean (inclusive) or *)
var st1,st2 : titem;
pse : nodep;
i : integer;
pbssp : pbsrange;
begin
  st1:=s[sp];
  st2:=s[sp-1];
end(* noend *)
end(* case *)
end(* case *)
end(* expr,expr *)
else if (st2.itype = addr) and (st1.itype = expr) then
begin
  swapitem(s[sp],s[sp-1]);
  andproc;
end(* addr,expr *)
else if (st2.itype = expr) and (st1.itype = addr) then
begin
  with s[sp-1] do
  begin
    if neg then
      begin
        pbssp:=getaddress(usedbefore);
        intoexpr(first,last,6,pbssp);
        intoexpr(first,last,1,pbssp);
        andlegal:=lastend;
        orlegal:=lastend;
        neg:=false;
      end(* if-with-for *)
    case st1.illegal of
    both:
      case st2.illegal of
      both,lastend:
        begin
          with s[sp-1] do
          begin
            st2.lastf.next:=st1.firstf;
            st1.firstf.nodeinstr:=
              st1.firstf.nodeinstr+2;
            last:=st1.last;
            andlegal:=noend;
            end(* with *);
          end;
          decstack;
          end(* both,lastend *);
        noend:
          end(* case *)
        lastend:
          case st2.illegal of

```

```

both:
begin
  swapitem(s[sp],s[sp-1]);
  iorproc;
end(* both *);
lastend;
begin
  ssearch(pse,st1.first,st1.last);
  st2.last←next←psef.next;
  psef.next←nodeinstr←psef.next←nodeinstr+2;
  with s[sp-1] do
  begin
    first:=st1.first;
    last:=st1.last;
    andlegal:=noend;
    end(* with *);
  decstack;
  end(* lastend *);
  noend;
  end(* case *);
  noend;
  end(* case *);
end(* case *);
else if (st1.type=expr) and (st2.type=addr) then
begin
  swapitem(s[sp],s[sp-1]);
  iorproc;
end(* expr,addr *)
else if (st1.type=addr) and (st2.type=expr) then
begin
  with s[sp-1] do
  begin
    if neg then
      begin
        pbssp:=getaddress(usedbefore);
        intoexpr(first,last,6,pbssp);
        intoexpr(first,last,1,pbssp);
        andlegal:=lastend;
        orlegal:=lastend;
        neg:=false;
      end(* if *)
    if st1.neg
    then intoexpr(first,last,4,st1.address)
    else intoexpr(first,last,3,st1.address);
    andlegal:=noend;
  end(* with *);
  decstack;
end(* addr,expr *)
else if ((st1.type=addr) or (st1.type=expr))
and (st2.type=val) then
begin
  if st2.val=0 then swapitem(s[sp],s[sp-1]);
  if s[sp].type = expr then
    disposenodes(s[sp].first,sp);
  decstack;
end(* addr,val expr,val *)
else if (st1.type=val)
and ((st2.type=addr) or (st2.type=expr)) then
begin
  if st2.val=1 then swapitem(s[sp],s[sp-1]);

```

```

if s[sp].itype = expr then
  disposenodes(s[sp].first,sp);
decstack;
end (* val,addr val,expr *)
end (* iorproc *)

procedure notproc (* perform boolean not *)
begin
  case s[sp].itype of
  val : s[sp].valu:=abs(s[sp].valu-1);
  addr,expr : s[sp].neg:=not s[sp].neg;
  end (* case *)
end (* notproc *)

(* -- other -- -- -- -- -- *)

procedure mstproc (* creates mark stack information *)
begin
  incstack;
  with s[sp] do
  begin
    itype:=mst;
    dynlink:=mp;
    statlink:=searchaddr(arg1,0);
    return:=1;
    neg:=false;
  end (* with *)
  semaphor:=semaphor+1;
end (* mstproc *)

procedure cupproc (* call user & external procedure *)
var
  raddr,v,i: integer;
  pbssp : pbsrange;
begin
  raddr:=pccount+1 (* return address *)
  mp:=sp-arg1;
  case l[arg2].itype of
  cup:
    begin
      for i:=mp+1 to sp do
        case s[i].itype of
        val:
          addr:
            begin
              if s[i].neg then genpbs(2,s[i].address) (*adn*)
              else genpbs(1,s[i].address) (*ad*)
              s[i].address:=getaddress(usedbefore);
              genpbs(5,s[i].address) (* se *)
            end (*addr*);
          expr:
            begin
              pbssp:=getaddress(usedbefore);
              outnode(s[i].first);
              if s[i].neg then genpbs(6,pbssp) (*sen*)
              else genpbs(5,pbssp) (*se*)
              disposenodes(s[i].first,i);
              s[i].itype:=addr;
              s[i].address:=pbssp;

```

```

end (*expr*)
end (* case *)
pcskipto(lfarg2].level)
compile([retpsym,retbsym,retisym])
end(* cup *)
exp:
  case lfarg2].name of
    timer: timproc
    origin: orgproc
    edge: exedgeproc(14)
    exori: exedgeproc(15)
    pbsadof: papproc
    clearpbs: clearproc
  end(* case *)
end(* case *)
for i:=sp downto mp+1 do
  case s[i].itype of
    noitem, val, fill:
      addr: leaveaddress(s[i].address)
    end(* case *)
  (* Makes sp point to mst-element *)
  mp:=s[sp].dynlink
  case instsym of
    retbsym:
      begin
        vs:=s[sp].return
        s[sp].itype:=addr
        s[sp].address:=v
        pushleave
      end (* retb *)
    retisym:
      begin
        v:=s[sp].return
        s[sp].itype:=val
        s[sp].valu:=v
      end(* reti *)
    retpsym:
      decstack
    end (* case *)
    semaphori:=semaphor-1
    pcskipto(addr)
  end (* cupproc *)
end

procedure entproc (* enter stack frame *)
var i: integer
begin
  if arg1=1 then
    begin
      if lfarg2].itype() store then error(elab)
      sp:=mp+lfarg2].level-1(*mst is included in ent-size*)
      chk(esp)
    end
  end (* entproc *)

procedure fjpproc(* perform jump in pofile if stacktop=0 *)
begin
  if s[sp].valu=0 then pcskipto(lfarg1].level)
  decstack
end (* fjpproc *)

procedure ujpproc(* perform jump in pofile unconditional *)
begin
  pcskipto(lfarg1].level)
end (* ujpproc *)

procedure xjpproc (* perform indexed jump in pofile *)
begin
  pcskipto(lfarg1].level+s[sp].valu)
  decstack
end(* xjpproc *)

procedure movproc (* move data block *)
var i,pto: integer
begin
  for i:=0 to arg1-1 do
    begin
      pto:=s[sp-i].valu+i
      with s[sp].valu+i do
        case itype of
          noitem: s[ptol].itype:=noitem
          val:
            begin
              s[ptol].itype:=val
              s[ptol].valu:=valu
            end
          addr:
            begin
              assignaddress(pto,free)
              genpbs(i,address)
              genpbs(Si,s[ptol].address)
            end
          end(* case *)
        end(* for *)
      decstack
    end (* movproc *)
  end

procedure endproc
begin
  genpbs(pbsnumbinstr,0) (* end *)
  writeln
  if not errflag then write('no ');
  writeln('errors were found'); writeln
  writeln('end of program.')
```



```

case ifarr[1] of
thenstat :
  genpbs(1,octal(decimal(pbsifmin)+i-1)))(*ad*)
elsestat :
  genpbs(2,octal(decimal(pbsifmin)+i-1)))(*adn*)
end (* case *)
if iflev>0 then genpbs(8,0) (*ssn*)
endf
end (* outcond *)

begin
if iflev>0 then genpbs(9,0) (*rs*)
compile((thensym));
case slspj.itype of
val:
begin
  if slspj.valu=0 then
  begin
  skip(elsesym,eifsym);
  if instsym=elsesym then
  begin
  outcond;
  compile((eifsym));
  endf
  else
  begin
  outcond;
  compile((elsesym,eifsym));
  if instsym=elsesym then skip((eifsym));
  endf
  end (* val *)
addresspr:
begin
  iflev:=iflev+1;
  chk(eif);
  ifarr[iflev]:=thenstat;
  if slspj.itype=addr then
  begin
  if slspj.neg then
  genpbs(2,slspj.address) (*adn*)
  else
  genpbs(1,slspj.address) (*ad*)
  genpbs(5,octal(decimal(pbsifmin)+iflev-1)) (*se*)
  end
  else
  begin
  outnode(slspj.first);
  if slspj.neg then
  genpbs(6,octal(decimal(pbsifmin)+iflev-1)) (*sen*)
  else
  dispozenodes(slspj.first,sp)
  endf;
  outcond;
  compile(elsesym,eifsym);
  if instsym=elsesym then
  begin
  genpbs(9,0) (*rs*)
  ifarr[iflev]:=elsestat;
  outcond;

```

```

      compile((eifsym));
    endf;
    iflev:=iflev-1;
  end (* addresspr *)
end (* case *)
genpbs(9,0) (*rs*)
outcond;
decstack;
end (* ifproc *)

(* -- compile -- -- -- *)

procedure compile (* (symset; tset) *)
begin
  insymbol;
  while not (instsym in symset) do
  begin
    case instsym of
      lobsym: ldobproc;
      ldcbsym: ldcproc;
      srobsym: srobproc;
      andsym: andproc;
      iorsym: iorproc;
      notsym: notproc;
      ifsym: ifproc;
      laosym: ldcproc;
      ldcsym: ldcproc;
      chksym: chk(echki);
      stobsym: stobproc;
      decsym: decproc;
      incsym: incproc;
      ixsym: ixproc;
      ldoism: ldoproc;
      adism: adiproc;
      dvisym: divproc;
      mpism: mpiproc;
      sbism: sbiproc;
      modsym: modproc;
      equism: equiproc;
      grtism: grtiproc;
      geqism: geqiproc;
      lesism: lesiproc;
      leqism: leqiproc;
      negism: neqiproc;
      cupsym: cupproc;
      indbsym: indbproc;
      mstsym: mstproc;
      strbsym: strbproc;
      lodasym: lodproc;
      entsym: entproc;
      lodbsym: lodbproc;
      ldasym: ldaproc;
      incasym: incproc;
      strasym: strproc;
      strism: strproc;

```

```

fjpsym: fjpproc;
ujpsym: ujpproc;
movsym: movproc;
lodsym: lodproc;
stpsym: ;
ujcsym: error(ecase);
xjpsym: xjpproc;
ngisym: ngiproc;
stoisym: stoiproc;
indisym: indiproc;
cxpsym: cupproc;
txtsym: ldcproc;
cspsym: cspproc;
ldoasym: ldoproc;
ldccsym: ldcproc;
end (* case *);
insymbol;
end (* while *);
end (* compile *);

```

```

procedure skipf (* (symset; taet) *)
begin
  repeat insymbol until instsym in symset;
end (* skip *);

```

```

(* -- mainprogram ----- *)

```

```

begin
  writeIn;
  writeIn('Coda generator for PBS-mini - ver. June 81');
  initSimple;
  initArray;
  initZarray;
  fileInit;
  pcscanner;
  compile([endsym]);
endproc;
end.

```

APPENDIX 3

Listning av optimeringspasset

```

program pbsopt(pbsin,pbsout,input,output);
*****
* Code optimization for SATT Electronics PBS-mini
*
* Runnable on VAX 11/780 VMS version 2.3
*
* Authors: Sten Minor
*          Oskar Permyvall
*
* Date:   June 15, 1981
*
* Dept of Automatic Control
* Lund Institute of Technology
*
*****
const lsize=4;
      comlength=76;

type instrsymbol = (nosym,adnsym,adnsym,orsym,ornsym,
                  sesym,sesym,sssym,sssym,rssym,rssym,
                  srsym,rpsym,cntpsym,cntmsym,
                  cotpsym,cotmsym,edgesym,exsym,
                  exsym,apsym,rpsym,cpsym,comsym,
                  endsym);

instrrec = record
  instr : instrsymbol;
  arg : integer;
end;

psymnode = ↑psymnode;
symnode = record
  next : psymnode;
  sym : instrsymbol;
  argum : integer;
end;

txt = packed array[1..comlength] of char;
ptextnode = ↑ptextnode;
textnode = record
  next : ptextnode;
  com : txt;
end;

pbsin,pbsout : text;
instructions : array [adnsym..endsym] of
  arguments : array [adnsym..endsym] of boolean;
currentsym : packed array [1..4] of char;
currarg : integer;
currenttext : txt;

```

```

look : array [1..lsize] of instrrec;
i : integer;
ii : instrsymbol;

symshifted,skipset : boolean;
endreached,endtouched : boolean;

textlist : record
  first,ltxt : ptextnode;
end;

symlist : record
  first,linstr : psymnode;
end;
remif : psymnode;

procedure initvariables;
begin
  symshifted:=false;
  skipset:=false;
  endreached:=false;
  endtouched:=false;
  remif:=nil;
  with symlist do
    begin
      first:=nil;
      linstr:=nil;
    end(* with *);
  with textlist do
    begin
      first:=nil;
      ltxt:=nil;
    end(* with *);
  for i:=1 to lsize do look[i].instr:=nosym;
  instructions[adnsym]:= 'AD'; arguments[adnsym]:= true;
  instructions[adnsym]:= 'ADN'; arguments[adnsym]:= true;
  instructions[orsym]:= 'OR'; arguments[orsym]:= true;
  instructions[ornsym]:= 'ORN'; arguments[ornsym]:= true;
  instructions[sesym]:= 'SE'; arguments[sesym]:= true;
  instructions[sssym]:= 'SEN'; arguments[sssym]:= true;
  instructions[sssym]:= 'SS'; arguments[sssym]:= false;
  instructions[rssym]:= 'RS'; arguments[rssym]:= false;
  instructions[rssym]:= 'RSR'; arguments[rssym]:= true;
  instructions[rpsym]:= 'RSP'; arguments[rpsym]:= true;
  instructions[cntpsym]:= 'CNT+'; arguments[cntpsym]:= true;
  instructions[cntpsym]:= 'CNT-'; arguments[cntpsym]:= true;
  instructions[cotpsym]:= 'COT+'; arguments[cotpsym]:= true;
  instructions[cotpsym]:= 'COT-'; arguments[cotpsym]:= true;
  instructions[edgesym]:= 'EDGE'; arguments[edgesym]:= true;
  instructions[exsym]:= 'EX'; arguments[exsym]:= true;
  instructions[exsym]:= 'EXN'; arguments[exsym]:= false;
  instructions[lapsym]:= 'AP'; arguments[lapsym]:= false;
  instructions[rpsym]:= 'RP'; arguments[rpsym]:= false;
  instructions[cpsym]:= 'CP'; arguments[cpsym]:= false;
  instructions[comsym]:= '*C'; arguments[comsym]:= false;
  instructions[endsym]:= 'END'; arguments[endsym]:= false;
end;

```

```

procedure outsym;
begin
  with symlist.first↑ do
  begin
    if sym in [esym,ssensym,sssym,ssnsym,ssnsym,rssym,
    srsym,rsrsym,cotpsym,cotmsym,cpsym,]
    then write(pbsout,'*')
    else
      case sym of
        apsym : write(pbsout,' ');
        rpsym : write(pbsout,' ');
        cpsym : ;
        otherwise write(pbsout,' ');
      end;
    write(pbsout,instructions[sym]);
    if arguments[sym] then write(pbsout,argument:10);
    if sym=comsym then
      with textlist do
      begin
        write(pbsout,first.com);
        first:=first.next;
      end(* with *);
      writeln(pbsout);
    end(* with *);
  end(* outsym *);
end;

function readch:char;
var ch : char;
begin
  read(pbsin,ch); readch:=ch;
end(* readch *);

procedure fileinit;
type namestring = packed array [1..13] of char;
filetype = (inp,outp);
var
  inputname,outputname : namestring;
  status : integer;
  test : boolean;
  ch : char;
procedure filename(n : packed array [integer] of char;
  var st : integer); external;
procedure filecontrol(var name : namestring;
  var test : boolean; ftype : filetype);
var
  status,nrofchars,maxnrofchars : integer;
  dotincluded : boolean;
begin
  name:=
  maxnrofchars:=9;
  nrofchars:=1;
  dotincluded:=false;
  while (nrofchars(=maxnrofchars) and not eoln) do
  begin
    read(ch);
    name[nrofchars]:=ch;
    if ch='.' then
      begin
        dotincluded:=true;
        maxnrofchars:=13;
      end;
    nrofchars:=nrofchars+1;
  end;
  readln;
  if ftype=inp then
  begin
    if not dotincluded then
      begin
        name[nrofchars]:= '.';
        name[nrofchars+1]:= 'p';
        name[nrofchars+2]:= 'b';
        name[nrofchars+3]:= 's';
      end;
      filename(name,status);
      test:=status=0;
    else if not dotincluded then
      begin
        name[nrofchars]:= '.';
        name[nrofchars+1]:= 'o';
        name[nrofchars+2]:= 'p';
        name[nrofchars+3]:= 't';
      end;
    end;
  end;
end;

repeat
  writeln('inputfile?');
  filecontrol(inputname,test,inp);
  if not test then writeln('Error - file does ',
  'not exist:',inputname);
until test;
writeln('Outputfile?');
filecontrol(outputname,test,outp);
writeln('Inputfile:',inputname);
writeln('Outputfile:',outputname);
filename(inputname,status);
open(pbsin,'$$fil',old);
reset(pbsin);
filename(outputname,status);
open(pbsout,'$$fil',new);
rewrite(pbsout);
end(* fileinit *);

procedure insym;
begin
  if not endtouched then
  begin
    for i:=1 to 4 do currinstr[i]:=readch;
    ii:=adsym;
    while instructionstest(i) do ii:=succ(ii);
    currsym:= ii;
    if argumentstest(i) then read(pbsin,currarg);
    if currsym=comsym then

```

```

with textlist do
begin
if first=nil then
begin
new(first);
ltext:=first;
ltextf.next:=first;
end;
if ltextf.next=first then
begin
new(ltextf.next);
ltextf.nextf.next:=first;
end;
with ltextf do
begin
for i:=1 to comlength do com[i]:= ' '
i:=0;
while not eolin(pbsin) and (i<comlength) do
begin
i:=i+1;
com[i]:=readch;
end(* while *)
end(* with *)
ltext:=ltextf.next;
end(* with *)
readln(pbsin);
endtouched:=currsym=endsym;
end;
end(* insym *)

procedure shift;
begin
if look[1].instr () nosym then
with symlist do
begin
symshifted:=true;
if first=nil then
begin
new(first);
linstr:=first;
linstrf.next:=first;
end
end
else
if linstrf.next=first then
begin
new(linstrf.next);
linstrf.nextf.next:=first;
linstr:=linstrf.next;
end
else
linstr:=linstrf.next;
with linstrf,look[1] do
begin
sym:=instr;
if arguments[linstr] then argum:=arg;
end(* with *)
endreached:=linstrf.sym=endsym;
end(* with *)
else symshifted:=false;
for i:=size-1 downto 1 do look[i+1]:=look[i];
look[1].instr:=currsym;

```

```

look[1].arg:=currang;
end(* shift *)

procedure optimize;
begin
if (look[3].instr=sensym) and
(look[2].arg=look[3].arg) and
(look[2].instr=adsym) and
(look[1].instr=exsym) then
begin
look[2].instr:=nosym;
look[3].instr:=nosym;
look[1].instr:=exnsym;
end;
if (look[3].instr in [edgesym,exsym,exnsym]) and
(look[2].instr=sesym) and
(look[1].instr=adsym) and
(look[2].arg=look[1].arg) then
begin
look[2].instr:=nosym;
look[1].instr:=nosym;
end;
if (look[4].instr=edgesym) and
(look[3].instr=sesym) and
(look[2].instr=adnsym) and
(look[1].instr=sesym) and
(look[2].arg=look[3].arg) then
begin
look[2].instr:=nosym;
look[3].instr:=nosym;
look[1].instr:=exnsym;
end;
if (look[3].instr in [exsym,exnsym]) and
(look[2].instr=sesym) and
(look[1].instr=adnsym) and
(look[1].arg=look[2].arg) then
begin
case look[3].instr of
exsym: look[3].instr:=exsym;
exnsym: look[3].instr:=exnsym;
end(* case *)
look[2].instr:=nosym;
look[1].instr:=nosym;
end;
if (look[1].instr=psym) and
((look[2].instr=sesym) or (look[2].instr=sensym)) and
(look[3].instr=snssym) then
begin
skipset:=false;
with look[2] do
case instr of
sesym: instr:=ssrsym;
sensym: instr:=rsrsym;
end(* case *)
look[1].instr:=nosym;

```

```

    look[3].instr:=nosym)
  end;

  with look[1:size] do
  begin
    if (instr=sssym) or (instr=ssnsym) then skipset:=true
    else if (instr=rsym) and skipset then skipset:=false
    else if (instr=rssym) and not skipset
      then instr:=nosym;
    end(* with *);
  end(* optimize *);

  procedure optim2;
  begin
    if (symlist.first()=nil) and symshifted then
    with symlist do
    begin
      if (linstr.sym in [sesym;sensym;adnsym]) and
        ((linstr.argument=1004) or (linstr.argument=1005))
      then
        if remif()=nil
        then
          if linstr.argument=1004
          then
            if linstr.sym in [sesym;sensym]
            then
              if remif().sym=sesym then
              begin
                first:=remif().next;
                remif:=linstr;
              end
            else
              if remif().next().next().sym=ssnsym then
              begin
                first:=remif().next;
                first.sym:=sssym;
                remif:=linstr;
              end
            else begin
              else remif:=linstr
            end
          else begin
            if remif().next().next().next().next().next()
              then remif:=nil
            end
          else remif:=nil
          else if (linstr.argument=1004) and
            (linstr.sym in [sesym;sensym])
            then remif:=linstr;
          if remif()=nil
          then
            while first() remif do
            begin
              outsym;
              first:=first().next;
            end
          else
            while first() linstr do
            begin
              outsym;

```